

உ

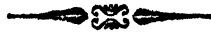
அமுதசாக்ரொன்னும்

ஆசிரியராற்செய்யப்பட்ட.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும்

குணசாத்ராற்செய்யப்பட்ட வரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவர்

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதாரல்

பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

அ - வீராசாமிநாயுடு

அவர்களது

சற்குணநிதியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கீசாஸ் பங்குனிமீ,

1873

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்குக் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னபட்டணம் பீங்கான்கடைக்கடுத்த பாபன்றேட்டில் ஈஅச-வது நெம்பருடைய புத்தகக்ஷரப்பிலும், கும்பகோணம் பெரிய கடைத்தெருவிவிருக்கும் உப்புக்கடை நாராயணசாமிநாயக்கரிடத்திலும், மதுரைபுதுமண்டபத்தில் புத்தகவிற்பாராஞ் செய்யும் சண்முகபிள்ளையிடத்திலும், திரிசிவபுரம் தேரடிகடைத்தெருவிவிருக்கும்- தி சபாபதிபிள்ளையிடத்திலும், பாலக்காட்டில் ஷாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் அப்பாவுபிள்ளையிடத்திலும், பலவித தமிழ்கிரந்தங்ளும், அகஸ்தியர்முதலியபெரியோர்கள் திருவாயமலர்ந்தருளிய வைத்தியசாஸ்திரங்களும், ஆழ்வாராதிகள் அருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தங்களும், கம்பபராமாயணவசனமும், சிலசோதிடசாஸ்திரங்களும், வேண்டியவர்கள் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்போது நூதனமாய்ச்சிட்டிருக்கும்

புத்தகங்கள்.

மரணகண்டியென்னும் கோதிஷசாஸ்திரம்
நவகிரகசிந்தாமணியென்னும் ஜாதககுடாமணி
பாலக்கிரகதோஷநிவர்த்தி
ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி
கணிதாமிர்தமென்னும்-ஜோதிஷசாஸ்திரம்
மார்க்கண்டேயர் சரித்திரஅம்மானை
தேறையர்பெருநூல்காவியம்
தன்வந்திரிதைலம்
ஸ்ரீராமர்மகாவிர்தம்

தூநா
நூ

அச்சிட்டவரும் புத்தகங்கள்.

சுப்பிரமணியர் மெய்ஞ்ஞானம்
அஸ்வனிதேவர்கைத்தியம்
தேனாயர்கரசலை

நா
நா
நா

இங்ஙனம்.

அ - வீராசாமிநாயுடுமருமகன்.

வா-வரதராஜலுநா புடு.

20745.

உ
கணபதிதுணை,

யாப்பெருங்கலக்காரிகை

மூலமும்.— உரையும்.

பா யி ர ம்.

கந்தமடியில் சடிமலர்ப்பிண்டிக்கண்ணார்நிழற்கீழ்
எந்தமடிகளினையடியேதத்யெழுத்தசைசீர்
பந்தமடிதொடைபாவினங்கடறுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியாள்மருட்டியதாழ்குழலே.

என்பது - காரிகை. நூலுணாக்குமிடத்து நூற்பெயரும், கார்
மும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துரைக்கற்பாறு.
அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்*
பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலத் காரி
கையாப்பிற்காய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருகாடகச்சந்தமேபோல ம
கடுமூன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்
பேபோல உதாரணமெடுத்தோதி, றுசைத்தமிழ்ச்செய்யுட் பிறைக்கோ
வையேபோலவும், அருமறைபகத்தட்டகவோத்தின் வருக்கக்கோவை
யேபோலவும், உருபாவதாரத்திற்கு நீதகச்சுலோகமேபோலவும், முத
னினைப்புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்குநிறுத்தமும், வியா
கரணத்திற்குக்காரிகையும், அவிநயர்யாப்பிற்கு நாலடிநாற்பதும்போல
பாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கங்கமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச்செ
ய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகை யென்னும்பெயர்த்து. இந்
நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரை
த்ததண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியி னோரைக்குறிக்கொளுவுதல்
காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லவை
யோரை நகுவிப்பதுகாரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல்யாவர
ச்செய்யப் பட்டதோவெனின். ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக்
காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப்பெருந்தன்மை அமு
சாகரரென்னு மாசிரியரார் செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வனவைத்

பாகதமென்பது—வடமொழிச்சிதைவு.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

தோவெனின், இயல்வகையான்மூன்றும், காரிகைவகையா னாற்பத்து
நான்கும், கிரந்தவகையாற்றொண்ணாறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்
துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது எற்றொழித்து-உயிரும்
உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தா மெனக்கொள்க. அவற்று
ள், நேரசைமுதலாகிய காரிகைஇருபத்தொன்றும், நிரையசைமுதலாகி
யகாரிகை யிருபத்துமூன்றுமெனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்துநான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரி
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டு மெனக்கொள்க. இவ்விருநிற
ங்கூட்டியுமுது இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தா மெ
னக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை யொற்றொழித்தோரடிக் கெழு
த்துப்பநிறமும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொற்றொழித்தோரடிக்
கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை“அடியடிதோறு மைஞ்சி
ராகிமுதற்சீர்நான்கும் வெண்டனையிழையாக், கடையொருசீரும்விளங்கா
பாகி, நேர்பதினேநிரைபதினேழென், நேரதினர்கலித்துறை யோரடிக்
கெழுத்தே,, என்றாராகலின். இந்நூலாற்பயன்யாதோவெனின் யாப்
பாயதல்பயன். யாப்பாராயவே- பா- தாழிசை - துறை - விருத்தங்க
ளாகப்பட்ட அறம்பொருளின்பும் வீடென்னுமவற்றின் மெய்ம்மைய
றிந்து விழுப்பமெய்தி இம்மைமறுமை வருவாமனிகழுவாராதலின் இரு
மைக்கும்உறுதியாய்ப்பதியாப்பெனக்கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும்,
தாக்கெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினும் மொக்கும்.
என்னை“யாப்பும், பாட்டுந்துக்குந் தொடர்புஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றெ
ன்பநனங்கியோரே, என்றாராகலின். இந்நூல்உறுப்பியலும், செய்யு
ளியலும், ஒழிபியலுமெனமூவகைப்படும், அவற்றுள்- இவ்வியலென்ன
பெயர்த்தோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொ
டையும், என்னும்ஆறுறுப்பினையுமுணர்த்திற்றதலான்உறுப்பியலென்னு
ம்பெயர்த்து. இவ்வியலுள், இத்தலைக்காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின்
தற்சிறப்புப்பாயிர முணர்த்துதலுதலிற்று. என்னை“வணக்கமதிசாரமெ
ன்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்,, “தெய்வவணக்க
முஞ்செய்யப்படுபொருளு, மெய்தவுணாப்பது தற்சிறப்பாகும்,, என்றாரா
கலின். கந்தமடிவில்- தாழ்குமுலே, எ - து. முருகுவிடியுமொய்ம்மலா
சோகின்கீழிருக்கும் அருகனதடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும்
தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுணாப்பன் த
ளிர்வுளையுஞ் சிறுமெல்லடித்தகைநெடுங்குழற்றையலாய். எ-று. இஃது
பொழிப்புறையெனக்கொள்க. என்னை“பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்
தியபொருளைப், பின்டமாகக்கொண் டொப்பதுவே,, என்றாராகலின்.
கந்தமடிவில்- இன்னையடியேத்தி எனவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழு

நகரங்கூறுவனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து, மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட, விலக்கணயிலக்கிய, மிடுக்கணின்நிமினிதுமுடியும்,, என்பவாகலின் ஈண்டுவணக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இனிஎழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக்குரியான்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதலி னெழுத்தேயவ்வெழுத், ஈழசத்திசைகோடலி னைசையேயசையியைந்து, சீர்கொளநிற்றலிற்றலி ன்சீரோசிரிசெண்டு, தட்டுசிறந்தலிற்றையேயத்தனை, யடுத்துடத்தலி னடிபேயடிபிரண்டு, தொடுத்தனமுதலாயின தொடையேயத்தொடை, பாவிருத்தலிற்றாவேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே,, எவரும், பந்தமெனினும், தனையெனினுமொக்கும். என்னை“பகுத்தெதிநிற்றலிற்றபந்தத்தனையென, வகுத்தனர்மாதோவண்டமிழோரோ,, என்றுமாகலின். பல்லவத்தின்சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குமுலே.எ-து மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்- சந்தசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனார்மழ்தொங்கன்மீனவன் கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்காரார்மலயத்தருந் கவன்சொன்னகன்னித்தழிழ்தூல் யானாநடாத்துநின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால் ஆனவறிவினவாகுக்கென்னுங்கொலென்னுதரவே.

இ- கை. நானினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையும், தனதுள்ளக்குறைபு முனர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்த்துறு. இ- ள். தேனிதைந்தமணங்கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்கெட்கத், தெளிந்த அருவிநீரையுடைய சந்தனச் சோலைகுழந்த பொதியமலையி லெழுந்தருளியிருப்பினர் அரியதவத்தினை யுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அறிவினறி நிலபெற்றமுத்தமிழுள் இயற்றமிழின்சுருகிய யாப்பிலக்கணநூலையானும், அவாவினாலுள்ளது புல்லியநாவைக்கொண்டுகொல்லத்தொடங்கினான் இதுஅறிவினியாகிய எனக்கேநகையினை வினைக்குமாயின், குறையில்லாத அறிவினையுடையவர்க்கு யாதாகுமோ- எ- று. ஏ- அசைநிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்சது - யானாநடாத்துநின்றேனென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

சுருக்கமில்லேன்னித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாம்பனிமாவியப் பொருப்பஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருந் காக்கையும்பொன்னிறமாய் இருக்குமென்றிவ்வாறுரைக்குமன்றோவிவ்விருவிலமே.

உறுப்பியை.

இ-கை. புலவர் துசிற் புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்ந்துற்று. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடிய விடயவளையிடத்தைச் சேர்ந்த இழிவாகிய கரியகாக்கைப்புள்ளும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பாந்தவிய்வுலகத்தவாசொல்வர் இவ்வாறே குற்றமந்தீர்ந்த அளவில்லாததாற்றுகொவியையுடைய புலவர்க்குமுன் குற்றமுடைய வறிவில்லாதயான் கூறிச் சிறப்பில்லாத பிண்டப்பொருளும், சிறந்ததனைப்பொருளாம். ஏ-று அன்று-இ-ஏ-அசைநிலை. (க.)

பாயி முற்றிற்று.

உ

மு.க.லாவது.

உறுப்பியல்

குறினென ஸாவித்ரு துகியபழுவழி ராய்தமெய்யே
மறுவறுமூவினமைதீருநிர்மெய்யகிட்டுருட்டும்
சிறுநுத்தபேரமர்க்கட்செய்வவாயையதுண்ணிடைமாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இ-கை. மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டனுள் அசைக்குறுப்பா மெழுத்துகளுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து. இ-ள். குறிலாவன. அ-இ-உ-எ-ஓ-எனவிலை. என்னை “அ-இ-உ-எ-ஓ-வென்னுமப்பாலென்று, போராய்ச்சுக்கும் சூற்றெழுத்தென்ப, என்றாகவினநெடிலாவன-ஆ-ஈ-உ-ர-ஐ-ஓ-ஔ-வினவிலைஎன்னை “ஆ-ஈ-உ-ர-ஐ-ஓ-ஔ-வெ-மப்பாலெழு, பிரளபிசைக்கு வெட்டெழுத்தென்ப, ஆவியாவன-அ-ப-ம-த-ந-னகாரமீரூபக்கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்து மெனக்கொள்க, .என்னை-“அ-ப-ம-த-ந-னகாரவிறுவாய்ப், பன்னொழுத்துமுயிரொனொழிப, என்றாகவின. குறுகியமுவுயிராவன - சூற்றியலிகாமு-ம், சூற்றியலுவராமு-ம், ஐயாரகமுறுக்கமு-ம். எனவிலை - இவைமேலே சொல்லுதும். ஆய்தமென்பதங்கேனம் - அங்கெனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிரியலெனினும், புள்ளியெனினும், ஓற்றெனினுமொக்கும். எனனை. “அங்கெனமாய்தத்தனிரியலுள்ளி, யெழுத்திப்பாலவைத்துமிதம்தே, என்றாகவின. (வரலாறு) எஃகு-கஃக-கஃதி-கஃது - கஃபு-கஃம- எனவரும். என்னை “சூறியதன்முன்னமாய்தப்புள்ளி, யுயிரொடுபுணர்ந்தவல்லாமன்மிசைத்தே, என்றாகவின- இனிமெய்யாவன - க-கரமுதல் னகரமீரூபக்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எ

என்னை “ககரமுதலன கரவிறுவாய்ப், பதினெண்ணெழுத்து மெய்யென மொழிப்,, என்றாகலின்- மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுபு பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும். என்னை “மெய்யு டம்புறுப் பொற்றிவைதாமொருபொருட், செய்யுமென்றுசெப்பினர்புலவர்,, “மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடு நிலைபல்,, “எகரவொகரத்தியற்கை யுற்றே,, “மெய்யினியக்கமகரமொடுதிவனும்,, “மெய்யுயிர்நிவகிற்றன் னுருவாகும்,, என்றாகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்னை “எண் ணேகார மிடையிட்டிக்கொள்ளு, மெண்ணேக்குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்,, என்றாகலின். மறுவறுமுனைமாவன- வல்லினம்-மெல்லினம்- இடையினம்- எனவிவை. வல்லினமாவன, கசடதபற. மெல்லினமா வன, நஞ்ணநமன- இடையினமாவன, யரலவழன, என்னை “வல்லெழு த்தென்ப, கசடதபற,, “மெல்லெழுத்தென்ப நஞ்ணநமன,, “இடையெழுத்தென்ப, யரல வழன,, என்றாகலின்- மறுவறுமுனைமென்று சிறப் பித்தவதனால் அவையுயிரமெய்யாகியகாலும், அப்பெயரானேவறங் கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை “விரிப்புநிவகி வேண்டியது வினைக்கு ம்,, என்றாகலின். உயிர்மெய்யாவன- உயிருமெய்யுக்கூட்டி யுச்சரிக்கப் படாமின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு தூற்றொருபத்தா நெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன- ககரமுதல் நகரயிராய்க்கிடந்த பன்னிறு பதினெட்டிருதூற் றொருபத்தாமெழுத்து மெனக்கொள்க. என்னை “உயிரீராதேமெய்ப் பழுவாதே, யம்முலாறுபுயிரொடுயிர்ப்ப, விருதூற்றொருபத்தாறுயிர்மெய்யே,, “புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யு, முருவுருவாகி யகரமொடுயிர்த்தலு, மேலாயுயிரோடுருவுதிரித்துயிர்த்தலு, மாயிரியலவு யிர்த்தலாதே,, “மெய்யின் வறியதுயிர்தோன் னுமிலையே,, என்றாகலின் மைதிருயிரமெய்யென்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறியவுயிரினளவேயுயிர்மெய் க்குமனவெனக்கொள்க. என்னை “உயிர்மெய்க்காவு முயிரளவென்ப,, என்றாகலின் மகிமருட்டும்- நுண்ணிடையாயென்பது மகடுஉமுன்னிலை. என்னை “இடம்படமெய்த்தொனங் கற்பினுமென்றும், அடங்காதா றொன்றுமடங்கார் தடங்கண்ணப், உப்பொடுசெப்பாறயிர்காயம் பெய்த டினும், கைப்பருடேய்ச்சகனாயினகாய், எனப்பிறருந்தடங்கண்ணெயென் றுமகடுஉமுன்னிலை சொன்னொழுளவெனக்கொள்க. மதியென்பதிண்டு ப்பிறை- அஃது “இருகோட்டொருமதி யெழில்பெறமிலைச்சினை- என்று ம்போலக்கொள்க. அல்லதாஉம் அறிமினையக்குஞ் சிறுதுதன்முதலாகியவறுப்புக்களை யுடையாயென்றுமாம். அறிஞருநாத்த அளபுமென்பது புலவரற்றசொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும் அளபெடையெனினும்- புலுதமெனினுமொக்கும். என்னை - அளபெபு லுதமாயிருபெயரு -- மளபெடையென்பவறிகிசினோரே என்றாகலின்

யாப்பருங்கலக்காரிணிக்

ன்- அனைபோக்கிச்சொல்லுதும். அசைக்குறுப்பாவனவென்பது- இப் பதின்மூன்று திறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாமெழுத்து. எ-று. ஏகா ரயீற்றசை. தேற்றமெனினுமமையும் என்னை-தேற்றம் வினாவெபிரிநி லையெண்ணே, யீற்றசையிவ்வைந்தேகாரம்மே - என்றாராகலின். என் னை- குறினெடினபெடையு யிருப்புயிர்மெய், வலியமெலியவிடைமை யோடாய்தம்- இ-உ-ஐ- பென்முன்றன் குறுக்கமோ- டப்பதின்மூன்று மசைக்குறுப்பாகும்- என்றார். காக்கைபாடினியாருமெனக்கொள்ச. இ னிமூவுயிர்க்குறுக்கமும் - அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற் றுக்குற்றியலுகரம்வருமாறு, நெடிற்கீழும் - நெடிலொற்றின்கீழும்- கு றிவினைக்கீழும் குறிவினையொற்றின்கீழும்- குறினெடிற்கீழும்- குறினெ டிலொற்றின்கீழும்- குற்றொற்றின்கீழ்மென் திவ்வேழிடத்தாறு வல்லெ முத்தினைபு மூர்ந்துஉகரம்வந்தால் - அதுகுற்றியலுகரமென்று வழங்க பபடுமெனக்கொள்க. என்னை நெடிலேகுறிவினை குறினெடிலென்றிவை யொற்றொடுவருதலொடு குற்றியுதியென் - தேழ்குற்றுகரக்கிட னென மொழிப- எழுவகையிடத்துக்குற்றியலுகரம் - வழுவின்றியலுகரம் வல் லாறுரந்தே- என்றாராகலின். வ-று. நாகு- காசு- காடு- காது - காபு- காறு- எனநெடிற்கீழாறுவல்லெழுத்தினைபுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்த வாறும்- நாகு- காச்சு- காட்டு- காத்து - காப்பு - காற்று - எனநெடி லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினைபுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறு ம்- வாகு- முாசு- முருடு- மருது- ஆரபு- கவறு- எனக்குறிவினைக்கீழா றுவல்லெழுத்தினைபு மூர்ந்துகுற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அரக்கு பொ ரிசுசு தெருட்டு குருத்து பொருப்பு சிற்று எனக்குறிவினை யொற்றின் கீழாறுவல்லெழுத்தினைபுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அசோகு பலாசு மலாடு கெடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல் லெழுத்தினைபுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- நமாக்கு தடாச்சுப ளுட்டு கடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக்குறினெடி லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினைபுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அக்கு கச்சு க ட்டி கத்து கப்பு சுற்று எனக்குற்றொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினைபு மூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறுங்காண்க. இனிக்குற்றியலுகரம் அறு வகைப்படு மென்பாருமுளர். அவையாவன- ஈரொழுத்தொருமொழி உ யிர்த்தொடர்மொழி இடைத்தொடர்மொழி ஆய்த்தொடர்மொழி வ ன்றொடர்மொழி மென்றொடர்மொழி என்றிவைஎன்னை- ஈரொழுத்தொ ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட் ராய்த்தொடர்மொழி வன்றொ டர்மென்றொட ராயிருமுன்றேபுகரங்குறுகிடன் என்றாராகலின். இனி க்குற்றியலுகரம்வருமாறு உகரத்திரிந்துத்திரியாதும் யகரமோடிடைபின்

கண்வந்த இகரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை வல்லை முதலாகுமெனவகைபடுத்தி முகரமனாயாம் யகரமோடியையி னிகரமுக்குறுகுமெனமுற்புலவர் யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு முகரக்கி னாவதுவாத் தோன்றாது என்றாகலின். வ - று. நாயியாது காசியாது காடியாது காதியாது காபியாது காறியாது எனவரும் ஒழிந்தனவுமில் வாறேயொட்டிக்கொள்க. இனித்திரியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு கண்பியா சென்யாவெனக்கொள்க. என்னை குற்றியலிகரத்திற்வெ ண்மும் யாவென்கிணைமிகையுரையசைக்கிளவிக் காவியின்வரு உமகாமுந் தே” என்றாகலின். இனிஐகாரக்குறுக்கத்திற்குச் சொல்லுமாறு. அ ளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுதற்கண்ணு மன்றியல்லாதவழி வந்தவைகாரந் தன்னளவிற்குருங்கி ஒன்றமைமாத்திரையும், ஒருமாத்தி னையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து மொழிமுதலி டைகடையென மூன்றிடத்துங்குறுகும். என்னை அளபெடைதனியிர ண்டல்வழி- ஐ ஒள, வுளமொன்றை தனிமையுமாகும்” என்றாக லின். (வ- று) ஐப்பசி மைப்புறம் மடையன் இடையன் குவளை தவளை திளை பளை எனமுதலும், இடையும் கடையுங்குறுகிய வாறுகண்டுகொ ள்க. என்னை “மொழிமுதலிடையென மூன்றிடத்து அழியாதைகா ளங்குறுகும்” என்றாகலின். இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு அளபெடையிரண்டுவகைப்படும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையு மென. என்னை “உயிரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென், றுயிரண் டன்பவளபெடைதாலே” என்றாகலின். அவற்றுள் உயிரளபெடை க்குச்சொல்லுமாறு உயிருள்ளெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும். ஒளகாரம் உகரத்தோடு ம். அளபெடுக்கொழிந்தனவுந்தமககினமாகியகுற்றமுத்தோடளபெடுக்கு மெனக்கொள்க. என்னைகுற்றிசைமொழிவயினின்றிசைநிறைக்கு, பெட் டெழுத்திம்பொத்தகுற்றமுத்தே” ஐ ஒள வென்னுமாயிரொழுத்திற், கி கரவுகர மிசைநிறைவாகும்” என்றார். தெரல்காப்பியனார். அவைநாண்டி டத்துமவந்தளபெடுக்கு என்னை தனிநிலைமுதலில் யிடைநிலையிறென, நால்வகைப்படு உமளபாய்வருமிடனே” என்றாகலின். (வ- று) ஆஆ ஈஇ ஊஉ ஏள ஐஇ ஒற ஒளஉ என இவையேழுந் தனிநிலையளபெடை - ஆஅரிடம் ஈஇரிடை ஊஉரிடம் ஏளிகள் ஐஇயவி ஒஒரிகள் ஒளஉவியம். என இவையேழுமுதலிலையளபெடை படாஅகை பரீஇயம் கழுஉம்ணி ப்ரோளம் வரீஇயம் புரோஒசை அரெளஉகம் என இவையேழுமிடை நிலை யளபெடை. கடாஅ- ருரீஇ- கழுஉ மிலேள கடைஇ அரோஒ அ ரெளஉ என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடைஎழுத் துறோக்கவழாம். இடனோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறழ்ந்துகோ

க்கீவிருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனிஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லு
மாறு. ஒற்றுக்குள் நஞ்நாமன வயலள வாய்தமென்னும் பதினொரோ
ற்றும், குறிக்கீழும், குறிவினைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.
என்னை நஞ்நாமனவயலளவாய்த, மெனுமிவைபீரிடத்தள பெழுமொ
ரோவழி” வன்மையொடுமொன் ழுக்காறொழிந்தாக், கன்மையாய்த்
மோடளபெழுமொரோவழி” என்றாராகலின். வ-று மங்ங்நலம் மஞ்ஞ
க மண்ணு பங்ந்து அம்மபு மின்னனு தெவ்வவர் வெய்யயர் செல்
ல்க கொள்ள்க எஃஃகு எனக்குறிக்கீழப் பதினொரொற்று மளபெழுந்த
வாறு உண்டென்க. ரங்ங்நம் முரஞ்ஞக முரண்ணடு பருங்ந்து அரும்ம்
பு முரன்னு குரவ்வவை அனாய்யயர் குல்லுள் திரன்ன்கள் வரஃஃ
கு எனக்குறிவினைக்கீழ்ப்பதினொரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தலது
பரவைவழக்கினுள் வாராவெனக்கொள்க. என்னை மாத்திராவகையாற்
தனைதம்கெடாநிலை, யாப்பழியாமையென்றளபெடைவேண்டும்” என்ற
ராகலின். அறிஞருரைத்தவளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோவொன்று ஒருமாத்திரா நெட்டெழுத்திர
ண்டுமாத்திரா இயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரா ஆய்தமும் மெய்யும்
குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவொன்றாமாத்திரா ஐகார
கருறுக்கமும் ஒளகாரக்ருறுக்கமும் ஒரோவொன் றொன்றாமாத்திரா
மகரக்குறுக்கமும் ஆய்க்கருறுக்கமுமொரோவொன்று கான்மாத்திரா.
என்னை ஒன்றிரண்டொரு முன்றொன்றனாயாகா லென்றனர் பொழுதி
வையிமைநொடியளவே” கண்ணிமைகை நொடியளவேமாத்திரா து
ண்ணிதினுணர்ந்தோர்கண்டவாறே” ஒற்றுக்குமாத்திரையொன்றையள
பெழுந்தாற் தெற்றக்குறிலதுவேயாம் உன்னல்காலேபுன்றலனாயே மு
றுகன் முக்கால் விடுத்தவொன்றே” என்றாப்பிறருமெனக்கொள்க. (ச)

குறிவேநெடிலே குறிவினையேனைக்குறினெடிலே
நெறியேவரினுநினாந்தொற்றப்பி னுநெர்நிராயென்
றறிவேய்புனாயுமென்றோளியுகாரணமாழிவொடிலே
வெறியேகருசிறம்விண்டோடவிளாமென்றுவேணவொ.

இ- கை. நிரனிதைப்பொருள்கோள் வகையானேரசையுநியாயசை
புமாமாறும் அவற்றிற்குதாரணமாமாறும் உணர்த்துற்று. இ-ள். கு
றிலேநெடிலே குறிவினையேனைக் குறினெடிலே நெறியேவரினு நினாந்
தொற்றப்பினு நெர்நிராயென்றறி. எ-று. குற்றெழுத்துத்தனியேவ்
ரினும் நெட்டெழுத்துத்தனியேவரினும் குற்றெழுத்தெற்றித்து வரினு
ம நெட்டெழுத்தொற்றித்துவரினும் நேரசையாம் குறிவினைத்துவரினும்

ஓபரவைவழக்கென்பது — உலகவழக்கு.

குறினெடிவினைந்துவரினும், குறிவினைந்தொற்றித்துவரினும், குறினெடிவினைந்தொற்றித்துவரினும், நிராயசையாம். என்னை “வெடிக்குறிநிரியாய்சின்றுமொற்றித்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே “குறிவினைகுறினெடிமனித்து மொற்றித்து, நெறிமையினன் காய்வருகினைசையே” என்றாராகலின். டேவயபுரையுமென்றோளி. எ-து- மகடுஉழுந்நிலை, உதாரணமாழி வெள்வேல்வெறியே. சுறாநிறம்விண்டோய் விளர்மன்று வேண்டுவோ, எ-து. நேரசைக்குதாரணம்-ஆ-ழி- வெள்- வேல்-ம்- நிராயசைக்குதாரணம். வெறி- சுறா- நிறம் - விளாம் - எனவுஞ்சால்லுவாபுலவா, எ-து. அகலம்- உரையிற்கொள்க. அகலமெனினும், வித்தியுடையெனினு மொக்கும், என்னை “அகலமென்ப தாசறக்கிளிப்பிர, விடலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே. என்றாராகலின். விண்டோய்விளாமென்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகுபெறும் நிராயசைநரலபெறுமெனக்கொள்க. வ-று- ஆ - எனத்தனிரெடில்நேரசையாயினவாரும், ழி- எனத்தனிகுறில் நேரசையாயினவாறும், வெள் - எனக்குத் தழுத்தொற்றித்து நேரசையா யினவாறும், வேல்எனகெட்டெழுந்தாற்றித்து நேரசையாயினவாறும், வெறி-எனக்குறிலினைந்து நிராயசையாயினவாறும், சுறா எனக்குறினெடிவினைந்து நிராயசையாயினவாறும், நிறம்- எனக்குறிவினைந்தொற்றித்துநிராயசையாயினவாறும், விளாம்- எனக்குறினெடிவினைந்தொற்றித்து நிராயசையாயினவாறும், என்க. இவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு. ஆ” போது சார்த்தம் பொற்பவந்தி, ஆதிதாதற்சோலோ, சோதிவானந்துன்னுவாரோ” இதுநேரசைஎன்கும்வந்தசெய்யுள். ஆ” அணி சிழ லசோ கமர்க் தருணெறி நடாத்ய, மணிதிகழ்வினொளிவரத்தென்ப, பணிபவர் புவநி பரிசறுப்பவரோ” இதுநிராயசைஎன்கும் வந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிலே யென்னுமிக்கந்தகதனனையே. யிலக்கியமாகவலகிடினுமிழ்க்காது. என்னை “குறிலேநெடிலே குறிவினைகுறினெடி, லொற்றொடுவருதலொடு மெய்ப்படநாடி, நேரினாயுமென்றுசிற்பெயரோ” என்றாற்பொருள்பெயர். “கோழிவோன் நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுறாநிறங்குரால், என்றுதாரணமெடுத்தோதினாருமுளரொனக்கொள்க. (கு)

நேரசைநாற்சேரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்
நேரசையாலிற்றழவசைசகோநிரையாலிற்றுப
வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிசசீர்
ஓரசையேறின்றுஞ்சிரம்பொதுவொருநாலசையே.
இ-தை- அவ்வசைகளானாகிய சோகனதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ந்
-நேரசைநாற்சேரகவற்குரிய- எ-து இரண்டசையினனாகிய வஞ்சுசீரு

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

மாதிரியுவுரிச்சொனப்படும்.எ-று: அகவலென்னும், ஆசிரிய மெனிகு
மொழ்க்கும். என்னை? அகவலென்பதாசிரியப்பெயரோ? என்றாகலின்
வெண்பாவினவாம்நேரசையான்ற மூவசைச்சீர்.எ-து. நேரசையிறுதியு
கிப மூவசைச்சீர்நான்கும் வெண்பாவுரிச்சொனப்படும். எ-று. நிராயு
லிறுப- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்.எ-து. நிராயசையிறுதியாகிய மூவசை
ச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சொனப்படும். எ-று. வாரசைமென்புலையு
தே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஓரசையேநின்றஞ்சீராம்.எ-து. ஓரோண்ட
த்து நேரசைதானே நின்றஞ்சீராம். நிராயசைதானே நின்றஞ்சீராம்
அவைவசைச்சீர்நான்கும். எ-று. பொதுவொருநாலசையே.எ-து. நால
சையினாகியசீர்பொதுச்சீர்நான்கும்.எ-று. நான்கென்பதனை யெங்
லாவற்றோடும்கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்களை
னை? ஈரசைகூடியசீரியச்சீரவை, யீரிரண்டென்பரியல் புணர்ந்தோடு
மூவசைச்சீருரிச்சீரிருநான்கினு' னேரிறுநான்கும் வெள்ளையல்லன்ப
வினுள்வஞ்சியின்பாற்பட்டனவே? "நாலசையானுநடைபெறு மோரண
ச், சீர்நிலையெய்தலுஞ்சிலவிடத்துளவே" என்றார்காக்கைபாடினியார்.

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவித்தந்தங்களியா
வாமாண்கலையல்குன்மாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரோ,

இகை. முறைபானே முதனன்குசீருக்கு முதாரணமாமாறுணர்ந்
து- ந்று- தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்காம்.எ-து- நே
நேர்- நிரானேர்- நிரானிரை-நேர்நிராயாகிய தேமா- புளிமா- கருவிளங்
று- ஆங்கடைகாயடையின் வெண்பாவித்தென்பது- அவைகடையிற்கு
பெண்ணுஞ் சொற்பெற்று- தேமாங்காய் - புளிமாங்காய் - கருவிளங்காய்
கூவிளங்காய் எனவரு நான்குசீரும்.வெண்பாவுரிச் சீருக்குதாரணமாம்.
எ-று. அந்தங்களியா- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்.எ-து. அவ்வீற்றின்கூட்ட
னியென்னுஞ் சொற்பெற்றுத்தேமாங்கனி- புளிமாங்கனி- கருவிளங்கனி
கூவிளங்கனிஎனவரு நான்குசீரும்வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம்.எ-று
வாமாண்கலையல்குன்மாதே.எ-து.மகடேமுன்னிலை.நாமாண்புரைத்தவசை
ச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரோ. எ-து. ஓரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட
ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள்என்பதுஉம்- மலர்என்பதுஉம்- ஆமென்
றவாறு. நாள்-எ-து. நேரசைச்சீருக்கும், மலர்-எ-து - நிராயசைச்சீரு
க்கும் உதாரணமாம். ஆமென்பதனை எல்லாவற்றோடும்கூட்டி மத்திமதி
பமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்ணிறை"அம்மபவள்வரிநெடுந
கண்பவஞ்சிக், கொம்பவள்கொடியருங்குல் கொக்கின், அரும்பவன்

பலையொக்குமேயொக்கும், கரும்பவன்வாயிற்சொல்" என்னும்பொய்
யார் வாக்கினுள்ளுக்குமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிப்பொரு
நாததுகொண்டாறப்போலகொள்க. (க)

தண்ணிமுறண்பூநறும்பூநறுநிழற்சுறுழந்தால்

எண்ணிநூலகைச்சோவந்தருகுமினியவறுறு.

ஃகண்ணியபூவினவ்வாய்ச்சேரணையகனியொடொடாரும்

ஒண்ணிமுறசீரைச்சேரியறசீரொகருமொண்டனைக்கே.

இ-கை. பொதுச்சீருகுதாரணமாமாறும, அவற்றதெண்ணும்பொ
ச்சீரும், அசைச்சீரும், செய்யுளாகத்து வருங்காற்றைவழங்குமுறை
ம்பு முணாத்து-ம்-று. தண்ணிழல்- அருதும்- ஈ-று, தேமா- புளிமா- க
விளம்- கூவிளம்-என்னுமரானகிலேடும. தண்ணிழல்- தீண்டி-நறும்பூ
நிழலென்னுரானகிளையும், முறைபாளையொருநறுழந்தாற் பதினா
நூலகைச்சீருககுதாரணமாம.எ-று. தேமா புளிமா- கருவிளம் - கூவி
ம் என்பன அதிகாரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. அருகும்என்
தனால் அச்சுச்செய்யுளாகத்த நுகியன்றி வாராவெனக்கொள்க.வ-று.தே
ரத்தண்ணிழல்-புளிமா-தண்ணிழல்- கருவிளந்தண்ணிழல்- கூவிளந்த
ண்ணிழல்.எ-ம்- தீராத் தீண்டி-புளிமா-தீண்டி- கருவிளந்தீண்டி-கூவிள
தீண்டி.எ-ம்.தேமாத்நறும்பூ புளிமாநறும்பூ-கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ
ம்- தேமாத்நறும்பூ,புளிமாநறும்பூ- கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ
எனவுவகொள்க. இனிவற்றுவா- காயச்சீரணைய-எ-து. அநூலகைச்
பதினாறுஎன்றும், பூவென்னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய நேரீற்றுப்பொ
ச்சொடொடும், காயென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வெண்பா வரிச்சீரோ
பாலக கொண்டுவருஞ்சீரமுதலையொடொன்று வது வெண்கோ வெ
ட்டாயாகவும், ஒன்றாகது கவித்தனையாகவும், வழங்கப்படும.எ-று- க
வெண்கோடொரு மொண்ணிமுறசீர.எ-து- நிழலென்னுஞ்சொல்லிறுதியா
ப நினாயிற்றுப்பொதுச்சீரொடும், கனியொன்னுஞ்சொல்லிறுதியாகி
ஞ்சு புரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீரமுதலையொடொன்றினும்
நறுவிழ்நறு, வஞ்சித்தனைபென்றுவழங்கப்படும.எ-று- அசைச்சீர்பா
ச்சீரொரும.எ-து- ஓரகைச்சீர ஆசிரியவரிச்சீரோபோலக் கொண்டொ
ச்சீர முசலகையொடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாகது
யறசீரென்னையொருவும் வழங்கப்படும.எ-று- இப்பச்சீரொன்றும், ஆ
ரிப்பவரிச்சீரொன்றினுமொக்சம். என்னை" இப்பச்சீரெல்லாமாசிரியவரிச்சீ
என்றாராகின் ஒண்டனைக்கே.எ-து ஒன்றியத்தனைவழங்குமிடத்து-
று. ஒண்டனையென்பதனை இறுதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொ
க. கண்ணியபூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நூல
ச்சீர்வாரா. ஆசிரியத்துள்ளும் குற்றகரம் கந்துழியன்றிலாரா. கவி

வினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங்குந்துகரம் வந்துழியன் திவநரா. வஞ்சி யுட்குந்துகரம்நாராதேயுங்வரப்பெறும். வஞ்சியுள்ளிரண்டுநாலசைச்சீரே ரடியுள் ளுருகிக்கண் ணுற்றுநிற்கவும் பெறும். அவனைவற்றுள்பெரு பான்மைபு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா, இரண்டெரினுங்கண் ணுற்று ல்லா. பாவினத்துள்ளும்பயின்றுவாராவெனக்கொள்க. ஒண்ணிழற்சீடு ன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்செல்லிறுதியாகிய நிராயிற்று பொதுச்சீடொட்டி, வஞ்சியுள்ளதுவாராவெனக்கொள்க. ஏன்னை“கா ளையானடைபெற்றனவஞ்சியு- ளீரொன்றனைதலு மேனுழியொன்றுமெ ன், ருதலுமந்தநிராயசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாடு மென்பவறித்திசினோடு” என்றார் காக்கைபாடினியார். இனிஒருசாரா வெண்பாவினு ளளபெழுந்தால் காலசைச்சீர் வருமென்பாருளாயிதுப அவ்வாறலகிட்டுதொரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டும்பொழுது செ பலோசைபிழைக்குமென்பதாஉம், ஆண்டுச்சீருந்தலையுஞ்சிதையவா னையானளபெடுப்பனவுமல்ல. அளபெடுப்பினுமளபெடைகள் அந்ந காரியம் பெறுவனவுமல்லவென்பதாஉம், காக்கைபாடினியார்முதலாகி தொல்லாசிரியர் நணிவு,அதுவேஇந்தாலுடையாருக்குமுடன்பாடு. (2

குன்றக்குமவனகவல்பொன்றாம்வெண்பாட்டுவஞ்சிகீ

கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமனாயென்பவொருசச்சீர

நன்றிவாரிற்கயவருப்பாலொடுநாலசைச்சீராக

கன்றதென்றாள்ளப்பள்ளத்தினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-சை.முறைபாணே ஐந்துவகைப்பட்ட சீராலும், வந்தவிடக்கி டங்கட்கு முதலினைப்புணர்த்து - த்று. குன்றக்குமவனகவல். எ-து.ஆ குன்றக்குமவன்-காதன்மடமகள், வரைபரமகவிர புறையஞ்சாயல், உ யாரும்பியமுலையன், செய்வாயினன் மார்பினன்சுணககே“ இச்செய ளில் ஆசிரியவுரிச் சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பெரின்றா வெண்பாட்டென்பது “பொன்றாமார்பிற் புனைகழற்காங்குள்ளிபேர், ன்னென்னென்றுமுலக்கை பற்றினேன்—கென்னோ, மனனொடுவாடெல்ல மல்குநீர்க்கோழிப், புனனுடன்பேபோவரும் “இச்செய்யுளில் வெண்பா ரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டு கொள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரண பூந்தாமனாயென்ப. எ-து. “பூந்தாமரைப்போதலமரத், தேப்புனலின மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைககள வயின்மகிழ், வினைக்கம்புமனைச் சைப்பவும், மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி, வயற்பம்பலைக் கயலார்ப்பு ம், காளும், மகிழுமகிழ்துங்கூன், புகழ்தலாளுப் பெருவண்மைப்பே இச்செய்யுளில்வஞ்சி யுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஓரசை சீர் நன்றிவாரிற்கயவரும் பாலொடொன்பது. வெ“நன்றிவாரிற்கய ர்திருவுடையர், நெஞ்சத்தவலமிலர், “பாலொடுதென் கலந்தந்தேபன்

பொழி, வாஷெழிதுறியகிர்சு என்னுமிசு செய்வுட்களில் இவர் எம். சீர்-
எம். அசைச்சீர்க்களாயினவாறுகண்டுக்கொள்க. நாலகைச்சீர்க்கண்டதென்-
னராளம் பள்ளத்திடுடங்கண் வாணத்தும். எ-து. “அள்ளற்பள்ளத்
தகனசோனுட்டு, வெங்கைவாயில் விபங்குன்னுறன், என்னுட்பழம்
பாட்டினுள் ஓடிபுளிரண்டு நாலசைச்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.”
அங்கண்வாணத்திடராசரும், வெங்களியானே வேல்வேந்தரும், வடிவா-
ர்க்குநதன் மங்கையரும், கடிமலரோந்திக்கதழ் ந்திறைஞ்சுச், சிங்கஞ்சும-
நத் டணியணையிசைக், கொங்கவிசோகின் குளிரிழிற்சீழ்ச், செழுநீர்
ப்பவளத் திரள்காம்பின், முழுமதிபுனையு முக்குடைநீழல், வெங்கண்வி-
ணைப் பகைவிளியெய்தப் பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப, அனந்த-
சுதுட்டியமவையெய்ச், நனநதலையுலகுடனவைவீங்க, மத்தமாருகமருங்க
சைப்ப, அத்தரதுந்தபி சினறியம்ப, இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர, நல-
ங்கிளாபூமழைவனியொரிதர, இனிதிருந், தருணைநீரடாத தியவாதினை,
திருவடிபரவுதுஞ்சித்தி பெற்றபொருட்டே, இச்செய்யுளில்- நாலசைச்-
சீரபகிதறும் அடிதோறுமுதற் கண்ணைவந்த வாறுகண்டுக்கொள்க. இந்-
னுள் - நேரிற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன-
றுவது வெண்சீர்வெண்டனையாகவும், ஒன்றாததுகலித் தனையாகவும், நி-
லாயிற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினும்,
ஒன்றாவிடிறும் வஞ்சித்தனையாகவுவெண்ணி வடிங்கப்படும. எ-று. இ-
வ்வாறுபிறரும் “குறுகுகூகிர்பண்புதோழி, விளியிசைமுத்துற மென-
ந்வைபெல்லார், தெளியவந்த செந்துறைச் செந்துறை, என்றுநாரண-
மெய்த்தோறுவொனகொள்க. அன்றதென்னொன்பதை அன்றவெண்-
னொனகொள்க. (க)

தன்சீர்தனதொன் றிற்றன்றையார்தணவாதவஞ்சி
வன்சீர்விதற்பழம்வஞ்சிகுரித் துவல்லோர்வருத்த
வெண்சீர்விதற்பங்கலித்தனையாயிடுமவெண்டனையாம்
ஒன்றேகவலுரிச்சீர்விதற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீர்நின்றமைசயுட, வருஞ்சீரினமுதலசையுந் தம்முளொ-
ன்றுவதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழத்தையுமாமாறுணர்த்துற்று. தன்சீர்
தனதொன்றிற்றன்றையாம். எ-து. தன்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதல-
சையோடொன்றுவது தன்றையாம். எ-று எனவே ஆசிரியவுரிச்சீர் நி-
ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாசிரி-
யத்தனையாம். நிரையாயொன்றுவது நிரையொன்றாசிரியத்தனையாம். வெ-
ண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர்
வெண்டனையாம். வஞ்சிபுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொ-
ன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம். எ-று. தனவாதவென்று மிகுத்து

ச்சொல்லியவதனால் தன்சீர்நின்றுபிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றுவதனால் தன்மையே சிறப்பின்றியினு மெனக்கொள்க, வஞ்சிவன் சீர்விசிற்பமும் வஞ்சிக்குறித்து, எ-து. வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாவஞ்சித்தனையும் -எ-று ண்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர்முதலையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாவஞ்சித்தனையே சிறப்பின்றுயினுமெனக்கொள்க, வல்லோர்வகுத்த வெண்சீர்விசிற்பங்கலித்தனையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாதது கலித்தனையும். எ-று. வல்லோர்வகுத்தவென்று சிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாததூஉம், கலித்தனையே சிறப்பின்றியினு மெனக்கொள்க, வெண்டனையாமொண்சீர்கவலுரிச்சீர் விசிற்பமும். எ-து. ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாதது இயற்சீர்வெண்டனையாம். எ-று. ஒன்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று பிரிதாகிவருஞ்சீர் முதலையோடொன்றாததூஉம், இயற்சீர்வெண்டனையே சிறப்பின்றியினுமெனக்கொள்க, ஒண்ணுகவெனபது மகடேமுன்னிலை என்னை “இயற்சீரெனநி தலைப்பெயம்முள், விகற்பவிலவாய் விரவிடப்பி, னாதற்பெயரசிரியத்தனையாகும்,, வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விசிற்பமு, மென்றிரண்டென்ப வெண்டனாகியல்பே “இயற்சீரெனநிதலைப்பெயரம்முள், விகற்பவகையதுவெண்டனையாகும் “உரிச்சீரதனுஞ்ஞரத்தமையன்றிக், கலக்குந்தனையெனக் கண்டுகிறோ, “வெண்சீரறு திக் கிணையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாங்கலித்தனையாகும்,, “தன்சீரெனநி தலைப்பெயரம்முளோத், தொன்றினுமொன்று தொழியினும்வஞ்சியி ன், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே,, என்றார் காக்கைபாடினியார்.(10)

திரும்மையுள்ளாரகவல்சிலைவிலங்காகும்வென்றோ.

மருளறுவஞ்சிமந்தாரில்மவந்துமைதிர்கலியின்

தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்ககதக்கண்ணெனப்ப

துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைசீருக்குதாரணமே.

இ-ஈ-அதனைகளான்வந்த இலக்கியங்கட்குமுதனினைப்புணர்த்துற்று. திரும்மையுள்ளாரகவல்.எ-து. “ஆதிரும்மையதலைஇயவிருணிறவிசுப்பின்,விண்ணதிரிமிழிசைசுடுப்பப்,பண்ணமைந்தவந்தேர்கெனவாறே” இதுவினையொன்றாகியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்.ஆ“உள்ளார்கொல்லோதொழிமுள்ளுடை, அலங்குஞ்சையிந்தின்சிலம்பிபொதிசெங்காய், துகில்பொதிபவளேயக்கு, அகில்படுகளளியங்காடிந்தோடோ “இதுதேறொன்றாகியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்.சிலைவிலங்காகும் வென்றோ.எ-து.வெண்கலிலங்குநீன் புருவஞ்சென்றெசியநோக்கி. முலைவிலகிற்றென்றுமு

ணீவாளம்மலைவிலங்கு, தார்மாலேமார்பதவிமைபொறுக்குகோ, ஷர்மாலேக
ண்குடும்போதுதுவெண்சீர் வெண்டனையானும், இயற்சீர்வெண்டனையா
னும்வாதசெய்யுள். மருளறுவஞ்சிமந்தாலில்வந்து, எ-து “மந்தாலில்வந்த
சைப்ப, வெண்சாமரைபுடைபெயர்தரச், செந்தாமரைநான்மலர்மினச, என
வாங்கினிதினொதுங்கியவிதைவனை, மனமொழிமெய்களின்வணங்குதுமகி
ழ்தே. “இதுமயக்கறவகுத்தவஞ்சித்தளைஒன்றாதாஉம், ஒன்றியதுஉமா
க வந்தசெய்யுள். “மைதீகலியின்மெறிவுறுபத்தம்- செல்வப்போர்க்கத
க்கண்ணன். எ-து. க-பா “செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன் செயிர்க்தெறிந்
தசினவாழி, முல்லைத்தார்மறமன்னர் முடித்தலையெழுருக்கிப்போய, எ
ல்லேநீவியன்கொண்முவிடைதுழையுமகியும் போல், மல்லலோங்கெழி
வ்பாளைமருமம்பாய்ந்தொளித்ததே” இதுமயக்கமில்லாக்கவித்தனையான்
வந்தசெய்யுள். நல்லாய். எ-து- மகலேமுன்னிலை, உரிமையின்கண்ணி
ன்மையோ ரசைச்சீருக்கு தாரணம். எ . து . வ வி . “உரிமையின்க
ண்ணின் மையால், அரிமதர்மழைக்கண்ணாள், செருமதி செய்திமை
யால், பெருமைகொன்ற வென்பவே.” இம்முச்சீரடிவஞ்சி விருத்தத்து
ண்மையென்னு ணியையசைச்சீரியற் சீரோபோலின்று வருஞ்சீர்முதல
சையோ டொன்றாமையினியறசீர் வெண்டனையாயிற்று, செய்யென்னு
ம்மேரசைச்சீரியற் சீரோபோலின்று வருஞ்சீர்முதலசையோ டொன்றி
னமையினிகிரியத்தனை யாயிற்று. (10க)

குறளிருசீரடிசிந்துமுச்சீரடிநாலொருசீர்

அறைதருநூலையளவொடுநேரடியையொருசீர்

நிறைதருபாதநெடிலடியாநெடுமென்பணைத்தேநட

கறைகெழுவேற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடிலே.

இ - கை. அத்தனைகனான் வந்தவடிகளது பெயர் வேறு
பாடுணர்த்து-ற்று. குறளிருசீரடி. எ - து. இருசீரான்வந்தவடி குற
ளீடியெனப்படும். சிந்துமுச்சீரடி. எ - து. முச்சீரான் வந்தவடி சிந்
தடி பெனப்படும். நாலொரு சீரன்ற தருநூலை யளவொடுநேரடி
எ-து. நாத்ரீரான்வந்தவடி யளவடியென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்ல
ப்படும். ஐயொருசீர்நிறைதருபாத நெடிலடியாம் எ-து. ஐஞ்சீரான்வந்
தவடி நெடிலடியெனப்படும். எ-து. நெடுமெனப்பணைத்தோட்கறைகெழு
வேற்கணல்லாய். எ-து. மகலேமுன்னிலை. மிக்கபாதங்கழிநெடில். எ-
து. ஐஞ்சீரினமிக்சீரான் வருமடியெல்லாக் கழிநெடிலடி யெனப்படும்
எ-து. அகலம் உணாயிற்கொள்க. என்னை “குறளடிசித்தடியிருசீர்முச்
சீரளவடிநெடிலடிநாற்சீராஞ்சீர், நிரணிநைவகயானிதுத்தனர்கொள
லே. “கழிநெடிலடியேகசடற, கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையிரண்டிரு, வ
ருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலெ” என்பனயாப்பருங்கலம். (10உ)

தினசுத்தவிருதுரும்கிச்சுளவடிதேம்பழுத்து
விரிக்குறெடிவடிவேணெடுக்கண்ணிலென்றான்வினையின்
இனாக்குங்கண்ணிகொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக்கவான்மருபேர்முனைமார்க்கழிநெடிவே.

இ-கை. அவ்வடிகளான்வந்தவிலகதியவகட்டுமுதானினைப்பண்ணுந்
து-ற்று-தினாத்தவிருதுரும்கிச்சு-எ-து-வ-து- “தினாத்தசாவினககி,
ஷாத்தபோனினாந், இனாப்பதேன்கிள, விணைக்கொண்மாலையாய். “இ
துருமளடியான்வந்தசெய்யுள்.வ-வி. “இருதுவேற்றுமையின்மையார், சு
ருதிமேற்றும்கத்தினு, ளரிதுவேற்றுமையாகவே,ருதுவேற்றும்ககை
யினும். “இதுசிந்தடியான்வந்தசெய்யுள். அளவடிதேம்பழுத்தென்பது
க-வி. “தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுத்தீம்பலா, மேம்மழுத்தளிந்தனகளை
யும்வேரியும், மாமபழக்கணிகளும்துத்தண்டிட்டமும், தாம்பழுத்துளசி
லதவளராமே. “இதுஅளவடியான்வந்தசெய்யுள். விரிக்குறெடிவடி
வென்றான்வினையின்-எ-து க-து. “வென்றான்வினையின்றொகையாபவிரி
ந்துதன்க, ணென்றாய்ப்பரந்தவுணர்வின்னொழியாதுமற்றும், சென்ற
ன்றிமூஞ்சுடர்குழொளிமூர்த்தியாகி, நின்றாடிக்கீழ்ப்பணிந்தார்வினை
நீக்கிின்றார். “இதுநெடிவடியானவந்தசெய்யுள். இனாக்குங்கணி
கொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும். எ-து. “இனாக்குமஞ்சி
றைப்பறவைக ளெனப்பெயரினவண்டு புடைசூழ, துறாக்களென்ஓம்
க்குழம்புகடிசுழந்தெழ துடங்குபவிலயத்தால், தினாக்கரங்களிற் செழும
லைச்சந்தனத்திரள் களைக்காடேமல்வைத், தனாக்குமற்றிது குணக்டறமி
னாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசொக்கழிநெடிவடி யான்வந்த
செய்யுள். “கணிகொண்டலரந்தகற வேங்கையோடு மகிழ்கின்ற காந்தளி
த்தால், அணிகொண்டலரந்த வனமாலேசூழபகிலாவிகுஞ்சிகமழ, பணி
குண்டலங்களிருபாலும் வந்துவரையாகமீதுதவளத், துணிகொண்டில
கீசுசுடர்வேனினிமி வருவானிதென்றொறுணிலே” இது எழுசொக்கழி
நெடிவடி யான்வந்தசெய்யுள். “மூவடியினுளிரண்டு சூழ்சுடருண்ணமுழு
துலகமூடி முனைவிரிநாறித், தாவடிவினிலங்கு வெண்குடையினீழ
ற்குடரோயன்னடி போற்றிசொல்லுவ தொன்முண்டால், சேவடிசுடா
ம்மாயின் சேயிதழ்கண்டைச்சி வந்தனவோ சேவடியின் செங்குதிர்கள்
பாய்ப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள்குற்றது புலவகொ
ளாவாலெமக் கெம்புண்ணியர்தன்கோவே.” இதுஎண்சொக்கழி நெடிவடி,
யான்வந்தசெய்யுள். இடங்குக்கெஞ்சிலைவலகைக வாளியினெதிர்த்ததா
னையை யிலங்குமாயியின் விலங்கியோண், முடங்குவாலுனை மடங்கன்மீ
யிசை முனிந்துசென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோள், வடங்கொ
ண்டுமென்முலை துடங்குதுண்கணிட மடந்தைச்சுடரிலுளங்கொள் பூந்

ஹழமகிழ்த்தகோன், துடங்கொடாமரை யிடங்கொள்' சேவடிதலைக்கு வைப்பவர்தமக்குவிவந்துயர்தளிர்க்குமே" இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடி லடியானவந்தசெய்யுள். "கொங்குதங்குகோதை யோதிமாத்திரோடு கூடி னீடுமோடைநெற்றி, வெங்கண்யானைவேந்தாபோந்து வேழகீதநாதவென் றுரின்றுதாழ், அங்க னு புவ்வமாதியாயவாதி தூலினீதியோதுமாதியா புழ்செங்கண்மாலையோலைமாலைசென்று சேர்வாசோதிசேர்த்தசித்திதானே, இதுபதின்சீர்க்கழி நெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். மற்றுமென்பதனால்பதி ன்சீரினமிககு வருவனவுமுள, அவையாப்பநுந் கலவிருத் தியுட்கண்டு கொள்க. வேன்னெடுங்கண்ணி என்பதும், கரிக்கைக்கவான் மருப்பேர்மு லைமாதர்என்பதும்,மகடேமுன்னிலை, கழிநெடிவே. எ-து. இவையெல்லா ன்கழிநெடிஸடியாம். எ-று. விரிக்கு நெடிஸடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், ஈண்சீரி ன்மிக்கசீரான்வருமடிகள் பிறப்பிலவெனக்கொள்க. என்னை? இ ரண்டு முதலாவெட்டிறுகத, திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விமந்துவரி னுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்லசெய்யுளுள்ளே,, என்றா காக்கைபாடி னியா.

(10உ)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமுன்றகவந்
கௌளப்படாக்கலிக்கீரிரண்டாகுமிழிபுரைப்போ
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொண்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்சரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமையுணர்த்து -ற்று. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பா விற்கி ரண்டியேசிறுமை. எ-று. வஞ்சிக்குமூன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடியேசிறுமை. எ-று. மூன்றகவற்று. எ-து. ஆசிரியப்பாவிற்கு மூ ளறடியேசிறுமை. எ-று- எள்ளப்படாக்கலிக்கீரிரண்டாகும், எ-று. கலி ிராவிறகுநான்கடியேசிறுமை, எ-து. இழிபு. எ-று. நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை. எ-று. உணர்ப்போருள் ளக்கருத்தினளவேபெருமை, எ-து. நா ன்குபாவிற்கும் பெருமைககெல்ல பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்கு றிப்பே வரையறையிலலை. எ -று. ஒண்போதலைத்தகாரிகையே. எ-து. மகடேமுன்னிலை. எள்ளப்படாக்க் கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், துன் னாலோசையிற்சிறி துவழுவது நாத்சீர்நாஸடியான்வருவது தரவுகொச்ச ிக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிதுவழவி நாத்சீர்நாஸடியா ன்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணரப்படுமெனக்கொள்க.வெ

*பூவமென்றும்பாடம்.

ஞ்னைக்கிரண்டா மகவற்குமூன்று கலிக்கடிநாண்டெள்ளப்பட்டா வஞ்சிப்
பாவிற்ரு மூன்றாமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற்கூறுதுதலை தமொற்
தமாகக் காரிசைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின், தலைதமொ
ற்றத்தந்து புணர்ந்துரைத்தலெனுந் தந்திரவுத்தியாகவின், அன்றியும், ம்
பேச்சுசார்முதலாகியவொரு சாராகிரியர்வஞ்சிப் பாவிரண்டடியானும்வா
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், "ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சுரிதகமாய் வ்
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. என்னை "வெ
ண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, நுண்பாவுணர்ந்தோர்நுலுங்காலையி
ரண்மமூன்றுநான்குமிரண்டிந், திரண்டவடியின் சிறுமைக்கெல்லை, என்
தெத்தோதிய மயேச்சுசார் வஞ்சிச்சிறுமைக் குக்காட்டிம்பாட்டு "பூந்
ண்சினைமலர் மல்கியபொழிற்பிண்டி, வேந்தன்புகழ்பரவாதவர்வினைவெ
ல்லார், அதனால், "அறிவனதடியிணைபரவிப், பெறுகுவர்யாவரும்பிறந்
யினெனியே, இஃனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியாமாறு
கண்டுகொள்க.என்னை "ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொ
டைமூன்றா மடியினிழிந்து, வருவனவாசிரிய மில்லனமொழிப, வஞ்சி
யுமப்பா வழக்கினவாகும்,, "நான்காமடியினு மூன்ற்த்தொடையினுந்
தாழ்ந்துகவிப்பா தழுவுதலிலவே,, "உரைப்போர்குறிப்பினை நீக்கிப்பெ
ருமை, வரைத்தித்துணையென வைத்துரையில்லென், றுரைத்தனர்மு
தோ வுணர்ந்திசிஇனோ,, என்றார் காக்கைபாடியுனியார். (யச)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு

குறித்தாங்குரைப்பின்முதுக்குறைந்தாவகுறையாக்கவியின்

*திறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை

புறத்தாழ்கருமென்குற்றறிருவேயன்னபூங்கொடியே.

.இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினை
ப்புணர்ந்து -ற்று- அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ "அ
த்தாறிதுவென வேண்டாசுவிகை, பொறுத்தானோரீந்தா னிடை,, இ
ஃதிரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாம். எ-து. ஆ "முதுக்குறைந்தன
ளே, மலையனெள்வேற்கண்ணி, முலையும்வாரா முதுக்குறைந்தனளே,
இஃதுமூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு குறையா
க்கவியின்றிறத்தாறிது செல்வப்போர். எ-து. க-பா. "செல்வப்போர்க்குந்
கண்ணன்-மருமப்பாய்ந்தொளித்ததே,, இஃதுநான்கடியார் கவிப்பாவிந்
குச் சிறுமைவந்தவாறு. செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை. எ-து. வ-இஃ
கண்மேதிகரும்புழக்கி, அங்கண்லத்தலரருதிப், பொழிற்காஞ்சிமிழ்ந்
யிலும், செழுநீர்வையும் கழனி யூன்; புகழ்தலானுப்பெரு வன்னமைய

ன, இஃதுமுன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவரறு. புறந்
ஃழகருமென்குமுற்றிரு வேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. மகடேமுன்னி
ஆற்கு-அசை. (100)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதன்மொழிககண்
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனே, இணைமோனே, பொழிப்புமோனே, ஒருஉமோ
ா, கூழைமோனே, மேற்கதுவாய்மோனே, கீழ்க்கதுவாய்மோனே, முற்
மோனே, எ-ம. அடியியைப்பு, இணையியைப்பு, பொழிப்பியைப்பு, ஒருஉ
யைப்பு, கூழையியைப்பு, மேற்கதுவாயியைப்பு, கீழ்க்கதுவாயியைப்பு, மு
றியைப்பு, எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரு
வெதுகை. கூழையெதுகை. மேற்கதுவாயெதுகை. கீழ்க்கதுவாயெது
கை, முற்றெதுகை. எ-ம். அடிமுரண். இணைமுரண். பொழிப்புமுரண்.
ருஉமுரண். கூழைமுரண். மேற்கதுவாய்முரண். கீழ்க்கதுவாய்முரண்.
ற்றுமுரண். எ - ம். அடியளபெடை. இணையளபெடை. பொழி
பளபெடை. ஒருஉவளபெடை. கூழையளபெடை. மேற்கதுவா
ளபெடை. கீழ்க்கதுவா யளபெடை. முற்றளபெடை. எ - ம். அந்
நிதித்தொடை, இரட்டைகதொடை, செகதொடை. எ-ம் - கிடந்தொ
டையும், தொடைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டா
அவற்றுா- இக்காரிகைஅடிமோனையும், அடியியைப்பு, அடியெது
கையும், அடிமுரணும். அடியளபெடையுமாமாறுணாதது- நறு- எழு
வாயெழுத்தொன்றின்மோனே. எ - து. அடிதோறுமுதலெழுத்தொன்றி
ரத்தொடுப்பது அடிமோனேதொடையெனப்படும்-எ - று. எழுவா
யினும். ஆகியொனினும், முதலெனினுமொருகும். மோனையெனினு
முதற்றொடையெனினுமொருகும். இறுதியியைப்பு. எ - து. அடிதோ
றியிறுதிக்குண்ணின்மவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்
து அடியியைப்புத்தொடையெனப்படும்- எ - று. இரண்டாம்வழுவா
வெழுத்தொன்றினெதுகை. எ- து- அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டா
ம்முத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகை, தொடையெனப்படு
ம். எ- று. மாதே-எ- து- மகடேமுன்னிலே. இரண்டாமெழுத்தொன்றி
னெதுகையென்னது வழுவாவெழுத்தென்றமிருத்துச்சொல்லியவதனை
இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாநதமமுள்ளொத்த
வளவினவாய்வந்துட்டென் பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டுடன்
பெத்துகயாகாது - காட்டுன்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பட்டு

ன்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க - மறுதலைத்தமொழியான்வரினு மு
 ண்- எ - து - அடிதோறுமுதற்கட்சொல்லானும், பொருளானுமறுத
 லைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையெனப்படும். எ - து - மொ
 ழியான் வரினுமென்றவுமையாம் பொருளான்வரினு மென்பதாயிற்று
 அடிதோறும்- எ - து - மத்திமதிபமெனக்கொள்க. முதன்மொழிக்
 கண்ணழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே . எ - து - அடி
 தோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுமளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுப்
 பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்- எ - து. அழியாதென்றமி
 குத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும். இரண்டொற்றள
 பெடையும், தம்முள்ளொன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொ
 டைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையு
 ம், தம்முண்மறு தலைப்பட்டதொடுப்பினு மிழுக்காது. எனனை “முதலே
 முத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுத
 லா, வஃதொழித்தொன்றிஞகுமென்பு, என்றர்பலகாயுனர். “இதுவா
 யொப்பினஃ தியைபெனமொழிபு, என்றார் கையனர். “மொழியினும
 பொருளினுமுரணுதன்முரணே, என்றா தொலையாபியனர். “அளபெ
 டைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும், என்றார்நத்தத்தனா. (யசு)

அநதமுதலாத்தொடுபதந்தாதியடிமுழுதும்
 வந்தமொழியேவருவதிரட்டைவரன்முறையான்
 முந்தியமோனேமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
 சொந்தொடைநாமமபெறுநறுமென்குமுற்றேமொழியே

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொ
 டையும்மாறுணர்த்து- ந்-று- அநதமுதலாததொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அ
 டிதோறும்றுதிககண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அ
 டியானுமற்றை யடிக்காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப
 படும்-எ-று. அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்முறை
 யான்- எ-து. ஓடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பதுஇரட்டை
 த்தொடையெனப்படும்- எ-று. வரன்முறையானென்றமிகுத்துச்சொல்
 லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது- நான்சீரின்க
 குவரப்பெறுதெனக்கொள்க. முந்தியமோனேமுதலா முழுதுமொவ்வா
 துவிட்டால் செந்தொடை நாமமபெறும், எ- து- மேற்சொல்லப் பட்ட
 மோனேமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமுமபோலாது, வேறு
 படத்தொடுப்பது சொந்தொடையெனப்படும். எ-று. முந்தியமோனையெ
 னறு சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீருந்தாமுண்மறுதலைப்பட்டதொடு
 ப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமென்குமுற்றேமொழியே- எ-து

கேட்கமுன்னிலை. என்னே. “அடியுஞ்சீ நமச்சையுமெழுத்து, முடிவுமுதி
லாச்செய்யுண்மொழியினும், தந்தாதி தொடையெனறதைவென்றும்
என்றார் நத்தத்தொ, “ஒருசொல்லடிமுழுதும் வருவதிரட்டை,, என்
றார்மேயச்சுரா, “சொல்லியதொடையொடுவெறுபட்டியலிற, சொல்லி
யற்புலவாதுசெந்தொடையென்ப,, என்றா தொலகாப்பியனா. “அச்ச
யினுஞ்சீரினு மிச்சையினுமெல்லா, மிச்சயாதாவதுசெந்தொடைதானே,
என்றார்காக்கைபாடியாரிார். (125)

மாவுமபுண்மோனையியைபினனகைவடியேயொதுகைக்
கேவின்முரணுமிருளபரநதீண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதியுலகுடனொமொககுமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடை பூசதவென்றாகுமபணிமொழியே.

இ-கை- அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளானவந்த விலக்கியங்
கட்டுமுதனினைப்புணாத்து- ந்து- மாவுமபுண்மோனை-எ-து. ஆ. “மா
வுமபுளருமவதி வயிற்படர, மாநீர்விரிந்த பூவுங்கும்ப, மாலைதொடுத்த
கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளினனுயிப புறத்திறுத்தம்
மே. “இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொளறி வரத்தொடுத்தமைபான் அ
டிமோனைத்தொடை. எ-று.இயைபின்னகை. எ-து. ஆ “இன்னகைத்துவ
ர்வாய்க்கினவியுமணங்கே, நனமாமேனிச்சுலங்குமாரணங்கே, ஆடமை
ததேரளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழகசுணு மணங்கே, திருதுதம்
பொறித்த திலதமுமணங்கே,,இஃதடிதோறுமிறுதிசசீரோளறிவரத்தொ.
டுத்தமையான அடியியைபுத்தொடை-எ-று. வடியேயொதுகைககு- எ-து
இ- வெ. “வடியோர்கண்ணீர்மல்கவானபொருட கட்சென்றார், கடியார்கன
நகுழாய்காணாகொலாட்டின, இடரினமுறகஞ்சியிவகவுள்வேழப.
பிடியின்புறத்தசைத்தகை. “இஃதடிதோறுமிருண்டாமெழுத்தொளறிவ
ரத்தொடுத்தமையான அடியெதுகைத்தொடை- எ-று. ஏவின்முரணு
மிருளபரந்து-எ-து - ஆ. “இருளபரந்தனடாநீர்மருங்கில், நிலவுருவி
த்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இருமபினனகருங்கோட்டிப்புண்ணை,
பொன்னினன்ன துண்டாதிற்றைக்கும், சிறுகுடிபரதவாமடமகள், பெ
ருமதாமழைக்கணு முடைய வாலணங்கே,, இஃதடிதோறுமுதற்கண்
ணை மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை.எ -று.
ஈண்டளபாஅவளிய- எ-து.ப-வெ ‘ஆஅவளியவலவன்றன்பர்ப்பிடுவே,
மஇரீனாயுங்கொண்டரபைபளளியுட், தேந்சொயலைப்பததுஞ்சாதிற்றை
வன்றோள், மேளவலைப்பட்டநம்போனறுமுதால், ஒலவுமக்குர்துயர்”இ
ஃதடிதோறுமுதற் கண்ணையளபெடுத்தொளறிவாத் தொடுத்தமையான்
அடியுளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவிலந்தாதியுலகுடனும்- எ-து- ஆ

“உலகுடன்விளக்குமொளிகழவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளக்கெழுமு
க்குடை, முக்குடை நீழற்பொற்புடையாசனம், ஆசனத்திருந்திருந்தொ
ளியறிவன், ஆசனத்திருந்திருந்தொளியறிவனை, அறிவுசேருள்ளமோ
டருந்தவம்புரிந்து, தன்னியமாந்தரிதென்ப, பன்னருஞ்சிறப்பின்விண்டி
சையுலகே” இஃது நான்கந்தாதிக் தொடையும் வந்தசெய்யுள். ஒக்கு
மேயிரட்டை- எ-து-இ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமே யொக்குமேயொத்
தும், விளக்கினிற்செறி பொக்குமேயொக்கும், குளக்கொட்டிப்பூவினி
றம்” இஃதோடிமுழுதொமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இர
ட்டைத்தொடை-எ-று-பாவருஞ்செந்தொடை பூத்தவென்றாகும்- எ-
து-ஆ-“பூத்த வேங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாடன். நன்னுத்
ற்கொடிச்சின்னத்தகத்தோனே “இதுமோனைமுதலாகிய தொடையும்,
தொடைவிறப்பும் போலாதுவெறுபுத்தொடுத்தமையாற் செந்தொ
டை- எ-று, பணிமொழியே. எ-து மஃதேமுன்னிலை. (யஅ)

இருசீர்மிசையினையாகும்பொழிப்பிடையிட்டொருவாம்

இருசீரிடையிட்டதீர்லிகுழைமுதலிறுவாய்

வருசீரயலிலமேல்கீழ்வருத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்துதொடைவிகற்
பழுமாமாறுணர்த்துற்று. இருசீர்மிசையினையாகும்- எ-து- முதலிருசீர்
க்கண்ணும் மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்படும்-எ-
று. பொழிப்பிடையிட்டி- எ-து. முதற்சீர்க்கண்ணும், முன்னுஞ்சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்புதுபொழிப்பெனப்படும்-எ-று-
ஒருவாமிருசீரிடையிட்டது-எ-து - நடுவிருசீர்க்கண்ணின்நி முதற்சீர்
க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத் தொடுப்ப
து ஒருவெனப்படும் எ-று, ஈறிலிகுழை-எ-து- இறுதிச்சீர்க்கணின்நி
யொழிந்தமுன்னுச்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பதுகூ
ழையெனப்படும்- எ-று. முதலிறுவாயவருசீரயலிலமேல்கீழ்வருத்தமை
தீர்கதுவாய்- எ-து- முதலையுச்சீர்க்கணின்நியொழிந்தமுன்று சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், ஈற்
தாயுச்சீர்க்கணின்நிஒழிந்த முன்னுச்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவர
த்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்படும்-எ-று. இதுநிரளி
றையெனக்கொள்க. என்னை “கடையயன்முதலயல் கதுவாய்கீழ்மேல்”எ
ன்றார்அவியலா முசடியற்சீர்க்கணில்லாததனைக்கீழ்க்கதுவாயென்றும்
ஈற்றயற்சீர்க்கணில்லாததமேற்கதுவாயென்றும், வேண்டினுர்கையனார்
முதலாகிய ஒருசாராசிரியரென்பதறி வித்தற்குரைத்தீர்கதுவாயென்றுவி

தீப்புரைத் தானொனக்கொள்க. வருசீர்முழுவதும்மொன்றின் முற்றமென்
 ப- எ - து - எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய வரத் தொ
 டிப்பது முற்றெனப்பமும். எ - று. மற்றவையே. எ - து. இணைமோ
 னை முதலியமுப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும். எ - று. இதுஇ
 றுதிவிளக்கெனக்கொள்க. சீர்முழுதுமொன்றின் முற்றமென்றது வரு
 சீர்வென்று சிறப்பித்தவதனால், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து
 தொடைவிகற்பமும், அளவடிக்கண்ணே வழக்கப்படுமென்பதாலும், இ
 ணையியைமுதலாகிய ஏழுவிசற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதற் சீராகக்கொ
 ண்டி வழங்கப்படுமென்பதாலும், அறிவித்தற் கெனக்கொள்க. என்னை.
 “இருசீர்மிசை வரத்தொடுப்பதுணையே, முதலொடுமுன்றாஞ் சீர்த்தொ
 டைப்பொழிப்பே, சீரிர்ண்டிடைதபத் தொடுப்பதொழைத்தொடை, மு
 வொருசீருமுதல் வரத்தொடுப்பது, கூழையென்மொர் குறியுணர்ந்தோ
 ரே, “முதலயற்சீரொழித் தல்லனமுன்றின், மிசைவரத்தொடுப்பதுமே
 ம்கதுவாயே, “மற்றயற்சீரொழித் தெல்லாந்தொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயி
 ன்கிழமையதாகும், “சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே (யுக)

மோனைவிகற்பமணி மலர்மொய்த்துடனாயியிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னின்னவினிமுரணிற்

கானவிசம்பமுஞ்சீமடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகற்பமுந்தாட்டா அமலாயென்பதாழகுமுலே.

இ- கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்ப
 ங்களால்வந்த இலக்கியங்கு முதலினைப்புணர்த்து - ற்று. மோனைவி
 கற்பமணிமலர். எ- து. ஆ. “அணிபலரசோகின் மளிர்நலங்கவற்றி, அ
 நிற்குரற் கிண்கணியரற்றுஞ்சீமடி, அம்பொற்கொடிஞ்சி நெடுந்தேரகற்
 றி, அகன்றவல்குலந்துண்மருங்குல். அருப்பியகொங்கை யவ்வளையமை
 த்தோள். அவிர்மதியனையதிருநுதலரிவை, அயிலவேலனுக்கியம் படைத்
 தமர்ந்த, கருங்கயனெடுங்கணைக்கெமென், திருந்தியசின்னையைத் திறை
 கொண்டனவே, இகனுளிணைமோனை முதலாகிய ஏழுவிசற்பமும் மு
 றையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. மொய்த்துடனாயியிற்றகு. எ-து
 வ. “மொய்த்துடன்றவழு முகிலேபொழிலே, மற்றதனயலே முத்து
 மழ்மணலே, நிழலேயினியத னயலதுகடலே, மாதர்நகிலேவல்லேயி
 யுலே, வில்லேறுதலேவேற்கண்கயலே, பல்லேதளவட்பாளேசொல்லே
 புயலேகுமுலேமயிலேயியலே, அதனால், இவ்வயினிவ்வுருவியங்கவின, எ
 ல்வயினோருமிழ்ப்பார்நிறையே. “இதனுள்துணையியைமு முதலியவே
 முனிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஏனையெதுகை
 க்கினம்பொன் னின்னன் - எ-து- ஆ. “பொன்னின்ன பொறிகணங்

கேந்திப், பன்னிருங்காவகனன்னவகலறற, மின்னவ்ரொளிவடந்த
 க்கிமின்னிய, நன்னிறமென்முலையின்னிடவருத்தி; என்னையுமிக்கை
 முன்னுத்திதின்னடை அன்னமென்பெடைபோலப்பன் மலர்க், கன்னி
 யம்புன்னை யின்னிழந்துன்னிய, மயிடுகாயலவாணுதல், அயில்வேலு
 ண்கணெம்மறிவுதொலைக்கனவே, “இதனுளினையெதுகைமுதலாகியவே
 முனிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. இனிமுரணிற்சீரான
 விகற்பமுஞ் சேறடிப்போது-எ-து-ஆ, “சேறடிப்போகல்குலொல்குபு, சுரு
 க்கியதுகப்பிற்பெருகு வடந்தாங்கிக, குவிரதுகணங்கருமபியகொங்கை
 ரிந்து, நிறியபெரியவிகாமலர்க்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ்சேயர்
 க்கருங்கணும், இருக்கையுநிலையுமெந்தெழிலியககமும், துவர்வாய்த்திடு
 சொலு முவந்தெனமுனியாது, எனறுமின்னனமாகுமதி, பொன்றிகழ
 நெடுவேற் போர்வல்லோயே, இதனுளினேமுரண் முதலாகியவேழுவி
 கற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. அளபெடையின்று
 னவிகற்பமுந்தாட்டா அமரையென்ப-எ-து, “தாஅட்டா அமராமலமுத
 கிப், பூஉக்குவளைப்போகதருந்திக், காஅய்ச்செந்நெற் கறித்துப்போலய்
 மாஅத்தாஅண் மோலுட்டெருமை, தேளம்புனவிடைச் சோலுர்பாஅல்
 மீஇனாஅந்துகளுஞ் சீஇர் ஏனாஅநீஇணீஇர், ஊரன்செய்தகேண்மை
 ஆய்வளைத்தோளிக்கலரானவே இதனுளினையளபெடைமுதலாகிய
 முனிகற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. தானவிகற்ப
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெடையும்வரப்பெறும் தாழ்குமுடே
 ன-து. மகடேமுன்னிலை.

(உஉ)

முதலாவதுறுப்பியன்முற்றிற்று.

கத்தமுந்தேனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குறிலகுறிலே
 சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தண்குன்றந்தண்கீர்நிருவும்
 கொந்தவிழ்சோதாய்குறடினாவெள்ளைக்கறத்தெழுவாய்
 அந்தமுமாவுமிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது. உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதலினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகலல்கவிப்பர்வளவடிவஞ்சியென்னும்
 ஸ்ண்பாவடிருமளசித்தென்றுணப்பவொகிமுறையே
 திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவுல்சென்றோருகுதுள்ளல்
 நண்பாவமைந்தநலமிகுதுங்குறுதுதலே.

என்பதுகாரிகை. இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணிறை, வெளிவிருத்தம். ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமாறு னீர்த்திறுதலாம் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யென்னுத லிறேறாவெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியென்னும், நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா மாறுணர்த்துற்று. வேண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும், நாத்ரீடியான்வரப்பெறும். எ-று. வஞ்சியென்னு மொண்பர்வடிஞ்ருள்சிந்தென்றுணாப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர் - எ-று. வஞ்சியென்னு மொண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால். வெண்பாவின் ஈற்றடியும் நேரிசையாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிகளா இரண்டும், பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்போதாங்க வறுப்பும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றுங்கொள்க, அராகவறுப்புகள் நாத்ரீயின்மிக்கு வருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைபோக்கித் தத்தம் இலக்கணக்குத் தடுத்துள்ளேகாட்டுதும், என்னை “கலியொடுவெண்பா வகவல்கூறி, னவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே. “சிந்தடிமுறளடி யென்றிரண்டடியா, வஞ்சிதடர்கும்வழக்கிணையுடைய. என்றாகலின். ஒலிமுறையேதி ன்பாமலிசெப்பல் சீர்சாலகவல்சென்றேங்குதுள்ள னண்பாவனமந்தந மிகுதுங்கல் எ-து. வெண்பா செப்பலோசையான்வரும், ஆசிரியப்பா வுலோசையான்வரும், கலிப்பா துள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா றங்கலோசையான்வரும். எ-று. நறுநுதலே. எ-து. மகடேழுண்ணிசை, ன்பாமலிசெப்பலென்று. சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமூன்றுவ ரகப்பெய்ம். ஏந்திசைச்செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலுமென. என்னை “வெண்சீர் வெண்டனையான்வரும்யாப்பை, யே திசைச்செப்பலென் மனாபுலவர்., “இயற்சீர்வெண்டனையான்வரும்யா பைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மனாபுலவர்., “வெண்சீரொன்றலுமிய ழீர்விசைப்பமு, மொன்றியபாட்டே யொழுகிசைச்செப்பல்.” என்றாகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள் வருமாறு-வெ- “யாநானாடாமலுநா லென்னொருவன், சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு, இதுவெண்சீர்வெண்ட

னையான்வந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை-வெ. 'பாவொடு-வாவெயி
 றாநியகீர், இது இயற்சீர்வெண்டனையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்
 செப்பலோசை-வெ "கொல்லான் புலாலேமறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவு
 யிருந்தொழும், இது இரண்டினையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசைச்
 செப்பலோசை சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசை
 மூன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுகிசைய
 கவலுமென. என்னை "நேர்நேரியத்தனையான்வருமகவலு, நிராநிராயிய
 ற்றனையான்வருமகவலு, ராயிருதனையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறுங்க
 லொழுதலென்றிவை, யாயந்தநிரனிறையாகுமென்ப, என்றாராகலின், அ
 வற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ. "போதுசாந்தம்- துன்னுவாரோ, இது
 நேரொன்றாசிரியத்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ
 "அணிநிழல்- பரிசறுப்பவளோ." இதுநிராநிராயொன்றாசிரியத்தனை யான்வ
 ந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ "குன்றக்குறவன்-சுணங்கே." இது
 இரண்டினையும்விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசையகவலோசை. சென்
 றோங்குதுள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமூன்றுவகைட்
 படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும், அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலு
 மென. என்னை "ஏந்திசைத்துள்ளல் சலித்தனையியையின், வெண்டனை
 தன்றனை யென்றிரண்டியையி, னென்றியவகவற் றுள்ளலென்றோதுப,
 தன்றனைபிறதனை டென்றிவையனைத்தும், பொருநதிவரினேபிரிந்திசைத்
 துள்ளல், என்றாராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-க. "முருகவி
 ழ்தாமரைமலர்மேன் முடியிமையோ புடைவரவே, வருகின்றாதருமறை
 தூல்வழிபிழையாமணமுடையார், இருவினையோய்விழ முனியாதெதிரிய
 காதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே, இ
 துகலித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க-"செல்வட்
 போர்-ஒளித்ததே, இது வெண்சோவெண்டனையும், கலித்தனையும், விர
 வி வந்தமையால் அகவற்றுள்ளலோசை-க "குடநிலைத்தன்புறவிற் கொ
 வலொடுத்தார்ப்பத், தடநிலைப்பெருந் தொழுவிற்றகையேறுமரம்பாய்ந்
 து, வீங்குமணிக்கயிறொர் இத்தாங்குவனத்தேறப்போய்க், கலையினொடு
 முயலிரியக்கடிமுல்லெழுறுவலிப்ப, எனவாக், காணொடுபுல்லிப்பெரும்பு
 தன்முனையும், காணுடைத்தவர்தேர்சென்றவாரே, இதுபலதனையும் வ்
 ரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை. நண்பாவமைந்த நலமிகு
 தூங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், தூங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும்
 ஏந்திசைத்துங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்துங்கலுமென. எ
 ன்னை "ஒன்றியவஞ்சித் தனையேவரினு, மொன்றவஞ்சித்தனையேவரினு,
 மென்றிவைபிரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்

ஸன், றாயந்தநிரனிறையாகுமென்ப என்னுராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-வ “ஊனத்திண்பகை விழச்செற்றவன், வனப்பங்கயமலத்தாளினை, நனைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர், நாளுந், மயலார்நார்க்கதிமருவா, பெயராமேற் கதிபெருகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையான் வந்தமையால் எந்திசைத்தூங்கலோசை.வ “வானோர்நீர்நீழவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, ளானவருள் கூறவினை, கானார்மலர்கொண் டேத்திவணங்குநர் பலர்புகழ்முதநி பெறுகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றுதவஞ்சித்தனையான் வந்தமையால் அகவந்துங்லோசை “மந்தாநிலம்-மகிழ்ந்தே, இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையாபிரிந்திசைத்தூங்கலோசை.

(க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுரலிக்ரிதாயகண்ணார்மொடிபோல் துளங்கிடமாதேகமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கை..அவ்வடிகளானும், ஓசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்குமுனினைப்புணர்த்து-ற்று. வளம்படவென்பது. வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண்டாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோக மலரவராற்றான், சிளங்காய்திரட்டி. னூரில்லைக் களங்கனியைக், காரொனச்செய்தாருமில்,, ஓத்தளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்தஇன்னிசைவென்பா.அவற்குதாரணஞ் செங்களம்படக்கொன்று -எ-து- “செங்களம்படக்கொறவணாததேயத்த, செங்கோலம் பின்செங்கோட்டியானை, கழறெடசெய்க்குன்றம், குருதிப்பூவின் குலைகமாந்தட்டே,, இத்தளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா. கலிக்கரிதாய-து- “அரிதாயவரெனய்தி யருளியோர்க்களித்தலும், பெரிதாயபுகைவன்று பேணுதைத்துதலும், புரிவாமர்காதலிற் புணர்ச்சியுந்தருமொட்ப், பிரிவெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநககாதலர், வருவர்கொல்வயிழைய வலிப்பல்யான்கேளுநீ,, இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலனவெம்மையாற், கடியவேகனங்குழாய் காடென்றார்க்காட்டுள், துடிக்கயத்தலைக்கல க்கியசின்னையப், பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிமனவு முனாத்தனரே. இன்பத்தினிகர்தொர்நி யிலைதியந்தவுலையைபுதுன்புறுஉந் தகையவேகா டென்றார்க்காட்டுள், அன்புகொண்மடப்படை யசைஇயவருத்தத்தை, மென்சிறகராலாற்றும் புதவெனவுமுரத்தனரே, கன்மிசைவேய்வாடக்கனைகநிற் தெறுதலால், துன்னுநுந் தகையவேகாடென் றார்க்காட்டுள், இன்னிழவின்பயால் வருந்தியம

டப்பினைக்குத், தன்னிழைக்கொடுத்தனக்குத் கலியெனவுமுறைத்தன
சே. இவைமூன்றுத்தாழிசை, எனவாக்ரு. தனிச்சொல். இளைகலமுறை
யிகாணஞ்சென்றோர், புனைகலம்வாட்டுன ரல்லர்மனைவயிற், பல்லியம்பா
ங்கொத்திசைத்தன, கல்லெழிலுண்கணு மாமொலிடனே.” இதுசுரித
ம். இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. கண்ணார்கொடிபோற் றுளங்கிடமாதே
து. மகடேமுன்னிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென் றுளங்கொ
டுதாவலரோடுநீர் வஞ்சிக்குதாரணமே-எ-து “ சுறமறிவனதுறையெங்
லாம், இறவீன்பன்வில்லெல்லாம், மீன்றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேனறு
ழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவாக்ரு, தன்பனைத்தழியுவிருக்கை, மண்
கெழுநெடும்தன்மன்னனாரோ.” இஃதிருசீரடியானும், தூங்கலோசையா
னும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா. “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்
பத் தொடித்தோண்மேல், பன்னலத்தகலந்தொலையப்பரிவெய்தி, என்
னலத்தகையிதுவென்னவெழில்காட்டிச், சொன்னலத்தகைப் பொருள்க
ருத்தினிற் சிறந்தாற், கெனப்பெரிதும், கலங்களுமாய்திவிடுப்பவும், சில
ம்பிடைச்செலவுஞ் சேணிவந்தற்றே” இதுமுச்சீரடியானும், தூங்கலோ
சையானும். வந்தமையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா. உதாரணமே யென்பது இ
றுதிவிளக்காகக்கொள்க.

சுறடிவெண்பாக்குறள் குறட்பாவிர்ண்டாடிடைக்கட்
சீரியகான்றளிச்சொல்லடி மூய்ச்செப்பலோசைகுன்ற
தோரியண்டாயுமொருவிதற்பாடியும வருவதுண்டேல்
நேரிசையாகுநெரிசரி பூக்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா,
பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா-எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இணக்குறளாசிரியப்பா, கிஃம
ண்டிலவாசிரியப்பா. அடிமுறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொ
த்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்
ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொ
ச்சகக் கலிப்பா, தரவினைககொச்சகக் கலிப்பா, சிஃறுழிசைக் கொச்சக
க்கலிப்பா, பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா, எ- ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா, எ- ம். புறநிலவாழ்
ந்துமருட்பா. கைக்கிழைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா, செனி
யறிவுதூஉமருட்பா, எ- ம். கிடந்தபாவிதற்பங்களுட் செப்பலோசையு
ற. த்தாய், சுறமடிமுச்சீராய், ஏனையடிமுச்சீராய், வெண்சிறும், இயற்
சீருமவந்து, வெண்டனைத்தும், வேற்றுத்தனைவாவாக காசு பெறா

என். மலரென்னும் வாய்பாட்டாலும் வெண்பாவினை அடியாணும்
தொடையானும், ஐசையானும், பெயர்வேறுபாடுவந்தது. வாணெடுத்த
க்கொண்டார். அவற்றுள், இக்காரிகை, குறள்வெண்பாவும், நேரிசைவெ
ண்பாவும் மரமாமுணர்த்து-ற்று.சாடிவெண்பாக்குறள்- எ-து- இரண்டா
டியான்வரும் வெண்பா குறள் வெண்பாவெனப்படும்- 'எ-று, எண்ண
தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின்பெயர்க் கொடைகொ
ள்ளப்படுமே "என்றார்காக்கை பாடினியார்." உருவுகண்டெள்ளாமைவே
ண்டுமுருள் பெருந்தேர்க், கச்சாணியருருடைத்து, "உடையார்முன்
னில்லார் போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையோ கல்லாதவர்" இவையிர
ண்டடியான் இரண்டுவிசிற்பத்தானும், ஒருவிசிற்பத்தானும் வந்தருதி
ளவெண்பா- குறட்பாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவான் தனிச்சொல்ல
முமுய்ச் செப்பலோசை குன்றா தோரிரண்டாயு மொருவிசிற்பாயும் வ
ருவதுண்டேனேரிசையாகு - எ-து- இரண்டு குறள்வெண்பாவாய் நடுவு
முதற் றொடைக்கேற்ற தனிச சொல்லாலடிநிரம்பிச், செப்பலோசை
வழுவாது முதலிரண்டடியும், ஒருவிசிற்ப மாய்க், கடையிரண்டடியும்
ற்றொருவிசிற்பமாய் வரினும், நான்கடியும், ஒருவிசிற்பமாய் வரினும்,
இருகுறளேரிசை வெண்பாவெனப்படும்- எ - று. வ- று. "தடமண்டு
தாமரையின்றி தாடலவன், இடமண்டிச்செல்வதனைக்கண்டு, பெடை
டுண்டு, பூழிக்குதவடைக்கும் புத்தூரோபொய்கடிந், தாழிடாயினு
ர் "அரியவனாகிண்டு காட்டுவார்யாரோ, பெரியவனா வயிரங்கொண்டு
தெரியில், கரிய வனாகிலையா காய்த்தாலென் செய்வார், பெரியவனாவ
யிரங்கொண்டு. "இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவுமுதற் றொ
டைக்கேற்ற தனிச்சொல்லா னடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இ
ரண்டுவிசிற்பத்தானும், ஒருவிசிற்பத்தானும் வந்த இருகுற ணேரிசை
வெண்பா, சீரியவான் தனிச் சொல்லடிமுயன்று சிறப்பித்தவதனால்,
முதற்குறட் பாவிலேகு தனிச்சொல்லுடை வேறுபட்டு விட்டிசையி
ன் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப் படப்பற் றுகிட்டு வி
ளக்கினும்போல, முதற்குறட்பாவினிறுதிக்கொன்றும், இரண்டும் அ
சைகூட்டி யுச்சரிசூட்டி இரண்டுவிசிற்பத்தானும், ஒருவிசிற்பத்தா
னும் வருவனவுமுன், அவை ஒருசாராவிடை டேரிசைவெண்பா வெண்க
கொள்க. வ- று. "தாமரையின்றி தாடித்தண்டிவலைச் சேறனைந்து, தாம
ரையினுற்றமேதா ஒறும். தாமராபோற், சுண்ணாண்முசுத்தான் காதல
த்தான் சேவடிபென், கண்ணாள்வஞ்சியெய்யுங் கருத்து, "கருடமுமுள் ப
டாப்போகமுந்து வவாத், தருமமுந் தககார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையே மு
ட்டின்றிமுன்று முடியுமே லஃதென்ப, பட்டினம்பெற்றமலம்" இவை

மூதற் குறட்பா லிறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும், ஆசிட்டெ, இரண்டு விகற்பத்தான்வந்த, ஆசிடடேநேரிசைவெண்பா. “ஆர்த்தவநி வினராண்டினை. ஓராபினும், காத்தோம்பித்தம்மை யடக்குப, மூத்தொ ஹுடம், தீத்தொழிவேகன்றித் திரிதந்தெரிவைபோம், போத்தறாற்புல்லை பிவினார், “வஞ்சியேனென்றவன்ற னூருநாத்தான்யானுவன், வஞ்சியா னென்பதனால்வாய் நேர்த்தென்- வஞ்சியான், வஞ்சியேன் வஞ்சியோடு னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான். வஞ்சியாய் வஞ்சியார்தோ” இவைமூத் தற் குறட்பாலின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டெ ருவிடற்பத்தான் வகைஆசிடடேநேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூங் குழனேரி மையே. எ-து- மகடேமுன்னிலை. வெண்பாவைவல் கலிப்பாவளவடிவ ஞ்சியென்னும் காரிகையுள், வெண்பாசெப்பலோசையான் வருமென்றும், ஈண்டுஞ்செப்பலோசை குன்றாதென்றும் கூறியது - கூறியதுகூறிற் றுகாது. என்னை” கூறியதுகூறினும் குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்” என்றாகலின் ஒருசாரிபிறவாகளைத் தத்தம் உதாரணவாய்பாட்டால் ஒவ்வொன்றும்பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிதுவழு வி வருவனவுளவாயினும். வெண்பாவிற்சூசிரிதும் செப்பலோசைவ முவலாசாதென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாசவுள், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழு விவந்தநேரிசை இன்னிசைவெண்பாக் கீளஒருபுடை யொப் புமைமோக்கி வெண்டுறைப்பாற் படுத்துவழங்கினும். இழுககாதென்ப் தறிவித்தற் காகவுமெனக்கொள்க-என்னை” தத்தம்பாவினத்தொப்பினு ங்குறையினு. மொன்றொன்றொவ்வாவேறுறுமை வகையாற். பாதத்தம்வ ண்ணமேலாவாயிற், பண்போல் விகற்பம் பாவினத்தாகும், “குறட்பா வினாண்டி நால்வகைத்தொடையான், மூதற்பாதனிச சொலிவிடிமுட யிரண்டு, விகற்பினப்பவனநேரிசைவெண்பா “என்றாவியனார். “இர ண்டாமடியின் திரெறுஉவெய்தி, முரண்டுவெதுகையதாவின மாகாதி ரண்டுணியாவிடைநனிபோழ்து, சீரந்தமு-காண்கின நேரிசைவெண் பா. “என்றாகக்கையாடியினார்.

உருவுகண்டெ ள்ளாவுடையார் குறண்டவாய்திடமண்

டரிபவலாண்டி. ருகுறனேரி கைதாமனாயின்

கருமமுமார்த்தவு ம் வஞ்சியுங்காமர்தனிச்சொன்னுன்னு

நெரிதுண்கருங்குழனேரிமையாசிட்ட நேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்சூம், ஆசிடடேநேரிசைவெண்பாவிற்சூங்காட்டிய இ வக்கியங்களைமுதலிற் தந்துக் கொள்க.

ஒன்றுமபலவும்கிகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல்

இன்றிரடப்பினஃகின்னிசைதுன்னுமடிபலவாய்ச்

சென்றுகிழ்வபஃறொடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்

துன்றுங்கருமென்குழம்மடியேரிடைத்தாமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவுமாமாறு
 ண்ஃத்து - ற்று. ஒன்றுமபலவும் கிகற்பொடுநான் கடியாய்த்தனிச்சொ
 ளின்றிரடப்பினஃகின் நிசைதுன்னும்- எ-து- ஒருவிதமுபத்தானும், ப
 லவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லல்லாமல் நடப்
 பினஃகினனிசைவெண்பா வெண்பபிடும்- எ-று. வ-று. “வைகலும்வை
 கல்வரக் கண்மும்ஃதுணரா, வைகலும்வைகலை வைகுமென்றின் புறு
 வர், வைகலும்வைகற்றம்வாழ் நாண்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்து
 ணராதார், “துகடாபெருஞ்செல் வந்தோன்றியக காற்றொட்டி, பக
 டெடங்ககூழ்பல்லாரோடுண்க, வடமெடார்மாட்டுநீல்லாதுசெல்வா, சக
 டக்காற் போலவரும்” இவ்வாண்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு
 விகற்பத்தான், வந்தஇன்னிசைவெண்பா, “உடற்கூட்டம்போழ் வாகல்
 வர்ப்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையாறு தைககிற் சூத்தோமில், தவக்கு
 ட்டந்தன்னுடையா னீந்தமவைக்குட்டம், கற்றுகடந்துவிடும், “இ
 ன்று கொலன்று கொலென்று கொலென்னாது, பிண்தையே நின்றது
 கூற்றமெனமெண்ணி, ஒருவுமின்றிபவை பொலவும் வகையான், மரு
 வும்ன மாண்டாரதம்” இவை நான் கடியாய்த் தனிச்சொல் லின்றிப்
 பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- ஒன்றல்லவெல்லாம் பல
 வெண்பபுதமிழ் நடையாகின். என்னை “ஒன்றல்லவைபல தமிழ்நடை
 வடது, விரண்டல்லவைபலவெனறியிடுஞ்” என்றாராகன், துன்னுமெ
 ன்றுமிசுத்துச் சொல்லியவதனால், இரண்டாமடியினிறுதி தனிச்சொற்
 பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினிறுதி தனிச்
 சொற்பெற்று இரண்டுவிகற்பத்தான்வருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்
 பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருநடத்தொடை பெற்றுவருவனவும், பிற
 வாற்றாறு நேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிதுவேறுபட்டு நான்கடியான்வருவ
 னவும், இன்னிசைவெண்பாவெண்பபிடும்- வ-று- “அங்கண்ணிகம்பினகனி
 லாப்பாரிககு, திங்களுஞ்சான்றொருமொப்பாமற், திங்கள், மறுவாற்று
 ஞ்சான்றோ ரஃதாற்றாதெருமந்து, தேய்வொருமாகறின்” “மலிதேரா
 ள்கச்சியுமாகடலுந்தமமுள், ஒடியும்பெருநமடிமொக்கு, மலிதேரான்,
 கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல்லாம்பிடும்” இவையிரண்டா
 மடியி னிறுதிதனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை
 வெண்பா- “யாம்படவேண்டா- செயதருமில்” இதுமூன்றாமடியினி

றுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்மிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா. “இன்னிசைவெண்டினிர்வொழிக, இந்நிலத்து, மன்னுதல்வேண்டி
 னிநசரிக, தன்னோடு, செல்வதுவேண்டினறஞ்செய்ச, வெல்வது, வே
 ண்டின்வெருளினிடல்” இவையடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூற்றுவி
 கற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- “மழையுன்றி மாநிலத்தார்க்கில்
 லை, மழையும், தவநிலாரில்வழியில்லை, தவமும், அரநிலாரில்வழியில்லை
 அரசனும், இவ்வாழ்வாரில்வழியில்” இஃதடிதோறுமொரு உத்தொடை
 பெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையானினி
 சைவெண்பா. பிறவும்வந்துழிக்கண்டுக்கொள்க. என்னை “தனிச்சொற்றழு
 வலவாகிவிதற்பம், பலபலதோன்றினு மொன்றேவரினு, மிதற்பெயரின்
 னிசையென்றிசினோடு, “ஒருவிதம்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிக
 ற்பாகித்தனிச் சொலின்றியு, தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பாகியு, த
 னிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொரு உத்தொடை
 யெனவு, மெனவைந்தாருயின்னிசைதானே. என்ருர்பிறருமெனக்கொ
 ள்க. அடிபலவாய்ச்சென்று நிகழ்வபஃறொடையாம். எ- து. நான்கடியி
 ன்நிக பலவடியான்வருவது பஃறொடைவெண்பாவெனப்படும். எ- து.
 நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், நான்கடியையுரி
 மைசொன்னமையான் நான்கடியின்மிக்கபலவடியால் வருமென்பதாற்ற
 லாற் போந்தபொருளைக் கண்டுகொள்க. வ- து. வையதமெல்லாங்க
 முனியாவையகத்துச், செய்யகமே நான்றிசையின்றேயுங்கள், செய்யகத்
 து, வான்கரும்பே தொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின், சாதேயநாட்
 டுத்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியேகசசிப்புறமெல்லாந், கட்டியுட், டா
 னேற்றமன்னசருங்கமாமணியே, ஆனேற்றான் கச்சியகம் “இதுபல
 விகற்பத்தான் வந்தவழிப்பஃறொடைவெண்பா, “சேற்றுக்கா னீலஞ்
 செருவென்ற வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற், பசுழிபொருகயற்,
 ரேற்றந் தொழில் வடிவுதம்முட்டமொற்றம், வேற்றுமைபின்றியேயொ
 த்தன்மாவேடர், ஆற்றுக்காலாட்டியார்கண் “இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒரு
 விகற்பப்பஃறொடைவெண்பா. “பன்மாடக்கூடனமதுணாநெடுந்தெரு
 வில், என்னோடுகின்றிரிநுவரவருள்ளும், பொன்னோடைநன் மென்றாண்
 லல்லே பொன்னோடைக், கியுணைநென்றொருமந்திலையளயானே, எரு
 தத்ததிருந்த விலங்கிலேவெற்றென்னன், பிருத்தார் நன்மென்றேன்றியே
 ன்” இஃது ஆறடியான்வந்த பலவிகற்பப்பஃறொடைவெண்பா. இனி
 ஏழடியின்மிக்க பஃறொடைவெண்பாக்களை யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்க
 ண்டுகொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால் செப்பலோசை
 யிற சிறிதுவழிவந்த பஃறொடைவெண்பாக்களை ஒருபுடையொப்புமை

‘நேரிசைவெண் கவிப்பாற்படுத்துவழங்கினு மிழுக்காதென்ப தறினித்தற்
கென்க்கொள்க. சிறைவண்டினங்கமின்றுங் கருமென்குழந்தையுரிடை
த்தாமொழியே-எ-து- மகடேமுன்னிலை.என்னை’ ‘தொடையடியித்துகண்
யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுப்பழிவில்லா, நடையது பஃ
ரெடைநாமங்கொளவே. என்றார் காகைபாடினியார்.

வைகலும்வைகறுகடர்கிடற்குட்ட மின்றும்மங்கண்
எயதுமலிதேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோர்ல்
வையகமெல்லாம்பலவிகற்பேற்றதுசேற்றெருகால்
பையரவல்குற்பன்மாடம்பஃரெடைப்பல்விதற்பே.

‘இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே இன்னிசைவெண்பாவிற்கு
ம், பஃரெடைவெண்பாவிற்கும், காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்
துக்கொள்க.

(ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன்றின்வந்தால்
நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுநிகரிலவெள்ளைக்
கோரசைச்சீருமொளிகேர்பிறப்புமொண்காகமிற்ற
சீருடைச்சிறத்தடியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

‘இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவும்.எல்லாவெண்பாவிற்கு மீருமாறுமுணர்த்து-ற்று.நேரிசையின்னி
சைபோல நடந்தடிமுன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்
எ-து- நேரிசைவெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தலிசசொற்
பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,ஒருவிகற்பத்தானும்,முன்றடியானவருவன
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவெனவும்,இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்த
னிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தானும்,பலவிகற்பத்தானும், முன்றடியான்
வருவன் இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவெனவும் வழக்கப்படும்-எ-று
என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், தீரடிமுக்காவிருவ
நகப்படுமே” என்றாராகலின். வ-று. “நற்கொற்றவாயின றுங்குவனேத்தர
கொண்டு, சுற்றும்வண்டாப்பப் புடைத்தானே. பொற்றேரான், பா
லகவாயின்மகள்,, “அறிதானையேத்தியறிவாங்கறிந்து, சிறந்தார்க்குச்
செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொண்டு, இவை யிர
ண்டாமடியினிறுதிதறிற்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,ஒருவிகற்ப
த்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங் கோட்
டியுந்திண்படி,பிறநாட்டுப்பெண்ணடிர் மூடிநாறும்பாரிரில், அறநாட்டுப்பெ

கூடிவடி,, இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தான்வந்த
ந்தியல்வெண்பா. “சரையாமுலம்மி மிதப்பவரையனை, யானைக்குநீத்து”
முயற்குநிலையென்ப, காண்கநாடன்களை,, “முல்லைமுழுவலித்துக்காட்டி-
னமெல்லவே,சேயிதழ்க்காந்தடுப்பின்றபொயினர், திண்டோர்வரவுரை
க்குங் ஊர்,, இவைதனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை
ச்சித்தியல்வெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலழிந்தானையுறும்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சரையாமுலம்மி
நிற்றற்குரியநுநீலநெய்தலுமுல்லையுமென்
மெற்றப்படாதனவிண்ணிசைச்சிந்திக்கிலககிபமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரியின்வழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்
பாவிற்கும், இன்னிசைச்சித்தியல்வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்
களை முதனிலைத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சீருமொளி
சோ பிறப்புமொண்காகுமிற்ற சீருடைச் சித்தியெழுமொனென்று தே
றுகவே-எ-து-எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நேரசைச்சீரானும், ம
லென்னு நிரையசைச்சீரானும், காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டிற் குற்
றியலுக்காரீருகிப் நேரிற்றியநசீரானும், இற்றசுசீரடியேயீற்றடியாவதெ
ன்றதெனிக-எ-று, வெண்பாவி னிறுதிசசோக்குக் குற்றியலுக்காரீருக வே
றுதாரண மெடுத்தோதியதுஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்
போந்ததுஉம், பெண்பாவினை அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னோசையூ
ட்டும்மொழுது, பிறவாய்பாட்டானோசை யூட்டலாகாதாகவினெனகக்கா
ள்க. இனியவ்வாற்றானோசையூட்டுமாறு. “பாலொடு-நீர், என்பதனை அ
லகிட்டு,முறையானே,கூவிளம்,கூவிளம்,தேமா,கருவிளம்,கூவிளம்,கூவி
ளம்,நாள்-என்றோசையூட்டுக. “நன்றறிவாரில்-அவலமிலர்,, என்பதனை
அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா புளிமா கருவிளங்காய் தேமா
புளிமா மலர் என்றோசையூட்டுக“மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத,என்
கலனன்மக்கட்பேறு,, என்பதனை அலகிட்டுமுறையானே கூவிளம் தே
மா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் காசுஎன்றோசையூட்டு
க “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு,,என்பதனை
அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமா பு
ளிமா பிறப்பு என்றோசையூட்டுக, பிறவெண்பாக்கூடும், இவ்வாறலகி
ட்டோசையூட்டிச்செப்பலோசை வருவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரிலவெ
ள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால்,குறள்வெண்பாவினை ஓடிமுக்காலெ
வெண்பாவினை நடிமுக்காலென்றும்,நேரிசைவெண்பா

மூவடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்டாவினை இன்னிசை மூவடிமுக்காலென்றும், பஃரெடைவெண்பாவினைப் பலவடிமுக்காலென்றும், பெயரிட்டுவழங்குவ ரொருசாராகிரியொனக்கொள்க. ஒளிசேர்பிறப்பு மொண்காகமென்று சிறப்பித்தவதனும் காசுபிறப்பென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரமீருகிய நேற்றியற்சீரினுதியாகிய முச்சீரடியானுமிறுவனவுமுள ஒருசார்வெண்பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-று. “மஞ்சுக்குழ்சோலை மலைநடமுததாலும், அஞ்சொன்மடவார்க்கருளும், இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகர மீரூயிற்றவெண்பா. “இனமலர்க்கோதாயிலகுகோச்சோப்பன், புனைமலர்த்தாநகல்புல்லு, இதுகாசென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரமீரூயிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யுகடிகரிந்தடியாகலுமவ்விடி, யந்தமரைச்சீராகவும்பெறுமே, என்பதியாப்பருங்கலம். “குற்றியலுகரமுமுற்றியலுகாரமும், பெற்றவாய்பாட்டானின்றியுமென்ப, என்றாகலின், “மாவாழ்புவிவாழ்ச்சுமுளவாகமணிபிறுவா, நோவாதளபெடுத்துஉங்கெழுஉவுமுதாரணமாய், நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பினடந்தனுபோல். தேயவாமுகரம்வந்தாஸியற்சீ ரிங்குச் செப்பியதே, இக்காரிசைசு குத்திரத்துள் லுசையூட்டுதற்கருத்தாவது-மாவாழ்சுரம், புவிவாழ் சுமெனனும். வஞ்சிபுரிச்சீரிரண்டுமுளவாகவைத்து ஒருபயனோக்கித்தாராமணி மெழுதாரணி என்றளபெடுத்து நேர்வொகிபவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குநாரண மெடுத்துக்காட்டினார் நத்தத்தனார் முதலாகிய வொருசாராகிரியா, அதுவே பால இத்தாலுடையாரூத் தேமா புனிமாவென்னு மிரண்டுநேரிழையற்சீருமுளவாக வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்கு உதாரணவாய் பாட்டாலேசை யூட்டுதற்போருட்டாகக் குற்றியலுகரமீருகிய காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டானே நீற்றியற்சீர்க்கு வேறுதாரணமெடுத்தோதுனொனக்கொள்க. (௫)

அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகுத்திருவேயதன்பெயாசீர்பலவாய்
அந்தங்குறைவஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேற்
சக்தஞ்சிதைத்தகுறங்குறானித்தாழிசையே.

இ-ரை. குறவ்வெண்பாவின் கிணமாகிய துறையும், தாழிசையுமாறாறுணர்ந்து - மறு. அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்துறையாகும்-எ-து-இரண்டடியாப்த்தமுள்ள வெத்துவருவது வெண்ணெசெந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வகுத்தப்படும்-எ-று. அந்தமில்பாதமென்று சிறப்பித்தவதனும். விவரிக்க.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

பொருளும், ஒழுகியவோசையுமுடைத் தாய்வருவதெனக்கொள்க. என்னை
 “ஒழுகியவோசையினுத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளதுவென்செ
 ந்துறையே. என்பதியாப்பருங்கலம்-வ-று. ஆகவியுலகத்து மக்கட்கெல்
 லாம், ஐதலிற்சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை,, “வெண்மைவேய்ந்த செல்
 வையுயிரினை, என்றுமேத்தித்தொழுவுமாயாமே,, இவை விழுமியபொரு
 ளும், ஒழுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வென்செந்துறை. திருவே-
 ள-து-மகடேழுன்னிலை. சோபலவாயந்தவகுறைனவும-எ-து-நாற்சீரின்ம்க்க
 பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் நற்றடி குறைந்துவருவன குறட்டாழி
 சையெனப்படும்-எ-று. இரண்டடி யென்பதிகாரம் வருவித்துணாக்க
 ப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தாழிசைக் குறளெனினு மொககு
 ம், சோவகர யறையிலாமைபால் எனைத்துச்சோனும், அடியானும், ரரப
 பெறு மெ னககொள்க, ன-று. “நண்ணுவார்வினை நையநாடொறு நற்றவ
 ர்க்கரசராயுநானந், கண்ணினுனடியேயடைவார்கள் கற்றவரோ,, “நீல்
 மாகடனீவொர்துகாநின்றபோற்பொங்கிப் பொன்முமாங்கவை, காலம் ।
 லகாலஞ்சென்றுஞ் செல்வாயாகவை சழிதலுமே,, எ-று. இவை நற்றடி
 குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரான்வந்தமையால், குறட்டாழிசை.
 செந்துறைப்பாட்டினிழிபும். எ-து அடியிரண்டாய் அளவொத்துவிழு
 மியபொருளும், ஒழுகிய வோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறைகொள-
 னையிற்சிறந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத்தாழிசைசுரு
 தளெனப்படும். எ-று. வ-று. “பிண்டியினீழ்ந் பெருமான்பிடாத் லீல,
 மண்டலத்தோன்றுமால்வாழியன்னாய,, “அறுவர்க்கறுவரைப் பெற்றறு
 கௌந்தி, மறுவறுபுத்தினிபோல் வையயிளரே,, இவை விழுமியபொ
 ருளும், ஒழுகியவோசையுமின்றி இரண்டடியுந் தம்முளொத்து வந்தமை
 ய்ந் செந்துறைச் சிதைவுத்தாழிசைக்குறா. அங்கேழ்சந்த ஞ்சினைத்
 குறளந் குறளினதாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிற் சிதைந்து
 வேற்றுத்தனைத்தட்டுக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்துவருவன வெல்லா
 குறள்வெண்பாவிற்சினமாகிய குறட்டாழிசை யெனப்படும். “வெண்டா
 பூங்கோதை வரிவலைக்கைத்திருதுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி,, இது
 சந்தஞ் சிதைவுத்தாழிசைக்குறள். என்னை “அந்தடிகுறைனவுஞ் செந்து
 றைச்சிதைவுஞ், சந்தழிகுறள்தாழிசைக்குறளே,, உரைத்தனவிரண்டுங்,
 குறட்டாவினமே,, என்பன யாப்பருங்கலம்.

மூன்றடிய ிழுமுடிந்தடிதோ றுமுடிவிடத்துத்
 தான்மனிசொற்பெறுத்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே
 மூன் றடியாய்வெள்ளை போன்றிழுமுன்றிழிபேழுயாவாய்
 ஆன்மடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைத்திறும்வெண்ணிறையே

செய்யுளியல்

இ-சை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிச்சையும், வெண்டுறைபுறமாறுணர்த்துற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத்தின்று தனிச்சொற்பெற்றுத் தண்டாவிருத்தம்-எ-து மூன்றடியானுமுற்றுப்பெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லே யிறுதிக்குட்டனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்த மென்பபொம்-எ-று. மூன்றடியானுமென்ற வழமையால் தாண்டியானும் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. தண்டாவிருத்த மென்று சிறப்பித்தவதனால் நாதிரடி யுட்பட்டங்காது வேறாய் வருவது ஈண்டுத்தனிர் சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒருமூன்றொரு நான் கடியடிதோற்று, -தனிச்சொற்றழாவி நடப்பதுவென்னை, விருத்தமெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. என்றார் சாக்கைபாடினியார். வ-று. “கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பராதனவாலெனசெய்கோயான், வணடுவரிபாடவராதனவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயான், என்றிசையுந் தோகையிருந்த கவியேநகின்னவா லெனசெய்கோயான், இது மூன்றடியான் என்செய்கோ யானென்றுத் தனிச்சொற்பெற்று வந்தவெளிவிருத்தம். “ஆலாவென்றே யஞ்சின ராழ்தாரொருசாராரா, கூகுவென்றே கூவிளிகொண்டாரொருசாராரா, மாமாவென்றே மாய்ந்தனா நீந்தாரொருசாராரா, விரீநாமொன்சேய்து மென்றொருசாராரார், இது நான்கடியாய் ஒரு சாராரொன்னுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையே மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து மூன்றடியாய் பிறந்த வெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிறுவது வெண்டாழிசை யென்றுந், வெள்ளொத்தாழிசை யென்றும், வழங்கப்படுமெ-எ-று. என்னை “அடிநொருமுன்று வாதத்தடி சிந்தாய, விடினது வெள்ளொத்தாழிசையாகும். என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “நண்பிதென்று தீயசொல்லாரா முனபுசின்று முனிவுசெய்யார், அன்பு வேண்டுவா, இது மூன்றடி யாகிரிபுத்தனையான் வந்தவெண்டாழிசை. மூன்றழிபெய்யர் வாபானந்ததாஞ் சிலவந்தங்குறைத்திறும் வெண்டிறையே-எ-து மூன்றடிச் சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடிபானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிற சிலவடி சிலசீர்குறைந்து வருவன வெண்டுறையெனப்படுமெ-எ-று. ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித்தவதனால், முன்பிறச்சிலவடியோ ரோசையாயும், பின்பிற சிலவடி மற்றோரோசையாயும், வருவனவொரு சார்வேற்றொலி வெண்டுறை யெனக்கொள்க. என்னை “மூன்றடிமுதலா வேறடிசு றும்வந்திற்றடி சிலசில சீர்தபிறபினும், வேற்றொலிவிவரினும் வெண்டுறைபாகும் என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “குழலிசையவண்ணுநங்கள் கோழிலையசெவகூர்ந்தட் குலைமேற்பாய, அழலேரியின் முழகினவால்தோ வளியவென்றடல்வாழ்மந்தி, சுலுழவனபொ

னெஞ்சயர்த்த கல்லருந்துதும், நிழல்வரை நன்னுடனீப்பனெவல்லன்,,
 இது நான்கடியாய் சுற்றடியிரண்டும், இரண்டுசீர் குறைத்துவந்த ஓரோ
 லிவெண்ணெற. “தாளாளரல்லாதார் தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும்,
 யாளியைக்கண்டஞ்சியானை தன்கோடிரண்டும், பிழிபோற்சாய்ந்து விழு
 ம்பிளிற்றியாங்கே,, இது மூன்றடியாய் சுற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் கு
 றைத்துவந்த ஓரோலிவெண்ணெற “முழங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.
 முழுதுலகுமேவல்செய முறைசெய்கோமான், வழங்குதிறல் வாண்மாத
 ன் மாச்செழியன்றாக் கரியவைவேல்பாடிச், கலங்கிநின்றொலாக் கருத
 லாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினு லிருகைவிசிப்பெயர்ந், தலங்கன்மம்
 லையவிழ்ந்தாடவாடுமிவன், பொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கே புரிந்துநி
 ன்றொலாம், விலங்கியுள்ளந் தபவிளிந்துவேருபவே,, இது ஏழடியாய்
 முதலிரண்டடியும் அறசீராய் ஓரோசையாய்ப், பின்பிலைத்தடியும் நாத்
 ராய் வேறோரோசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்மிறை. ஐக்கடியானு
 ஆறடியானும், வருவன யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுபொள்க. மூன்
 றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறுத்தாழிசை முன்றிழிபேழ் ஆன்றடிதாஞ்
 சிலவந்தத்தடிகளவை குறைத்து, தோன்றுத்துறை வெள்ளைதண்டாவிரு
 த்தந்தனிச்சொல்வந்து, மூன்றடியானு முடியமுடியுமொர்நான்கினுமே,,
 என்று வெண்பாவிற் கிணமாகிய தாழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறை
 யானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதிமொற்றமாகக் காரிகை சொல்ல
 வேண்டிய தென்னையோவெனின், ஒருசார் வெண்மெறாசின் சுற்றடி
 யொன்றொருசீர் குறைத்துவருவன வுளதென்பதூஉம், வெள்ளொத்தா
 ழிசையின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரான் வருமென்பதூஉம், சித்தியல்
 வெண்பா லொருபொருண்மேன் முன்றிடுகி வருவனவெல்லாம் வெள்
 ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்கு வே
 ண்டப்பட்டது. தலைதிமொற்றத்தந்து புணர்த்துணைத்தவென்பது தத்தி
 வுத்தியாகலான்-வ-று. “வெறுபுறுநீமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காபினும், உ
 றவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மம், செறிவுறுதகையினர் சிறந்த
 னரிவர்நம், கறிவுறுதொழிலொன் றல்லவைசொல்லன்மின், பிறபிறி
 கழ்வனபின்,, இது சுற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைத்துவந்த ஓரோலிவெ
 ண்டெற. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாத்ரீராய வருவது
 நண்பிதென்னு மிலக்கியத்துட்கண்கொள்க, “அன்னுயறங்கொனலங்கி
 ளர்சேட்சென்னி, ஒன்னுருடைபுறம்போல நலங்கவர்த்து, துன்னுன்று
 றந்துவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளர்சேட்சென்னி, கூடாருடைபுறம்
 போலநலங்கவர்த்து, நீடான்றுறந்துவிடல்—பாவாயறங்கொன லகநிளர்
 சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம் போலநலங்கவர்த்து, சாவான்றுறந்து

ண்டல., இவைசிந்தியல்வெண்பா. ஒருபொருண்மேன் மூன்றெக்கி வந்த
தலையான் வெள்ளொத்தாழிசை. என்னை “சாரமுக்கா சிசைகொள்ள
டந்து, மூன்றுடனெக்கித்தோன்றி னொத்தாழிசை. என்றார் மயேச்சுர்,,

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழைசைய

வண்டினம்வெண்டுறைதாளாமுழங்கொதாழிசையே

நண்பிதென்றார்கலிகொன்றைவென்செந்துறைநீலநண்ணும்

பிண்டியறுவர்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வளையே.

இவ்வாசைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே வெண்பாவின
காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

சடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமருசீர்

இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து

நடைபெறுமாயினிலேமண்டிலநடுவாகியுத்தத்

தடைதருபாதததகவலடிமறிமண்டிலமே.

அவலோசையோடளவடித்தாகியும், இயற்சீர்பயின்றும், அயற்சீ
ர்விரவியும், தன்றிசைமுறையும்கூட, பிறதலையங்கியும், நிறைநடுவாகியுட்கு
சியுரிசசீர வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையானும்
ஒசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்
கொண்டார் அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும்கூட, இனைக்
குறளாசிரியப்பாவும்கூட, நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும்கூட, அடிமறிமண்டில
வாசிரியப்பாவுமாமாறுணர்த்து - ந்று. கண்டையயற்பாத முச்சீர்வரினேரி
சை-எ-து ஈற்றயலடி முச்சீரான்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா - எ-று
என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி, வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, என்
பதியாபருங்கலம்,, -வ-று- “நிலத்தினும் பெரிதேவானினமுயர்ந்தன்று
நீரினுமாரளவின்மேசாரம், கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு, பெருந்
தேனிழைக்கு நாடொடுநட்பே,, இஃதீற்றயலடிமுச்சீரான் வந்தமை
யானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீரிடைபலகுன்றினினைக்குறள்-எ-து-
ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இடையடிகள் இரண்டும்பலவும், குற
ளடியானும், சிந்தடியானும், வருவன இனைக்குறளாசிரியப்பா எ-று. எ
ன்னை “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக, குறளடிசிந்தடியென்ற விரண்டு
மிடைவர நிற்பதினைக்குறளாகும்,, என்றார் காக்கைபாடினியார். வ-று
“நீரின்றன்மையுந் தீயின்வெம்மையும், சாரச்சாரந்து, தீரத்திருந், சா
ரனாடன்கேண்மை, சாரச்சாரச்சாரந்து, தீரத்தீரத் தீர்பொல்லாதே,, இ
துமுதலடியும் ஈற்றடியும்கூடசீராய் இடையடி யிருசீரானும், முச்சீரான
ம்வந்த இனைக்குறளாசிரியப்பா. “சிறியகட்டுபறினேயெமக்கீழும்ந்நே

பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணுமன்னே, சிறுசேர்
நூலும், தனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்சோற்றூலும், நனிபலகலத்
தன்மன்னே, என்பொதெடிபெவழியெல்லாம், எமடிகுமன்னே, அம்
பொடுவேனுழைவழி யெல்லாம், தானிற்குமன்னே, நரந்தநாறுந்தன்கை
யால், புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும்பாணரகன்
மண்டைத் துளையுரீது, இரப்போகையுளும்போகிப், புரப்போபுனகன்
பார்வைசோர, அஞ்சொன்னுண்டேர்ச்சிப புலவா நாவிற, சென்றுவீழ்ந்த
ன்றவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசாகக்கெந்தை யாணடுளனகொல்
லோ, இனிப்பாடுநருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிருநருமில்லை, பனிதது
றைப்பரன்றை நறைகொண்மாமலர், சூடாதுவைகி யாககுப் பிறாக
கொன், நியாதுவியு முயிராதவபலவே, இஃகிடைபிடையே யிருசேடி
யுமுசேடிபுயாய் வந்தமையால இணைக்குறனாசிரியப்பா. காமருசீகொன்
து சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியப்பா நான்கிருமது ஏயெனனு மசைச்சொ
ல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீளியவரப பெறுமாயினு
மெனகொளக, எனனை “அகவலிசையனவகவன்மற்றவை, ஏனா ஆவெ
ன்னையென்றிறுமே என்றாடொல்காப்பியனார். எல்லாவடியு மொத்து ந
டைபெறுமாயி நிலைமண்டிலம். எ-து எல்லாவடியுந் தம்முள்ளவொத்
து நாதசேடியாயவருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-று. வ-று “வேர
ல்வேலிவோர்க்கோட்பலவின, சாரஞ்செவவிடையாகுமதி, யாரஃதறி
ந்திசினோசாரம், சிறுக்கோட்டுப்பெரும்பழந்தாககிபாங்கிவன், உயிர்தச்
சிறிதுகாமமோபெரிதே, இஃ தெல்லாவடியும் நாதசேடியளவொத்து வ
ந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மணடிலமெனினும், நிலைமண்டி
லமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னென்னு
மசைச்சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசா ரொற்றினுனும்
உயிரினும, ஈராய்வரவும் பெறுமெனகொளக, எனனை “ஆததவடித்
தா யுலையாமரபொடு, நிற்பதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனென்கிளவி
யை யீரூப்பெறுதலு, மன்னபிறவும்தநிலைபெற, நிறகவுமபெறாஉ நில
மண்டிலமே, என்றாராகவின். நடுவாதியந்தத் தடைதருபாததகவ ல
டித்திமண்டிலமே-எ-து எல்லாவடியு முதனடுவிறுதியாகவுச்சரிப்பினு
மோசையும்பொருளும் பிறையாது வருவதடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா
எ-று. எனனை “மணப்பெடிமுதலாயிறின்மண்டிலம், என்பதியாப்பரு
ங்கலம். “உரைப்போகுறிப்பினுணர்வகையன்றி, யிடைப்பான் முத
லீறென்றிறைவதம்முன், மதிககப்பட்டாதன மண்டிலயாப்பே,, என்றார்
ரக்கைபாடினியார். வ-று. “சூரல்பம்பியசிறுகானயாதே, சூரமகுகிரா

ணங்கினோ, வாடெனினையானஞ்சுவலே, சாரனாடீவரலாமே, இஃ”
தெல்லாவடிய முதனடுவிறுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பிழை
யாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நெரிசையாகுநிலத்திலுமென்பதினைக்குறட்பா

நீரின்கிரியநிலைமையதாநிலைமண்டிலப்பா

வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவில்லேர் துதலாய்

சூரல்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணிந்தனரே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பாரான்கிற்குங்
கூடடிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியறாழிசைமூன்றடியொப்பனநான்கடியாய்

எருத்தடிநைந்துமிடைமடக்காயுமிடையிடையே

சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிறொல்லேகவல்

விருத்தங்கழிநெடினுகொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்
தமுமா மாறுணர்ந்துற்று. தருக்கியறாழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து.
மூன்றடியாய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-து. த
ருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்ற
டுக்கிவருவன சிறப்புடையன, தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்
க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவினவாய்விடி, னன்றவகவற்றாழிசை
யாகும்,, என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்த
மாயவன், இன்றுகம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன்றையந்திற்கு
முல் கேளாமோதோழி. பாம்புகயிறுக்கடல் கடைந்தமாயவன், ஈங்குநம்
மானுள்வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலத்திக்குழல்கேளாமோதோழி. கொ
ல்லையஞ்சாரம் குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லெம்மானுள் வருமேலவன்
வாழில், முல்லையந்திக்குழல் கேளாமோதோழி, இவையொருபொருண்
மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, “வாறுநரிமிர்ந்தனை வையக
மளந்தனை, பாண்மதிவிடுத்தனை பல்லுயிரோம்பினை, நீன்றவண்ண நின்
னினாகழிறொழுதனம்,, இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடி
யா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந்
துறையாம் - எ-து. “நான்கடியாய் ஈற்றியலடி குறைந்து வருவனவும்,
நான்கடியாய்ற்றய லடி குறைந்திடை மடக்காய் வருவனவும்,
நான்கடியா மிடையிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாமிடையிடை
குறைந்திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆசிரியத்துறை. எ-து. நான்கடியா

யென்பதனை யெல்லாவற்றிலேயும் கூட்டி யிடை மடக்காயென்பதனை யொருகாலிருதலையும் கூட்டி மத்திமதிமங்கப் பொருளுரைத்துக்கொள் க. சீர்வளையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும், அடியாய்வரப்பெ றுமெனக்கொள்க. வ-று. “கரைபொருகான்யாற்றங் கல்லத்தொம்முள்ளி வருவிராயின், அரையிருள்யாமத்திபுனியே மஞ்சியகன்றுபோச, னொ யுருமேறு துங்கைவேலஞ்சுதம்மை, வரையரம்ங்கையர் வெளவுதலஞ்சு தும் வாரலையோ,, இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரி யத்துறை. “வண்ணர்பூந்தார் வளங்கெழுசெம்பூட் சேய்வுடிவேபோல த், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திமாவினவித்தனந்தோன்யாரோ, தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவி னளிப் பாங்குபடமொழிந்து படர்ந்தோனன்றே, இதுநான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைத் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த கு ருமுகத்தெழினிறக்குருதிக்கோட்டனவிருந்தாட்பெருங்கைக்குன்றமெ ன வன்றமெனக் குமுறுநின்றன கொடுத்தொழில்வேழம், வென்றார்ந்த மைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்துளங்கு வாளிலங்கெயிற் மழலுனைப் பருவத்தா ளதிரும் வானெனவெதிருங்கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழி க்ககண்யாளி, சென்றார்ந்தமைந்த சிறுநுதிவள்ளுகிர்ப்பொறியெருத் தெறு ழ்வளிப் புலவுநாமழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின் மன புவிமானேற்றை, என்ருங்கிவையிவை யிபங்கவினெந்திறத்தினி வர ஸ்வேண்டலந் தனிவரலெனத்தலை விலக்கவி னிறுவரை மிசையெறிகுறு ம்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்காவிரி விடைகூளவுளமது கற்றோ ரோதுங்கற்பன்றே, இதுநான்கடியாய் முதலடியுமுன்றாமடியும் பதினா ன்கு சீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடை யிடைகுறைந்துவந் த ஆசிரியத்துறை. “இரங்குயின்முழவா வின்னிசையாழ்நேன, அரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலா வாடு மாயின், மரங்கோன்மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்ததிளவேனில்,, இ துநான்கடியா யிடையிடைகுறைத்திடை மடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. “கடையதனயலடி கடைதபுருடையவு, நடுவடிமடக்காய் நான்கடி யாகி, யிடையிடை குறைனவு மகவற்றுறையே,, என்பதியாப்பருங்கல ம், குறைவிறொல்சீ ரகவல் விருத்தங்கழிநெடி னுன்கொத்திறுவது-எ-து கழிநெடிவடிநான்காய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-து, குறைவிறொல்சீரென்று சிறப்பித்தவதுதனால் என்னிரின்மிக்க சீரால் வந்த அடியெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. “விடஞ்சுழால் னிடை நாடங்க மின்வாள்விசிவியாயர்வேந், கடஞ்சுழால்நாடன்காளிந்

நகதிர்வேல்பாடுமாதங்கி, வடஞ்சேர்கொற்கை மலைதாந்தாம்வடிக்கை
 னீலமலர் தாந்தார், தடந்தோ விரண்டும் டிவய்தாந்தார், மென்னுந்தன்ன
 த் தண்ணுமையே, இஃதறுசீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 த் மூகணிகொண்ட. எ-து. எழுசீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம்: மூவடிவினாள். எ-து. எண்ணீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம்: இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த
 ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு- எ-து. பதின்சீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்
 த ஆசிரியவிருத்தம். என்னே. "சுழிநெடிவடிநான் கொத்திறின்விருத்த
 மஃ, தமிழாமரபினை தகவலாகும், என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியனே,
 எ-து. மகடேபுமன்னிலே,

மன்னுமருளில்வாணுத்தாழிசையாங்கரைபொருகான்
 என்றதுமவண்டுள்பூந்தாரிரங்குயின்முழுவாக்
 கொன்றார்ந்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்முழுமுழுவிடங்கணிமூவடிவாதிவவே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவினங்கு
 குக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினேத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலிநீர்த்திரைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறணமுவேமடுப்ப
 தரவொன்றுமல்குலகம்போதாங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய், நேரீற்றியற்றீரும், நிரைநவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடித்தா
 ய்க் கலித்தனையும், அயற்றையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முதலு
 றுப்பும், அராகம், அம்போதாங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமென்னு துணை
 யுறுப்பு முடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சுக்கலியெ
 ன்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உறுப்பினனும், ஐசையா
 னும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்
 டார், அலற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பரவும், அ
 ம்போதாங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-ற்று, தரவொ
 ன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்கரிதகமாய் நிரலொன்றினேரிசையொ
 த்தாழிசைக்கலி-எ-து. முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழி
 சைவந்து, அதன்பின்னொருதனிச்சொல்வந்து, அதன்பின்னாகியதா
 வைது, வெண்பாவானது, ஒருசுரிதக வுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரி

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

சையொத்தாழிசைக்கவிப்பா-எ-று. தரவெனினும், எருத்த மெனினுமொ
கூடும். தாழிசையெனினும், இடைநிலைப்பாட்டெனினுமொக்கும். தனிச்
சொலெனினும், விட்டிசையெனினும், கூனெனினும், தனிநிலை யெனினு
மொக்கும். சரிதகமெனினும், மடக்கியலெனினும், வாரமெனினும், காவ
ப்பெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்னை, “தரீது முன்னீற்
றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழ்ந்திறிண் தொத்தாழிசையே, தனி
தரநிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதிரை, நீச்சுழிபோலநின்று சரிந்திறுதலிற்,
சோர்ச்சியில்புலவர் சரிதகமென்ப, என்று காரணக்குறிசொன்னாரு மு
ளொனக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைகட் கடிவரையதையாமாறு சுருங்
கிற்று மூன்றடியென்னுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்.வ-று. “வா
னெடுவகண்பனிகூரவண்ணம் வேறாய்த்திரிந்து, தோனெடுத்தகைதுற
ந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப், பூனெடுங்குழுலை கண்மடம்பொருட்
பிரிதல் வலிப்பவோ. இதுதரவு-குருடையகடுங்கடநாள் சொலற்கரிய
வென்பவாற், பீருடையநலந்தொலைப் பிரிவாரோபெரியவரோ.—சேனா
டைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரியவென்பவால், நானுடையநலந்தொலை
நடப்பாரோ நலமில்லோ—சிலர்படைந்தவெங்கானஞ் சீரிலவேயென்ப
வாற், புலம்படைந்த நலந்தொலையப்போவாரோ பொருளிலரோ. இவை
மூன்றுந்தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். அருளெனுமிலராய்ப் பொ
ருள்வயிர்பிரிவோர், - பன்னெடுங்காலமும்வாழியர், பொன்னெடுந்தே
ரொடுங் தானையின்பொலிந்தே, இதுசரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழி
சைமூன்றுமிரண்டிரண்டடியாய்த்தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாகிரியச்
சரிதசத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கவிப்பா. வெள்ளைச்சரிதகத்
தாலிற்றனயாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழி
சை தனிச்சொற்கரிதக மெனுநான்குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கவி,, எ
ன்றாகலின். “தரவொன்றாகித் தாழிசைமூன்றுத், தனிச்சொலிடை
கிடந்து சரிதகந்தழுவ, வைத்தமரபின தொத்தாழிசைக்கவி,, என்றார்
மயேச்சராரீர்த்திரைபோன். மரபொன்றுநேரடி முச்சீர்குறணடு வேமடு
ப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழிசை. எ-று. கணாசாசககணாசா வொ
ருகாலைக்கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்தரங்கம்போல நாற்கோடியும்,
முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகிய அசையடிகளைத்தாழிசைக்குத் தனிச்
சொற்கு ஸிவே தொடுத்துத் தரவுதாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்
சொல் சரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க
ஒத்தாழிசைக்கவிப்பா. எ-று. அரவொன்றுமல்லுல் - எ-று. மகடுஉமுன்
னிலை. மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால், அந்சையடிதான்

செய்யுளியல்.

சுரடியாவிரண்டும், ஓரடியானுக்கும், முச்சீராலெட்டும், இருசீராற்புதி
 னாறாய்வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்
 பட்டன, நான்குமெட்டுமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க
 என்னே. “சுரடியிரண்டு மோரடிநான்கு, முச்சீரெட்டு மிருசீரிட்டியு,
 மச்சீர்குறையினு மம்போதரங்கம்,, என்றாகலின். அம்போதரங்கமெ
 னினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைக்குறளெனினும், சொற்சீடி
 யெனினும், எண்ணென்னுமொக்கும் என்னே. “அனையவாகியவசையடி
 நான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப,, அவற்றைப்பேபொண்,
 அளவெண், இடையெண், சிற்றெண்ணென்றுபெயரிட்டு வழங்குவாரு
 முளர். வ-று. “கெடலருமாமுனிவர் கிளர்ந்துடன்றொழுதேததச், கடல்
 கெழுகனைகடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலன்றிசுழல்செங்கணரி
 மாவாய்மலைந்தானைத், தாரொடுமுடிபிதிரத் தடினியப்பொடிபொங்க, வா
 ர்புனலிழிகுருதி யகலி முடனனைப்பக், கூருகிரான்மாபிடந்த கொலை
 மவிதடக்கையோய்-இது தரவு. முரசுதிர்வியன்மதுரை முழுவதுநத் த
 லைபனிப்பப், புனாதொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைந்த மறமல்லர், அடி
 யொடுமுடியிறுபுண் டயர்ந்தவாநிலஞ்சேரப், பொடியெ நவெங்குளத்து
 ப்புடைத்தது நின்புகழாமோ. கலியொலிவியனுலகங் கலந்துடனனிநடுங்
 க, வலியியலவிராழி மாறெதிரந்தமருட்சோர்வு, மாணுதாருடம்போடி ம
 றம்பிதிரவெதிர்கலங்கிச, சேணுயரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின்சினமா
 மோ, படுமணியினநினைகள் பரந்துடிரிந்தோடச், கடுமுரணெதிர்மலை
 நத காரொலியெழிலேறு, வேரினெடுமருப்பொசிய வீழ்ந்துதிமவெறு
 க, ஏறுமலிபெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின்னிகலாமோ. இவைமுன்றுந்
 காழிசை—இலங்கொளிமரகத் மெழினமிகுவியன்கடல், வலம்புரித்தடக்
 கையின் மாஅனினனீறம். விரியிணர்க்கோங்கமும் வெந்தெரிபசும்பொ
 ழுழ, பொருகளிறட்டோய் புனாயுநின்னுடை. இவைநாற்சீடியிரண்டம்
 போதரங்கம். இவைபேபொண். “கண்கவாகதிர்முடி கனலுஞ்சென்னியை,
 கண்கடருறுபகை தவிர்த்தவாழியை. ஒலியியலுவண மோங்கியொடி
 யினே, வலிமிகுசுகட மாற்றியவடியினே. இவையோரடிநான் கம்போதரங்
 கம். இவை அளவெண், போரவுணர்க்கடந்தோய்நீஇ, புணர்மருதமபிள
 தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழறிகழம்படையோய்நீஇ, இவை
 முச்சீரடிநான்குப் போதரங்கம். இவை யிடையெண். ஊழிநீஇ உலகுநீஇ
 அருவுநீஇ, அருவுநீஇ, ஆழிநீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இ
 னவ யிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்- எனவாறாகு,

தனிச்சொல். அறிதிறலொருவனும் புரவுதுமென்தோன், தொழிதழந்தொ,
 மெய்யுட்குட்பெய்தின்மார்பும், கயலொடுகலந்த கிலையுடைக்கொடுவரிப்
 புயலுறழ்தடக்கைப்போர்வேலசசுதன், தொன்றுமுதிர் கட வலகமுழுது
 டன், துன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே, இதுசரிதகம், இஃதெய்து
 ம்பதினாறமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீரடியும், இருசீரடியும், நான்கு
 யோடுமொழிவந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்குளர்நிரு
 மணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார், இலங்கெயிற்றழலரி மானெருத்த
 ள்சீரணையின்மேல், இருபுடையுமியக்கரச ரிணைக்கவரியெடுத்தசைப்ப,
 விரிதாமம் துயல்வருடம் வெண்குடை மூன்றுடனிறுத்த, வண்டரற்ற
 நாற்காதம் வகைமாணவியாந்தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக் கீழ்க்
 கைபெறவீற்றிருத்தனையே, என்னும் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்
 கலிப்பாவினுளொட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்
 கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க. எ
 ன்னை. “நீர்த்திணைபோல விரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சருங்கி யசையடி
 தாழிசை, விட்டிசைவிரியத் தொடுத்துச்சரிதகம். தாங்கித்தொடுத்த தர
 வினோடெனவும், யாப்புற்றமைந்த வம்போதரங்கம், என்றார் காக்கை
 பாடினியார்,

லானெடுங்கண்பனிரேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு
 சேணுறவோடிக்குழையிடறிச்செருச்செய்யும்விழி
 நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையுல்லாய்
 ஏணுங்கெடலருமாமுறியுட்போதரங்கமென்னே,
 இவ்வுரைச்சூத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைத்
 தனிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்குங்காட்டி
 ய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (உ)

அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல்
 வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிவான் றினைத்
 டிசைதனதாகியும்வெண்பாவினையுந்துயின்பான்மொழியாய்
 விசையறுசுந்தடியாஸிறுமாய்விடின்வெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவு
 மாறுணர்த்துற்று. அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்
 டேல் வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. அம்போதரங்கவு
 றுப்பிற்குத் தாழிசைக்குருடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, தாழிசை,
 அரக்கம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சரிதகமென்னு மாறுறுப்பினை

புழுடைத்தாய் வருமெனினு வண்ணகொரித்தாழிசைக் கலிப்பாடு
 னப்பெம். எ-று. அராகமெனினும், வண்ணகமெனினும், முமுகியவெனினும்,
 அடுக்கியவெனினுமொகரும், வசையறுவண்ணகமென்று சிறப்புத்
 தல்தலை, அராகவெறுப்புத்தானள்வடி முதலாகிய எல்லாவடியானும், வ
 ரப்பிறபறுமெனக்கொள்க. அடிவரையன்றயானது சிறுநைநான்சடி பெரு
 மையெட்டடி இடை ஐத்தடியானும், அறடியானும், ஏற்றடியானும், வரப்
 பெறுமெனக்கொள்க. என்னை அளவடிமுதலா வனைத்திணைநான்கடி, மு
 தலாயிரட்டியடி முமுகியனடக்கும், என்றாராகலின். வ-று. விவங்குபணிப்
 பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக்கதிற்கான்று, துளங்குமணிக்களை மூற்
 காற்றுறு மலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்திடக்கைமதயானைப் பணையெருத
 தின்மிகைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்டமணிப்பூணேய் குறைபிரந்து
 மூன்றாட்கண், மாயாதவனப்பிணையாய் மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தா
 யாகித் தலையளிக்குந் தண்மிறையூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாற்கலப்பெ
 ய்தி யெத்திறத்துகதிர்ப்பாகி, மாட்சியார்க்கரியாத மரபொத்தாய்ராளி
 னாற், பிணிலமபெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள்வனப்பழிய, அணிலந்
 தனியேவர் தருவனவதுமருளாமோ. அன்பினாலமிழ்தனை இயறிவினாற்பிழி
 தின்றிப், பொன்புண்பூணாகம் பசப்பெய்தப்பொழிலிடத்துப், பெருவரை
 த்தோளருளுதற்கிருளிடைத்தமியையாய்க், கருவரைத்தோள்கதிர்பிக்
 குங் காதுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்காலும்வந்தொழுது,
 தேங்காதகரணியைப் தெளியாதவிருளிடைக்கட், குடவராவேய்த்தோளி
 னைகள் குளிர்ப்பிப்பான்மயியையாய்த், தடமலர்த்தாரருளுநின்றகுதியுந்
 தகுதியோ. இவைமுன்றுந்தாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமல ரிடை
 டை தழுவென விரிவனபொழில், போதுறுறுவினா புதுமலர்தெரிதரு
 கருவெய்தல் விரிவனகழி, தீதுறுநிறமறுகெனநனிமுனிவன அணையோ
 மிபிணைவனதுறை, மூதுறுமொளிகளி நுரைதருதினாயொடு கடிதொடர்
 புடையதுகடல். இவைநான்கும் அராகம். கொடுத்திறலுடையன சுறவே
 றுகோட்பதனால், இடுங்கழியிராவருதல் வேண்டாவென்றிசைத்திலமோ,
 கருநிறத்துறுகொழிற் கரம்பெரிதுடைமையால், இருணிதத்தொகுகா
 னி விராவரலென்றிலமோ இவைநாற்சீரடியிரண் டம்போதரங்கம். கர்
 மெனிகழிந்தன்றும் பெண்ணரசி கலத்தகையே, தஞ்சலுமொழிந்தன்
 றுற், ரொடித்தோளி தடங்கண்ணே, அரற்றொழிந்தன்று லாகிருளுபா
 பிழைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்று னனவது நன்னுதற்கே. இவைநாற்சீ
 ரோரடி நான்மப்போதரங்கம். அத்திறத்தாலசைந்தனதோள். அலர்த்தரு

மெய்ந்தனகண். பொய்த்துணாபாற் புலந்ததுமுகம். பொன்னிறத்தாந்
 பெயர்த்தனமுலை. அழலினுலசைந்ததுகை. அணியினுலொசிந்ததினட
 குழலினுமிர்ந்ததுமடி. குறையினற்கோழம்றுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 சடி. யெட்டம்போதரங்கம். உட்கொண்டசகைத்தொருபால் உலகநித்
 வலத்தொருபால். கட்கொண்டறுளித்தொருபால். கழிவெய்தும்படித்தொ
 ருபால். பரிவுறுஉந்தகைத்தொருபால். படிவுறுஉம்பசப்பொருபால். இ
 ரவுறுஉந்துயரொருபால். இவிவந்தவெளிற்றொருபால். மெலிவுறுஉந்த
 கையொருபால். விளர்ப்புவந்தடைந்தொருபால். பொலிவுசென்றகன்றொ
 ருபால். பொறைவந்துகூர்ந்தொருபால். காதுநீறுதிர்ப்பொருபால். கட்ட
 டாத்துயரொருபால். ஏதில்சென்றணைந்தொருபால். இயனாணிற்செறிவெ
 ருபால். இவை யிருசீரோரடிப் பதிற்றம்போதரங்கம், எனவாங்கு. தனித்
 சொல். இன்னதிவ்வழங்க மித்திறமிவ னை, மென்னவுமுன்னாட் மின்ன
 யாகிற், கலந்தவணிலைம யாயினுலந்தகந், கிளையொடுகெழீஇய தீளைய
 விழ்கோதையைக், கற்பொடுகாணியயாமே, பொற்பொடுபொலிகதும் ட
 ணர்ச்சிதானே,, இது சரிதகம். ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணக
 வொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்பட்ட வுறுப்போடாகவ
 டி, வைத்தநடையது வண்ணகமாகும்,, என்றார் காக்கைபாடியினார். வா
 ன்றனை தட் டிசைத்தனதாகிபும் வெண்பாவியைந்துர், விசையறுசிந்தடியு
 ளிறு மாய்விடினவெண்ணிலியே-எ-து. கவித்தனை தட்டுக்கலியோசை உழு
 வியும், வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிபும்வந்து நற்றடிமுசசீரா
 னிறுமெனினது வெண்கலிப்பாவென்றுர், கலிவெண்பாவென்றும் வழங்
 கப்படும். எ-று. இன்பான்மொழியாய். எ-து. மகடுஉமுன்னிலை, விசைய
 றுசிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தனைதட் டிருகிவரவுமபெ
 றும். வ - று. வாளார்த்தமழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல்வம்பணங்கக்
 கோளார்த்தபூணக குழைபுரளக்கோட்டெருத்தின், மாலைதாழ்கூந்தலா
 ர் வரன்முறையான்வந்தேத்தச், சோலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவார்தஞ்
 சொன்முறையான், மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவ
 ர்க்கும், வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடு கட்டிவையுரைத்த, தொ
 ன்மைசால் கழிகுணத்தெந் துறவரசைத்தொழுதேத்த, ஈன்மைசால் வீ
 டெய்துமாறு,, இதுதன்மனையானுந், துள்ளலோசையானும், வந்தமையா
 ன் வெண்கலிப்பா - “சுடர்த்தொடஇகோளாய் தெருவில்யாமாடு, மணற்
 சிற்றிற்காலிற் சிதைபாவடர்ச்சியபொற், கோதைபரிந்துவரிப் பந்துகொ
 ண்டோடி, நோதக்கசெயுஞ் சிறுபட்டிமேலோர்நான், அன்னையும்பானு

செய்யுளியல்

நந்தேமாவில்வளே, உண்ணுநீர்வேட்டே நெனவந்தாற்கண்ணை, அட
பார்ச்சிரகத்தால் வாக்கிச்சுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்று நெ
யானார், தன்னைபறியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்கைபற்றி
யத்தெருமந்திட், டன்னுயிவனெருவன் செய்ததுகாணன்றேனா, அ
யலறிப்பீடர் தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்விக்கினு நென்றேனாவன்
யும், தன்னைப்புறம்பழித்து நீவமற்றென்னைக், கடைக்கண்ணுற்கொல்
ரன்போ னோக்கிரகைக்கூட்டன், செய்தானககள்வன்மகன், இது வெ
ட்டினைதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற்
கிவெண்பா. என்னை. “ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற், றிரிவி
றிமுடிவது கவிவெண்பாட்டே,, என்றா, தொல்காப்பியனா, “வெண்
னை தனறனை யென்றிருதன்மையின், வெண்பாவியலது வெண்கலியாகு
,, என்றா காகைகபாடினியார். இனிப்பிறதனை யான்வருமாறு. “எர்ம
ர்நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விதைஞ்சுத்தன், வார்மலர்த்தடங்கண்
னா வலைப்பட்டுவருத்தியவென, தார்வனாயகன்மார்பன் றனிமையை ய
றியுங்கொல், சோமலிகொடியிடைசிறந்து,, இது ஆசிரியத்தனையானுந், தன்
றையானுமவந்த வெண்கலிபபா. பிறவுமயாபருங்கல விருத்தியுட்கண்டு
கொள்க.

நின் றுவினங்குமணிப்பசும்பொன்னிறமாறுறுப்பும்
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைசூன்றாத்
துன்றியவாளார்மழையுஞ்சுடர்த்தொடையேர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்கிலக்கியமெந்திழையே.

இவ்வுரைசு சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அமபோதரங்கவொத்தா
ழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெ
ண்கலிப்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துகொள்க. ௧௧

தரவேதரவினைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
அரவேரகல்குலமபேர்நெடுகண்வமபேறுகொங்கக்
சூரவேசமழகுழலாய்கொண்டவான்பெயாகொச்சகமே.

இ-ஊ. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்
பாவும், சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃருழிசைக்கொச்சகக்
கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாமுணர்த்து-ற்று. தர
வதரவினைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்று மயங்கியும்வந்
தன் ன-து- ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்து

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

ம், தாழிசைபலவந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்பே, கம். தனிச்சொல், சுரிதகமென்னுமாறுறுப்பும், தம்முண்மயங்கியும், வெண்ணிலிளோடும். ஆசிரியத்தினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும். எ-று. சொல்லின்முடிவிடப் பொருண்முடித்தல். எ-து. தந்திவுத்தியாகலின் தரவுகொச்சகமுல்லாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒரு தரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிண்ணடாய்வந்தால் தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சீரோழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பரோழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும், தாழுமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இனையினை வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரிற்றியற்சீரும், ஈடாடுவாகிய வஞ்சியுரிசீரும், ஐஞ்சீடியும், வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள ருமுலாய் - எ-து. மகடேமுன்னிலை. கொண்டவான்பெயர் கொச்சகபே-எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செவ்வப்போர- ஒளித்ததே,, எ-து. சுரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடநிலை- சென்றவாரே,, இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவர்க்குமவெலங்கரிய, கடிபடுநறும் பைந்தரர்க்காவலர்க்குங்காவலனும், கொடிபடுமணிமாடக் கூடலாரோமானே இது தரவு-எனவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவளைந்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலர் தொடர்புண்டாக், கிணைமலர்த்தாரருளுமே லிதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்ண்ணார் துணைமாகக்கருதாரே. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாய்ப்பேதையெழிறதெவ்வாறுங்கொலிஃ தெண்ணியவாரே,, இது இடையிடைத் தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா, சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிர்கண்டுகொள்க. “பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பனை யெருத்தின்மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்குடைமனனர் புடைகுழப், படைப்பரிமான் நேரினெடுமீ பரந்துலவுமறுகினிடைக், கொடித்தர்ணையிடைப்பொலிந்தான் கூடலாரோமானே. இது, தரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனாயுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்,

பச்சையாம்பணிப்பைப்பூட்டிப் புரத்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணை கா
ரணத்தான் மயங்கினோ—ஆங்கொருசார், அக்காலமணிகொகாத் தரு
வையாற் பாரிதலோதது, வக்கிரவேவடிவழித்த மாயவனுப்பாவித்தார்,
சுந்தரங்காணை காணத்தான் சமழத்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொ
ணை பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்தாமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட செ
வலங்கொடியவனுப் பாரித்தார், வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மித
ராய் நின்றனோ—இவை, மூன்றுந்தாழிசை. அஃதான்று-தனிச்சொல்
கொடித்தேற்றதோன்றல சொற்கைக்கொமான், நின்றபுகழொருவன் செம்
பூட்சேள, என்றுந விடறிதனார் பலதோனாது, ஐவருளொருவனென் றறி
யலாகா, மைவனையானை மடங்காவென்றி, மன்னவன் வாழியென்றேத்
தத், மென்வனவாழி திருவொமெப்பாலிந்தே, இது சுரிதகம். இதுநா
ன்கடித்தரவு, மூன்றடிதாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய் இடையிடை
த் தனிச்சொல்பற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கவிப்பாவின் சிறிதுவே
றுபட்டு வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கவிப்பா. “தண்மதியேர்
முத்திரைத் தனிமி த்தானிகண்டாவ, குண்மதியு முடை நிறையு மு
டன்றார முன்னுட்சுட், சுண்மறிப்பாப்பிவையினறிக் காரிசையை நிறை
சுவர்து, பெண்மறியின் குறித்தரி. பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு.
இளநலமிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல். தளநலமுகைவெண்
டும் குறுகுழறனாவானோ—ககைமெவள்வாடத் தரும்பொருட்குப்பிரி
வாயேல், வகைமெவள்வாடி வருத்தியில்லி நுப்பாளோ- அணிநலமிவள்
வாட வருடொருட் குப்பிரிவாயேல். மணிநலமகிழ்மேனிமா சோடுமறு
வானோ—நாமறிபியமினியென்று நறுநுதலைப்பிரிவாயேல், ஓம்பிரியே
மெனவுளைத்த வுய்மொழியும்பழுதாமோ. குன்றறிதத்திரடோளாய்கொ
யாபுனத்திடுக்கடியநாள், அவைநிந்தவருண்மொழியா லருளுவதுமருளா
மோ - சிலங்கலுமுடியக்காற் சிலம்பொச்சேறடிபரவிப், பலபசலுந்தலை
யவீர்த்தபலமொழியும் பழுதாமோ. இவையாறுந்தாழிசை. எனவாங்கு
தனிச்சொல். அரும்பெறலிலை யுத் தரும்பொருளதனிலும், பெரும்பெ
றலியன் வெறுக்கையுமற்றே. அதனால், விழுமியபதரிமதிவாழி, கெழு
மியதாசலிற் றருமபொருள்சிறிதே, இதுசுரிதகம். நாஸடித்தரவும், இர
ண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நாஸ்கடிச் சுரிதகமுமப்பெற்
றுத்த ஸ்ஃறாழிசைக கொச்சகக்கவிப்பா - “மணிகொளநெடுமுடி மாயவ
னுத் தம்முணும்போன், நணிகொளநெடுங்கட லுங் காணலுத்தோன்றுமால்,
நூரை மிவந்தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம், இரைநயந்தினாகு
ருமோஞ்சார் துவைவகேர். மலையெனமழையென மஞ்செனத்தினை
பொருகிக், களலென்க கற்றனக் கடிதுவந்திசைப்பினும், விழுமியோர்

வேகுளிபோல் வேலாழியிறக்கல், தெழுமுந்நீர்பரந்தொழுகு மேமன்ற
 தோர் துறைவகேள். இவை இரண்டுந்தாவு கொடிபுனையுழைந்துகிடந்த
 குழைக்கமர்ந்ததிருமுகத்தோள், தொடினெகிழ்ந்ததோள்கண்மீர் துறவ
 லனையென்றியால். கண்கவருமணிப் பைம்பூட்கயில்கனவய சிறுபூந்த்
 தோள், தென்பணிநீருக்ககண்மீர் தெரியலனே யென்றியால். நீர்ப்புத்த
 நிரையிதழ்க்க ணின்றொசுந்தபுருவத்தோள், பீர்பூத்தநுதல்கண்டும் பிரி
 யலனையென்றியால். கணைவரலாற்றிரு கணாபோற்றைகநில்லா துண்ணை
 கிழ்த்து, நினைபுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினைய
 யேபோல் விழுமரோய்ப்பொறுக்கலாத், தாழுமென்னிலைகண்மீர் தாங்கல
 னையென்றியால். கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் கணைதுணைபிறிதென்றிப், பு
 லம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனையென்றியால். இவையாறுந்தாழி
 சை. அதனால், தனிச்சொல், அடும்பயிவிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொ
 றும், கொடும்புற மடவிடை யொடுங்கினருரு. செறிதருசெருவிடை யெ
 ற்தொழிலினையவா, நெறிதருபுரவி யின்மறிதருந்நிடில். அரகடைநிறைப
 டை வினாசெறி முரசென், துறாவருதியொயொடு கணாபொருகடல். அல
 ன்கொளியவிசுட ரிலங்கொளிமலாதொறுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்
 பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடாஅதுகழலுமென் வெள்வனையு
 ந்தவிட்பாய்மன், கொடாஅதுபெருகுமென் கேண்மையுநிறுபா ரயோ, ஒல்
 லாதகழலுமென் னொளிவனையுஞ்செறிப்பாய்மன், நிலலாதுபெருகுமெ
 ன் னெஞ்சமு நிறுபபாயோ. தாங்காதுகழலுமென் மறைகவனையுந்தவித்
 பாய்மன், நீங்காதுபெருகுமென் னெஞ்சமுநிறுபபாயோ. மறவாதவன்பி
 னேன் மன்னிற்முறையாய், துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீருமா
 றுறையாய். கூதலாமார்பின்றிக் காமக்குமருந்துறையாய். ஏதிலார்தலை
 சாய யானையுமாறுறையாய். இணைபிரிந்தாமார்பின்றி யின்பக்குமருந்து
 றையாய். துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீருமாறுறையாய். இவையா
 றுந்தாழிசை. எனவாவரு, தனிச்சொல். பகைபோன்றதுதுறை. பரிவா
 றினகுறி. நகையிழந்ததுமுகம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழந்தனதோள்.
 தலைசிறந்ததுதுயர். புகைபரந்ததுமெய். பொறையாயிறென்னுயிர். இ
 வைஇருசீரோடி யெட்டம்போதாங்கம். அதனால், தனிச்சொல் இனைய
 துணையால் அனையதுபொருதால், நினையல்வாழி தோழிதொலையாப், ப
 னியொடுகழிகவுண்கண், என்னொடுகழிகவித் துன்னியநோயே, இதுசரி
 தகம். இது தாவினனும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம்
 நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோடி
 யெட்டம்போதாங்க வறுப்புப்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாவித்
 துக் கவிடகோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், டிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும்,

உறழ்ந்தும. மயங்கியும், வந்தவையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடும்புனலென்னும் பழம்பாட்டிற் கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு பேரூகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமிதனும் பெயர்கொடுத்துக்கொச்சக்கென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. எனனை. “எருத்தியலின் பி னைநிலைபெற்று, மிடைநிலையின்றி யெருத்துடைத்தாயு, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலைபெற்று, பிண்டயநிரட்டித் தெருத்துடைத்தாயு, மிடையு மெருத்து மிரட்டுமவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கிய ல்காறு மனமெச்சவறுப்பிற், கிடக்கை முறைமையிற் கிழமையதாயு, தர வெர்தொழிசை யமப்போதாங்க, முடுகியல்போகிய வென்றிவைபெல்லா, முறைதமிழாற மொழித்தவைவியின்றி, யிடைபிடைவெண்பா சிலபலசேர்ந்து, மற்றும் பிறபிறவொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பின வாகும், என்றார் காக்கைபாடினியார். “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல வரன்முறைபிறழ வயற்பாமபங்கியுர், தனிசசொற்பலவா யிடையிடைபுடந்து, மொத்தாழிசைககலி யறுப்பினிற் பிறழ, வைத்தமுறையான் வண்ணகலிவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர்புலவர், “ஒதப்புட்ட வறுப்புவகையெல்லா, மேதப் ப்டாமற் கலிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்ஹைந்தும் பிறழ் துமுறழ்ந்தும், வண்ணமுமடியுற் தொடையுமபங்கியு, மடுக்கியலந்த தொடுத்தபலங்கியுந், கலிவயிற் கடிந்த சீரிடைமிடைந்து, நாற்சீரிந்த சீரொடுசிவணியு, முச்சீ ரிருசீ ரம்போதாங்க, மச்சீர்முடிவிடை யழிவிலதமுவிடிக், கொச்ச க்கலி யெனக் கூறவுப்படுமே, கூறியவறுப்பிற் குறைபாடின்றித், தேறியவிர ண்நிற் தேவபாணியுர், தரவேயொழியினுந் தாழிசையொழியினு, மிருவ ளைமுத்திறத் தெண்ணெங்கினு, மொருபேரகென்ப வுணர்ந்தகினோ டே, என்றாராகலின் “தரவின்றாகித் தாழிசைபெற்றுந், தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடைபிட்டுச் சின்னங்குன்றியு, மடுக்கியலின் றி யடநிமிர்த்தொழுகியும், யாப்பினும்பொருளினும் வேற்றுமைபுடைய து, கொச்சகவொருபோ காகுமென்ப, என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற் றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன் றாவுகுன்று

வடிவுடையாகுந்தரவினை மன்னும்பரூஉத்தடக்கை

இடமிகவாஞ்சீரூழிசைதண்மநிபேர்டுலவாய்

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக்கவிப்பார்க்கும்,
சூக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க, (ய3.)

அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில்லாக்கவித்தாழிசையாகுங்கவித்துறையே
நெடிவடிநான்காய்நிகழ்வதுநெடியிரண்டாய்
விடினதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-கை. கவித்தாழிசையும், கவித்துறையும், கவிவிருத்தமுமா மாறு
ந்துற்று. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற் சடி
தலில்லாக் கவித்தாழிசையாகு. எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து
ஈற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி தம்முள்ளொக்கும், ஒவ்வா தும்வருவது கவித்
தாழிசை. எ-று. கடிதலில்லாக் கவித்தாழிசையென்று சிறப்பித்தவதனா
ல், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனியே வ
ரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. வ-று. “கொய்தினைகாததுங் குளவியடுக்
கத்தெம், பொய்தம்சிறுகுடி வாரணியை நலம்வேண்டின். ஆய்தினைகாந்
து மருவிடுக்கத்தெம் மூசில்சிறுகுடி வாரணியை நலம்வேண்டின்.
மென்றினைகாத்து மிகுபூங்கடழ்சோலை, குன்றச்சிறுகுடில் வாரணியை
நலம்வேண்டின், இவைவிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல்
மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கவித்தாழிசை. “வாள்வரிவேங்கை வழங்குஞ்
சிறுநெறிபெய், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழிவெண்டிங்காள் கேள்வ
ரும்போதி நெழாலாய்க்குருவியரோ, நீள்வரி எகக தெயிறேவாழிவெண்
டிங்காள், இஃது ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்தகவித்தாழி
சை. அளவொத்து மென்றவுமையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடியொவ்வா
து வரப்பெறுமெனவுங்கொள்க. “பூண்டபறையறையப் பூசமுநா, நீண்
டசடையானுமிடம், நீண்டசடையானுமிடமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமக
ள்காணவேகாணவே,, இஃதீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடிமுறைந்து முதல
டியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகவித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமை
யால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை. “அ
டியெனைத்தாகிய மொத்துவந்தளவிற, கடையடிமிகுவது கவித்தாழிசை
யே,, என்பதியாரப்பருங்கலம். “அந்தடிமிக்குச் சிலபலவாயடி, தந்தமு
ளொப்பன தாழிசையாகு”, என்றராகவின். கவித்துறையே நெடிவடிநா
ன்காய்நிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவது கவித்துறை. எ-று.
வ-று. “பாணந்தோழியு மாயமுமாடுந்துறைண்ணித், தானுந்தேரும்பு
கனும் வுதென்னலனுண்டான், தேனும்பாலும் டோல்வனசொல்லிப் பி
ரிவானேல், காணும்புள்ளுந் தைதையுமெல்லாங்கரியன்றே,, “வென்றான்

“கிணையின் நீக்கினின்றூர்,, இவைவெடிவெடிநான்காய் வந்தகலித்துறை. என்னை “வெடிவெடிநான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை,, என்பதிராப்பருங்கலம். “இருசீரடியி னடித்தொகைநான்மையோ, தெஞ்சாதியன்றன் வெல்லாங்குதித்துறை,, என்றாராகலின். நேரடியிரிரண்டாய் விடினதுவாகும்விருத்தம்” எ-து. நாதசீரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம். எ-று. திருத்தருமெல்லியலே - எ-து-மகடேமுன்னிலை. வ-று. “வேய்தலைநீடிய வெள்ளீ விலங்கலில், ஓய்தலிலொண்சுட ராழியினுன்றமர், வாய்தலினின்றனர் வந்தனர்மன்னர்முன்; நீதலைசென்றுரை நீள்கடைகாப்போய்,,—“தேம்புடி, நிளிய-தவளமாடமே,, என்னை “அளவடிநான்கின கலிவிருத்தம்மே,, என்பதிராப்பருங்கலம்.

கொய்திணையாய்திணைமென்றினைவாள்வரிபுண்டபுறையே
எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கலித்துறையே
மைமதிக்கோதிவரிவெடுங்கண்ணவனமுலையாய்
மெய்தருவேய்தலைதேம்புடித்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௫௬)

குறளடிநான்கினமூன்றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்
கறைதருகாலையமுதேவிருத்தந்தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில்வாரத்தினுலும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற் குறமாறுமுணர்த்து-ற்று. குறளடிநான்கின மூன்றொருதாழிசைகோதில் - எ-து-இருசீரடிநான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்தாழிசையாம். எ - று. கோதுலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல் லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று. “மடப்பிடியை மதவேழம், தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிறந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனேகாண். பேடையையிரும்போத்துத், தோகையான் வெயின்மறைக்கும் காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமென்மனனேகாண். இரும்பிடியையிகல்வேழம், பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தார்க்கே, விடும்புமென்மனனேகாண்,, இவைஇருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறை யொருவாது தனிவருமாய்விடின் - எ-து - இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய்

வருவதுவஞ்சித்துமை, எ-று. வ-று. “ஹைசிறந்தனமணிவனா, கைசிறந்தனகாந்தனும், பொய்சிறந்தனர்க்காதலர், மெய்சிறந்திலர்வினங்கிழந்ய, இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமையான் வஞ்சித்துமை. என்னை. “குறளடிநான்கையிற் கோலையுன்றாய், வருவனவஞ்சித்தாழிசைதனிவிரி, றுறையெனமொழிப துணர்ந்தகிணோ. என்றார் கலின் சித்தடிநான்கறை திருக்கால்விருத்தம்-எ-து. முச்சேடி நான்காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-று. வ-று. “சோலையார்ந்தசுரத்திடைக், காலையார் சமுலார்ப்பவும், மாலைமார்பன் வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே, இது சித்தடிநான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சித்தடிநான்காய் வருவனவஞ்சி, யெஞ்சர்விருத்த மென்மனார்புலவர், என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரததினாலும்வஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சித்தடிவஞ்சிப்பாவும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலில்வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்தா லிறப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று. (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறளடிவஞ்சிப்பாநான்குமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்றவாறும். “கொடிவாலனகுருநிறத்தன குறுந்தாளன், வடிவாளையிற்றழ வுளையன வள்ளுகிரன், பணையெருத்தி னிணையரிமானையேறித், துணையிலாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி, எயினடி வணினிதிருந்தெல்லோர்க்கும், பரிப்பெறிவினை பத்திமையிற்செப்பினோன், புணையெனத், திருவுறு நிருந்தடி திசைதொழி, விரிவுறுநாற்கதி வீடுநனியெளிதே, இச்சித்தடிவஞ்சிப்பா, புணையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்றவாறுவனகொள்க. என்னை “தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை, யாய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதியாப்பருங்கலம், அமுதே என்பதும், வஞ்சிக்கொடியே என்பதும், மகடேமுன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியின்றழிசையாம்
வடுப்புரைகண்ணினல்லாய்மைசிறந்தன வான்றுனாயாம்
தடப்பெருஞ்சோலையிருத்தமதாருந்தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தொழிபூந்தாமரைகொடிவல்லனுதாரணமே,

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினத்துக்கொள்க. (யசு)

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைக்கைக்கிணைவாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுன மில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பிள்ளுகவினையுமென்றால்

வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணர்த்துற்று, இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறுவென்னும், நான்குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீறாகவருமெனின் அதனைமருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய-எ-று. மகடேமுன்னிலை. எனனை “வெள்ளையுதலா வாசிரியமிறுதி, கொள்ளக்கொடுப்பது மருட்பாவாகும்,, என்றாகலின். வ-று. “கெனறவிடை போழந்து தேனூர்ந்துமுல்லை, முன்றினமுனைவிரியு முதகநீர்த் தன்னோனூர், குன்றமர்ந்த கொல்லேறாறனிற் புறங்காப்ப, என்றும் தீரார் னபிற்றேவர், சேசுலச்செவ்வொடு பொலிமதிசிறந்தே,, இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமொடு பொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிமினென்றமைபாற் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா-என்னை “வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமொடு வழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கவிநிலைவகையும் வஞ்சியுமபெறாஅ,, என்றார் தொல்காப்பியனார்.—“திருநகல்வோ வரும்புந்தேங்கோதைவாடும், இருநிலஞ்சேவடியுந் தோயும், அரிபரந்த, சேயிதமுண்கணுமிமைக்கும், ஆகுமறநிவ னகலிடத்தணங்கே,, இது துணிதலை நுதலிய வொருதலைக்காம மாதலிற் கைக்கிளையுமருட்பா. என்னை “காட்சிமுதலாக் கலவியி னொருகலை, வேட்கையிற்புலம்புதல் கைக்கிளையதுதான், கேட்போரில் லாக் கிளவிகள்பெறுமே,, என்றாகலின். “பலமுறையுமோம்பப் படுவனகேண்மின், சொல்லமுறைக்கட்டோன்றிச் சுடாமணித்தேருர்ந்து, நிலமுறையினுண்ட நிகரில்லார்மாட்டுஞ், சிலமுறைடல்லது செல்வங்க ணில்லா, இலங்குமெறிபடையு மாற்றலுமன்பும், கலந்ததங்கல்லியுந் தோற்றமுமேனப், பொலன்செயபுனைகலனோ டிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்கூற்றை விலககலுமாகா, அனைத்தாதனி யிருங்காண்டா, நினைத்தக்க, கூறியவெல்லொழி பிழையாது, தேறினீரொழுகிற் சென்றுபயன்றருமே,, இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா. என்னை “வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாமன், வேம்புக்கிவும் போலவெஞ் சொற, ருங்குதலினி வழிநிபயகருமென, றோம்புடைக்கிளவியின் வாயுறுத்தனமே,, என்றார் தொல்காப்பியனார். “பல்யானைமன்னர்முருங் கவ மருழந்து, சொல்லானத்தேரொடுங் கோட்டந்துகல்ல, தலையாலங்கானம் பொலியத்தொலையாப், படுகளம்பாடுபுக் காற்றிப்பகைஞர், அடுகளம்

வேட்டோன் மருகவடுதிநல், ஆவிநிமிர்தோட்பெரு வழுவெஞ்ஞான்று
ம், ஈரமுடையயா யென்வாய்ச சொற்கேட்டி, உடையவுழவரை ஈர்ஞ்
சனுங்கக்கொண்டு, வருகாலுழவர்க்கு வேளாண்மைசெய்யல், மழவீரிழை
க்கும்வரைக் காணிதீயிட்டம், காட்டுமமைச்சனா யாற்றத்தெனியல், அ
மைத்தவரும் பொருளாற்றறிவெனவல், இனத்தைப்பெரும் பொருளா
சையாற்றென்று, மன்றமதுக வகழாதியென்றும், மறப்புறமாக மதுநீரா
ரோம்பும், அறப்புறமாசைப் பட்டேற்கவறத்தால், அவையார்கொடுநாத்
திருத்திநலையாக, கட்டார்குழிசி சிதையாதியொட்டார், செவிபுதைசுரு
ந்திய கடுஞ்சொற்கவியுடைத்தாய்த், கற்றார்க்கினனாகித் கல்லார்க்கடிந்
தொழுதிசு, செற்றார்க்கெறுத்துநிற் சேர்ந்தானாயாக்குதி, அற்றாநிந்த வ
றிவினும், மற்றும், இலையிலைவாயித் தொழுநிலையாப், பொருகடையா
டை நிலமகள், ஒருகுடைநீழ்மற்றுஞ் சுவண்மன்னே,, இது வியப்பின்றி
உயர்ந்தோர்கண் விபக்தொழுகுதல் கடனெனவரசாக் குறைத்தமையாற்
செவியறிவுறாமருட்பா. என்னை “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்ரி
ப் புணாயோர்நாப்ப, ணவிதல் கடனெனச செவியுறுத்தற்றே. என்றா
தொல்காப்பியனார்.—என்றிப்பொருண்மிகையென்று மிகுத்துசொல்லி
யவதனால், இங்கான்கு பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுவெனக்
கொள்க. என்னை “புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறாவெனத், திரநிலை
ன்றுக் திண்ணித்திறெரியின், வெண்பாவியலினு மாசிரியவியலினு, ப
ன்புறமுடியும் பாவின்வென்ப,, என்றா தொல்காப்பியனார். பண்டார்புற
நிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநி
லைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாமென் இவ்வாறன்றி வெ
ண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய்,
வரப்பெறுவெனக்கொள்க.—என்னை “கலிநிலைவகையும் வஞ்சியுட்பெறு,
வாயுறைவாழ்த்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவுறாமென் தவையுமாய்
னே,, என்றாகலின். பாங்குடைக கக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதற்
ல், கைக்கிளையெல்லாப்பாலானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வராக
வென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கிளை வெண்பாபுதலாக வரி
ரியமீறாகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றமவடி
முச்சீராய்வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவ
ன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்று,
வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்
றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிற
ப்புடைத்தாய், மூங்கலமரபிற்பூய், அவ்வாறே வேற்றுக்களாயும், அடியு

சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பாசிறப்புடைத்
தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது
“வேதவாய்மேனம்கனும் வேந்தன்மடமகளும், நீதியாற்சேர்ந்து நிகழ்ந்த
செய்க்குலம்போல், ஆதிகாஸ்பாவு மரசர்வியன்பாலும், ஒதியவாரோத ம
ருட்பாவாபோங்கிறே, பண்ணுந்திறமும்போற் பாவுமினமுமாய், வண்
ணவிற்ப வடைமையாற், பண்ணின், திறம்வினரிக்கில்லதுபோற் செப்
பலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்., இவற்றை விரித்துரைத்துக்
கொள்க.

தென்றவிடையுந்திருநுதல்வோவரும்பன்முறையென்
ரென்றியபாவும்பல்பானையுமென்பவொண்போதமைந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகக்கினவாயுதவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிநிற்குமிலக்கியமே.
இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே மருட்பாநான்கிற்குங் காட்
டிய இலக்கிபங்களை முதலினத்துக்கொள்க. (௨௫)

‘வெண்பா வளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன்மடிலந்தலின்மூன்றுங்கடைதருக்கி
நண்பார்தரவொன்றைசுதரவேயடியோடுருதள்
பண்பார்புறநிலைசெய்யுளியிலென்பபாவலரே.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஒழிபியல்

சீருந்தனையுஞ்சிதைபிற்சிறியஇடஅளபோ
டாருமறிவரலகுபெருமையைசாரணைவேல்
ஒருங்குறியிலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
வாரும்வடமுந்திகமுழுகிழ்முலைவாணதலே.

(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
யுளியலுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால், ஒழி

பியலென்னும்பெயர்த்து. இவ்வியலுள் - ஐக்காரிகை யென்னுகலிறே வெனின், ஒருசாரொழுத்துகட் கெயதியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து - ற்று. சீருந்தனையுஞ் சிதையிற்சிறியது உ அளபோடாரு மறிவரலகுபெருமை. எ-து. சீருந்தனையுங் கெட்வந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுக் கரமும், உயிரளபெடையும், அலகுக்காரியம்பெறு எ-று. ஒற்றளபாய்விடினோ ரலகாமென்றுணர்த்தமையால், ஈண்டுயிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால். குற்றியலிகரமும், குற்றியலுக்கரமும், ஒற்றியல்பினவாயநிற்கும், உயிரளபெடைகள் பெட்டெழுத்தியல்பினவாயநிற்கும், அலகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரது மறுசுதலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருந்தனையுந் திருந்திநிபுழிச்சிறியது உ அளபோ டாருமறிவரலகுபெறு மென்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவை யலகுக்காரியம்பெறுபுபோது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுக்கரமும், குற்றெழுந்தின்பபத்தவாம். உயிரளபெடை யலகுக்காரியம்பெறுமாறு தற்காரிகையுட் போக கிச்சொல்லுதும். வ-று சிறுநன்றியினிவர்க்கியாஞ்செய்தகாரானைப், பெறுநன்றியினனும் பெரிதென், றுறுநன்றி, தானவாய்செய்வதற்குத் தான மன்றென்பவே, வானவாமுள்ளதலாந், இகனுள், இன்றிவாந் தபாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமெனலும், ஒத்தில்லாமைபால், வெண்பாவழிய நிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விவகணத்தால் அலகுபெறுதென்று கனையச்சொகையாதாம். “குழவினிதியாழிநி தென்பதம்மக்கள், முழிச்சொக்கேளாதவா.—அருளல்லதியாடுவென்ற கொல்லாமைகோறல், பொருளல்ல தவ்வுன்றினால், இவற்றுள், குழவினிதியாழிநிதென்புழி, ஆசிரியத்தனையும், அருளல்லதியாடுவெனில், என்புழிக் கலித்தனையுந் தி வெள்ளைத்தனமை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுறம்புல்லாத உற்றையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட்பிறப்பின வா ராவலன, வெல்லாத்தனையு மயங்கியுமவழங்கும். என்னு மிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விவகணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தனையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றியலுக்கரத்திற்குச்சொல்லுமாறு. “சொன்றுகொடுங்கு குருதிபாயவாம், சென்றுகொடுங்கு செழுமலைபொருவன, வென்றுகொடுங்கு விறல் வேழம், என்றுமுடுங்கு பிடிபுளபோலும். அச்சுல, இன்டிடைபிரவினெனறிவரின், வண்டுண்கோதை யுயிர்வாழலனே,, இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தகைச்சீரும், ஆறகைச்சீருமாயின இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமைபற் குற்றுகரத்தை இவ்விவக

கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகூறியச் சீருத்தனையுஞ் சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற பனிமுல்லைபங்கிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னக் கோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நாரேஒது நென்பாணுடங்கிடைக்கு மெனமுலைக்குர், பாறேமாலன் நளந்தமண், இதுனுள் நாரேஒது நென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அள்ளபெடை யறுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலசைசீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவெண்ணம் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டால், ஓசையூட்டும்பொழுது ஓசையுண்ணுது செப்பிலோசை முழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்வின்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலன்கொண்டு அலகிடச் சீருத்தனையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடை துடங்கவீர்த் கோடைசீரோழ வாடகண், புடைபெயரப் போழ்வாய்திறந்து, கடைகடையில், உப்போல வெனவுடைத்து மீள்வாடொளிமுறுவத், கொப்போநீர் வேலியுலகு, இதனுள் உப்போலவென் புழிப்பண்டமாற்றின்சண் அளபெடை யறுகரணம்வந்து களித்தனாத்தி வெண்பாவழிய நிற்குமாதலின் ஈண்டுயிரளபெடையை, இவ்வின்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலன்கொண்டு அலகிடத்தனை சிதையாதாம். இனிமே குற்றியலகர குற்றியலகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலநின் நலகுபெறுமாறு. வெ “வந்து நீசேரினுயிர் வாழும்வாராக்கால், முந்தியாய்ப்பெயத வன்குழலும், முந்தியாய், கோளானேகண்டநங் கோல்குறிப்பாயின்னுமார் நாளானேநாம்புணருமாறு, இதுனுள்-வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலகரமும், முந்தியாலென்புழிக் குற்றியலகரமும், வந்து சீருத்தனையுந் திருத்திற்புழிக் குற்றெழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க. என்னை “தனை சீர்வண்ணத் தாங்கெடவரினே, குறுகியங்கரமுந் குற்றியலகரமு, மளபெடையாவிபு மலகியல்பிலவே, என்பதியாப்பருங்கலல். ஐகாரவைவே லோருங்குறியியல்-எ-து-ஒன்றமைமாத்தினா யென்றேதப்பட்ட ஐகாரக் குறுககம் குற்றெழுத்தேபோலன்கொண்டு அலகிடப்பெறும்- எ-று. ஒரு மென்பதிடைச்சொல்-என்னை “குறுமையெழுத்தினியல்பேயை காரொடுமையி னீங்கியக்கால், என்றாகலின். வ-று. வெ “அன்னையையானே வதவமாணியிழாய், புன்னையையானே வன்புலந்து.—நடைக்குதினையேறி நறுத்தார்வழுதி, அடைப்பையாய் கோருவெனலும், அடைப்பையான், சுளாளம்சிறுகோல் கொடுத்தான் நனைப்பெறினும், கொள்ளாநியாங்காண்டலை.—கெண்டையைவென்ற கிளரொளியுண்கணுள், பண்டைய ளல்லன்படி, என்னும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிசீலாடும், நெடிலோடுகூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், த

வியேயின்று நேரையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய்விடினோ
ரலகாம் - எ-து-ஒற்றுக்கள் அளபெழுந்தவிடத்து நேரையாம் - எ-று.
என்னை “ஆய்தமுமொற்று மளபெழுநிழி, வேறல்கெய்தும விதியிள
வாகும், என்றார் காக்கை பாடினியார். அளபெழுந்தவிடத்து ஒற்றுக்கள்
அலகுபெறுதென்பதாம் என்னை “தனிநிலையொற்றிவை தாமலகியலா, வ
ளபெடையல்லாக் கலையான. ஈரொற்றாயினு மூவொற்றாயினு, மோரொ
ற்றியல வென்மனாற்புலவர். என்றாராகலின். காரக்கடல்-கார்ச்சேதம்-கதி
ரச்செநெல்-கடாய்க்கன்று-என, ஈரொற்றுட னிலையாய்நிற்பினுங் குற்
றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு பெறுதென்பதாஊர், ஒற்றளபெழினும், மற்
றோரொழுக்கிடுகெடுக்கடி. நிரையசையாகாதென்பதாஊம், பெறப்பட்டது:
வ-று. “கண்ணடனெனைக் கண்டுக்கேட்டும்—வெ கண்ணகருவினை கா
ர்முல்லையெயிறு, பொன்னர்மொறிகணங்கு போழுவாயிலவம்பு, மின்ன
னுழைமருங்குன் மேகஞ்சாலாள், என்னபிற மநளாமாறு — எஃகிலங்
கிய கையராயின் னுயிர, வெஃகொளர்க் கில்லீவீடு, இவற்றுள்-ஒற்றும்,
ஆய்தமும்; அளபெழுந்து ஆலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாரூர்வட
முந்திகழு ருகிழ்முலைவா னுதலெ எ-து-மடிமூன்னை.

விட்டிசைத்தல்லான் முதகற்பட்ட னிக் குறினோசையென்
றெட்டப்படாததற் குண்ணுநாரான மொசைகுன்ற
கெட்டளபாய்விடினோரென் றொயெடு நேரையாம்
இட்டத்தினாற்குறில்சேரிவிலக்கியமேர் திதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்டெய்திபடுதா ரிலக்கணமுணர்த்து - ற்று-
விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்டனிகுறியே நேரையென்றெட்டப்படா
து-எ-து-மேற்பொதுவகையாற்றனிக்குறினோசை யென்றாயினும், வி
ட்டிசைத்து மின்றவழிபல்லது மொழிமுதற்கணிற் ற தனிக்குற்றெழுத்
து நேரையாமென றுடம்பா பெறுது-எ-று. எஃவே விட்டிசையாத
வழி மொழிமுதற்கட்டனிக் குறில்குறியோடு நெடிவோடுங்கூடி. நிரா
யசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுநாரணம்-எ-து-வெ “உண்ணு
னெனிகிற னோவகுபடிசெய்யான், தானனருக்கேளிர் துயர்க்களையான்,
கொன்னே, வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல் அஃது, நிழற்கானெ
ன்றெண்ணப்படும், இகனுள்-அஃது-என்புழி யருளின்கட்குறிப்பாய் மொ
ழிமுதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரையாயினவாறும்,
அங்லாதவழி குறிலோடு நெடிவோடுங்கூடி. நிரையசையாயினவாறுங் க
ண்டுகொள்க. வெ “வெறிசமழ்தண்புற வின்வீங்கிபுளா, மறிமுலைபுண்

ஊமவேண்டிப், பறிமுன்கை, அஃமறியா வறியினினை மகனே, தொழைய
ய னின்னாட்டைநீ.—அஃவனும இவனும ஊமனுக்கடியகதால், என்
வனை வெல்லாரிகல், இவற்றின்கட் டனிககுறின் முத்தர்ணவீட்டினை, ந
து நேரசையாயினவாறு உண்டுகொள்ச. இவற்றுள் - அஃமறியாவென்
து தற்சுட்டிகுறிப்புச்சொல், நொளன்பது செயவெவெச்சுத் திறநி
தொக்கு முதனிலைகுறியை பவற்குறிப்புச்சொல். அதுஉள என்பன கூட்
டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்ப டாவென்று மிகுத்துச்சொல்லி.
யவதனால், மொழிக்குமுன்னிடத்திடை, விடநினைத்துவந்த, குற்றெழுத்து
நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டினைப்படுத்தான் குறிப்பு வவல தற்குட்
வினா சுட்டுஎனனு மைந்தனாண் ணு, மென்பதான, குற்றெழுத்து விட
நினைத்துகின்றவிடத்து மற்முறொழுத்திடுகெ கூடி கிராயசையாக
தென்பதுஉம் பெறப்பட்டது. என்னை “அஃது எஃது இவைகுறிய பற்றை
யலேழ் கெட்டெழுத்தானேப்படுமே,, இதனு ள்மொழிக்கு முன்னிடத்து
ம் விட்டினைத்துவந்தகுற்றெழுத்து நேரசையாயின வாறுகண்டுகொள்ச.
இவைதற்குட்டு ஏவல்வாதவழிகொள்க,, என்னை “வவகுறிப்பெ தற்கு
ட்டல்யழி, யாவையுந் தனிககுறியை முந்நேரசையா, என்ருட் மயேச்சு
ர். ஓசைக்குன்ற பெட்டளபாயவழி நோநேர். எ-து. கெட்டெழுத்தான
முநது வருமெனினின்று இன்னமே ளசையாக வைக்கப்படும். எ - து. ஓ
சைக்குன்றவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், முன்னுமாத்தினாயின
மிகவுச்சரிப்பினு நொநொக வைக்கப்படப்பா டுகொள்க. கிரையொடு
நேரசையா மிட்ட த்நின்றகுறியினே நின எ-து. குற்றெழுத்தினேடு புண
ர்ந்தகெட்டெழுத்து அளபெழுத்தா லவ்விபண்ட னையுங்கூட்டி கிராயசை
யும் நேரசையுமாக வைக்கப்படு. எ-து. இலக்கியபேர்சிதைவெ எ - து.
“வெச்சிதையவழாஅவெழாஅநின். சேடரிசுந்தியகண்,, இப்பாட்டு நோ
நேராதற்கும் கிரையோதற்கும் இலக்கியமாகவெனக. என்ச- என் நேரிக
ராயிற்று. அழாஅல், எழாஅ, எனநினைக்காறாயிற்று. இட்டத்தினிலெனது
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னினைற்குறிப்பாகும், கெடுவோடுங்கூடி
அளபெடை நிராயசையாகாதெனக்கொள்க. என்னை “தனிகிலையெ
டை நோநேரியற்றே, யிறுதிலையெளபெடை நிரானேரிபற்றே. என்றா
கத்தத்தனார்.

மாஞ்சோகலியுட்புகாக்கிப்பாவின்வினாந்நனிவந்

தாஞ்சிரடையாவகவலகததுமல்லாதவெல்லாத்

தாஞ்சோமயங்குந்தனையுமதேவெள்ளை ததன்மைகுன்றிப்

போஞ்சீர்வனிபுகித்புல்லாதயற்றினபூகொடியே.

இ-கை. சீருந்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமையுணர்த்துற்று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து. தேமாபுரிமாவென்னும், நேரீற்றியற்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-து. கலிப்பாவின் விளங்குநிலந்தாஞ்சீரடையா-எ-து. கருவிளங்குநில, கூவிளங்குநில, என்னும் நிலை, நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-து. அகவலந்தும். எ-து. ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்குநில, கூவிளங்குநில யென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறு-எ-து. அல்லாதவெல்லாம் தாஞ்சீராமயங்கும்-எ-து. இவை யொழிந்தசீர்களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவினத் தள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. தனையும்தே-எ-து-எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. வெண்ணைத்தன்மை சூன்றிப்போஞ்சீர்க்குநில-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்து மயங்கப்பெறு மென்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவின் புப்பெறு புகிற்செப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஒசையையுண்ணுது கெடும்-எ-து. புல்லாதயற்றை - எ-து- எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்துமயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும்வல்லது வேற்றுத்தனாவிரவாது - எ - று. பூங்கொடியே - எ - று. மக்கேழமுன்னிலை. வ-று. “சூட்சுலத்தன்முறவில் - சென்றவாதே, என்னுந்தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரையீற்றுகிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டனையும், ஆசிரியத்தனையும், கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும் மயங்குவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ- “நெடுவரைச்சாரற் குறுங்கோட்டுப்பலாநின், விண்ணொர்தீஞ்சுளை வீங்குகவுட்கடுவன் உண்டுகிலாபேறி யோங்கியவிருங்கழைப், படிசம்பயிறுமறைன்ப, மடியார்க்கொலைவி லெண்ணையுமலையே, இவ்வாறிரியதனான தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டனையும் தன்றனையும், கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும், மயங்குவந்தவாறுகண்டுகொள்க. “மண்ணிறத்திலினும், நிலனைந்திய விசும்பும், விசம்புதை வரும்வளியும் வளித்தலைஇயதையும், தீமுரணியநீரும்.—புன்காம்புணர்முருதின் போதரும்பிய புனற்றாமரை—தேன்றாட்டங்கரும்பின், பூந்தாட்புனற்றாமரை—வார்காற்செங்கழுநீர்.—இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டனையும், தன்றனையும், கலித்தனையும். ஆசிரியத்தனையும் மயங்குவந்தவாறு கண்டுகொள்க. (முழங்குதினாக் கொறகைவேதன்) என்னும் வெண்கொறபுள வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீர்

நும், வெண்சீரும் வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், வெண்டனையும், கலித்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. “கொள்கொடியனம்மண் மீறிவனமல்லிகையொடுமௌவல், நளிர்கொடியனநறு வினாயனநரும் லீனவகுளம், குளிக்கொடியனகுழை மாதவிசுவமுதையனகோதும், குளிக்கொடியனவயர் தளிரினொடொழுகிண ரனவோடை, இக்கலிவிருத் தத்துள், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித் தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற் சீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளார், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும், வெண்பாவினுள் ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தனை விரவாமையும், மேற் காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும், நிராநடுவாகிய வ ஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத் துள்ளுருகிவருதலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன. வெ - “குலாவணங்குவிவெயினர் கோனகண்டன் கோழி, நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல், கொள் ளும்புட்காக்கின்ற கோவினன்மயோ கீ பிறர், உள்ளம்புக்காப்பதுதூ, இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவள்ளு வப்பயன் நாலடிநாணுறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முததொள்ளா யிரமுதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமையா னும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோததில்லாமையா னும், வேற்றுத்தனை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையா னும், இத்தொ டக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவென்பது காக்ககபாடினியார் முத லாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூலுடை யார்க்குமுன் னபாடு. என்னை. “இயற்சீர்நேரீற்றுத் தன்றனையடைதல், கலித்தனயல்ல வெ காணும்பாலை, வஞ்சியுள்ளும் வரத்தகாவாயினு, மொரோவிடத் தா குமென்ப. என்றார் பற்காயனார். நிராநடுவிலா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியி னோடகவலிற் கடிவனாயிலவே. என்னுராகலின்.

(ந)

இயற்றனாவெள்ளடியுஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்
கயற்கணல்லாய்கலிப்பாதுமுண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்துற்று. இயற்றனாவெள்ளடி. வஞ் சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படாவல்ல-எ-து. இயற்சீர் வெண்டனையா ள்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மபங்

கப்பெற்றும்-எ-று. என்னை “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, நிலைக்கு
 ரீமரபி னிற்கவும்பெறுமே,, என்றார் தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ
 ஸாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங் கடிவலையின்றே,, என்றார் புல்
 காயனார். வ-று. ஆ “எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய, உலைக்கலன்
 பாறையேறிக், கொடுவிலெலமினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்பு
 வந்தேர்சென்றவாறே, அது மற்றவலங்கொள்ளாது, நொதுமக்கலுழ்
 மிவ்வழங்கலாஹே,, இதனுள்- எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய-எ-து. இ
 யற்றனைவெள்ளடி-இதனை எறும்பியனையுட் குறும்பல்கனைய குறுந்தொடி
 யாஞ்செல்கரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. ஆ
 “இருங்கடலுடுத்த பெருங்கண்மாநிலத், துடைநிலைநடுவண திடைபிறா
 கின்றித், தாபே யாண்ட வேமங்காவலர், இடுதினாமணலினும் பலகோடு
 பிணக், காடுபதியாகப் போகித்தத்தம், நாடுபிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந்
 தோறோ அதனால், நீயுங்கேண்மதியத்தைவீயா, துடம்பொடுநின்ற வுயி
 ருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாயமோவன்றே, கள்ளிவேய்ந்த முள்ளிய ம
 புறங்காட்டி, வெள்ளிப்போகிய வியலுளாங்கண், உப்பிலாவவிப் புழுக்க
 ல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோககா, திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று, நி
 கலனாக விலங்குபலிமிசையும், இனனவைகலவாரமுனனே, செய்திநி
 முன்னியவினையே, முந்நீர்வரைப்பக முழுதுடன்முறந்தே,, இதனுள் உ
 ப்பிலாவவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறாக்கு நோககா-எ-ம்- இழிபிறப்
 பினே னீயப்பெற்று-எ-ம்-வஞ்சியடி விரவிவந்த வாறுகண்டுகொள்க. ம
 யக்கப்படுமென்னது மயக்கப்படா வல்லவென்றிருநால் விலக்கிசொல்
 வியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசிரி
 யித்த உள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ “அங்கண்மதிய
 மரவின்வாய்ப்பட்டெனப், பூசல்வாயாப் புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதின்ம
 க்களு நோவார்தோழி, யென்றுநோவாரில்லை, தண்கடற்சேர்ப்பனுண்ட
 வென்னலக்கே,, இதனுள்-அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப்பட்டென-எ-து-
 வெண்சீர்விரவிய வியற்றனைவெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவின
 வாய்ப்பட்டெனப், பொங்கிபழுசல்பெரிது. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
 மாறுகண்டுகொள்க. ஆ “குருகுவெண்டாளி கொடுபுதண்டென, மா
 வழங்குபெருங்காட்டு கழுகளிறுகாணாது, மருள்பிடி திரிதருஞ்சாயல், அ
 ருளானாகுத லாயிழைகொடிதே,, இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனை
 மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழுகளிறுகாணாது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்
 சீயஞ்சென்றுமலுமே. எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க
 வஞ்சிமருங்கி நெஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுண்ணும்- எ-து. வஞ்சிப்பா
 வினுள் ஆசிரியவடியும். கலியடியும், விரவிவரப்பெறும். எ-று- எஞ்சாவ

கவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்லாய்-எ-து-மகேழுன்னிலை, பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி லெடும் பட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடியும் அருகினைவெனக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும், என்றித்தொடக்கத்தின் ஆசிரியவடி, (வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின்மலர்மிலைந்து) எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து கயனாட்டக்கடைசியர்தங் காதுலாடோண்மணந்தனரோ எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்கொள்க. (கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்குழாய்) எ-து-வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்குழையாழிக்குழுவையக்கணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொள்க. கலிபுனுள் முயர்க்கப்படுதற்காவிருபாவும், எ-து- கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறு-எ-று, முறைமையினே-எ-து-முறைமையோடு கூட்டி வழங்கப்படும்-எ-று. “ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடியமயங்கும் ஆசிரியம் வெண்பாவுக்கண்ணம், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின, ஒண்பாவடி விரவாவும், இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கிவாறுகண்கொள்க. ஆல் பூரணம் ௨௮௯.

(௪)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மழிநாவலர்மற்றொருசார்
கருதிநடையேகடையினைபிண்கடைககழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை. ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்ந்து-ற்று - அருகிக்கலியோடகவன் மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்பர்வான்மழிநாவலர்-எ-து-ஒரு சார்கலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்றுசொல்லுவர் புலவர் - எ-று. வ-று. க “அண்கிளர் சிறுபொறிடவிர் துத்திமாநாகத்தெருந்தேறித், துணியிரும்பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்துமலைந்தனையே, இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்கொள்க. ஆ “உமணர்ச்சேர்ந்து கழிந்தமருங்கி எனகன்றலை, ஊர்பாழ்த்தன்ன லோமையம்பெருந். டாட், டுன்னுவென்றிராயின், இனியவோபெரும் தமிழேற்குமனையே, இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்கொள்க. சிறியகட்டுப்பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவந்

தெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டனெனிரவியு ம்சிநியப் பிவியு,
 னெஞ்சிரடியு முளவெனமொழிப,, என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்
 புரவினுள் ஐஞ்சிரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சிரடித்தலு மண்ணு
 டிலமாகலும், வெண்பாயாப்பிற் சூரியவல்ல,, என்று நந்தத்தினர் அடி
 தூலிலெடுத்தோதினர், மற்றொருசார் கருதிக்கடையே கடையிணைபின்
 கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொடைக்கு மொழிவரிடைப்புணரொன்பது
 வே-எ-து-ஒருசாராசிரியர் முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையி
 ணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர்மு
 ரணுமென்றுவெண்ணவர்-எ-று. இரணத்தொடையெனினும், பகைத்தொ
 டையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும் எனனை “மொழியி
 னும் பெருளினு முரணத்தொடுபி, னிரணத்தொடையென் மெய்தும்
 பெயரே. மறுதலையுணாப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாராக்லின்.
 அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க் கண்மறுதலைப்பட
 த்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலை
 ப்படத்தொடுப்பது, பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்மும், நான்கா
 ஞ்சீர்க்கண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவ
 து-முதற்சீர்க் கண்ணிறியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்
 தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலை
 ப்படத்தொடுப்பது. வ-று. ஆ “கயன்மலைப்பன்ன கண்ணிணைகரிதே, க
 டமுலைதவளுந் தனிவடம்வெளிதே, தூலினுண் ணிடைசிறிதே, ஆடனம
 த்தோளிக்கல்குலோபெரிதே,, இஃது அடிதோறுமிறுதிச்சீர்க்கண் மறு
 தலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆ “மீனேற்றந்தருங்கிய க
 ருங்கால்வெண்குருகு, தேனார்ஞாழல் விரிசினேகுமுடம், தண்ணந்துறை
 வன் தவிர்ப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலங் காண்மும், பீரோவண்ணமு
 ள்சிறுதுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுத
 லைப்படத்தொடுத்தமையால் கடையிணைமுரண். ஆ “சாரலோங்கியதட்
 ந்தாட்டாழை, கொய்மலர்குவிந்து தண்ணிழல்விரிந்து, தமிழேயிருந்த
 மாகநின்றறுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்குபலபயிற்றி, விங்கு
 தொடிப்பணைத்தோ ணெகிழத், துறந்தோனல்லனம் மேனியோதீதே”
 இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத்தொ
 டித்தமையாற்பின்முரண். ஆ “காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொ
 டி, பூவிரிகரிமென்கந்தலும், வேய்புனாதோளு மணங்குமா லெமக்கே,,
 இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால்
 கடைக்கூழைமுரண். ஆ “பொதுவிரிகுறிஞ்சி நெடுத்தண்மால்வகை,
 கிகாழையிற்றழந்த வோங்கல்வெள்ளருவி, காந்தளஞ் செங்குலைப்பசுஞ்

கூடாளி, வேரல்லரிமலர் முகையொலினைஇப், பெருமலைச்சிறு நிழித்
ருலககவார், தின்னவாயினினியோர்மாட்டே,, இஃதுதடையிருசீரும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையர் லடைப்புணர்முரண்.—இவ்வாறுசொ
ன்னா கையுனர்முதலாகிய வாசிரியனைகொள்க. இனி இர்ணத்தொ
டைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்தமோனை, இடைபு, எதுகை, அளபெ
ட்டையென்னுந் தொடைநானகிற்றுமில்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவை
கூழுவழங்குமாறு, கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, க
டைக்கூழைமோனை,* இடைப்புணர்மோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடை
யிணையியைபு, பின்னையியைபு, கடைக்கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு
எ-ம்-கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூ
ழையெதுகை, இடைப்புண ரெதுகை-எ-ம்-கடையளபெடை, கடையி
ணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை, இடைப்பு
ணரளபெடை-எ-ம்-கூடுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்யாப் பருங்கல
விருத்தியுட்கண்டுக்கொள்க.

(ரு)

வருக்கநெடினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
றொருக்கப்பெயரானுணர்க்கப்படுமுயிராசிடையிட்
டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமுன்றருமெழுத்துமொன்றி
நிரக்குமெதுகையென்றவாறுநிபிளநேரிழைய.

இவை. ஒரு சாரொதுகைக்கும் மோனைக்குமெந்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்துற்று வருக்கநெடினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுணர்க்கப்படும் எ-து-வருக்கவெழுத்தும், நெடி
ழுத்தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையு மாயவந்தால் அவற்
றைவருக்கவெதுகை, நெடிவெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோ
னை, நெடினமோனை, இனமோனை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-று.
(ஸ்-று) வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க் குயிலாலத்தாதிப், பாடுமவண்டஞ்சி
யகலும்பருவத்துத், தொடார்தொடி நெகிழ்த்தாருள்ளார் படொல்லாப்,
பாடமைசேக்கையுட்கண்,, இது-டகாமெய் வருக்கவெதுகை. “அறத்தா
றிதுவென—னிடை,, இது நகாடுமய்வருக்கவெதுகை. “ஆவாவென்றே
ஒருசாரார்,, என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றருதாயினும் இரண்டாமெழு
த்தின்மேலேறியு நெடிலாப் புமைநோக்கி நெடிவெதுகையென்று வழங்
கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெதுகையு
‘மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையுவென, வ - று. வெம்
தக்கார்தகவிலா ஒன்பதவரவ, கொசுத்தாற் காணப்படும்,, இதுவல்லி
னவெதுகை. வெ. “அன்பினு மார்வமுடைமைய துவினு நன்பென்னு

கடாட்ச்சிறப்பு, இது-மெல்லினவெதுகை. வெ. “எல்லாவிளக்கும் விளக்
தல்ல சீரன்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு, இது இடையினவெ
துக்கை. வநக்மோனைமுதலாகிய மூன்றும்வருமாறு, ஆ “பகலேபல்பு
ங்கானற்கின்றையோப்பியும், பாசிலைக்குளையொடு கூதாளம்வினாஇப்பி
ன்னுப்பினியவிழந்த நன்னெடுங்கூந்தல், பிரங்கப்பெய்து நேம்படத்திரு
கிப், புனையிரோதி செய்குறிசைஇப், பூந்தார்மார்ப புனத்துட்டோன்றி
ப், பெருவரையடுக்கத் தொருவேலேந்திப், பேபுமறியாமா வழங்குபெரு
ங்காட்டிப், பைங்கணுமுனைப் படுபகைவொடு, பொங்குசினந்தனியா
ப் பூதகலொருத் தல், போகாதுவழங்கு மாரிருணைநீளாள், பௌவத்தன்
னபாபிருணைநி, இப்பொழுதுவருருவையாபின், நற்றார்மார்பதீண்டலெ
ங்கதுப்பே, இதுபகாமெய்வருக்கமோனை “ஆர்கலியுலகத்து - ஒழுக்கமு
டைமை, இதுமுதலெழுத்தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின் பேலே
றிய நெடிலொப்புமைமோக்கி நெடினமோனையென்று வழங்கப்படும். இ
னி இனமோ மூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோ
னையும், இடையின மோனையுமென. வ-று. ஆ “உயலேருண்கண்கலுழா
ளும், சுடர்புனாதிருநுதல்பசலைபாயத், திருத்திழையுமைத்தோளரும்பட
ருழப்பப், போகல்வாழியையபூத்த, கொழுக்கொடி யணிமலர்தயகாப்,
பெருந்தன்வாடைவருஉம்பொழுதே, இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே
வல்லெழுத்துவந்தமையான் வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இ
டையினமோனையும் வந்தவழி நகண்டுக்கொள்க. என்னை “வருக்கதொடி
னம் வரையாராண்டே, நெடியபிறவு மினத்திலுமாகும், என்றார் பிறரு
மெனக்கொள்க. ஒருககப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாரா
சிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்று
ம், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும்,
வேண்டுவொனக்கொள்க. என்னை. “சீர்ப்புழுதொன்றிற் தலையாகெது
கை, யோரொழுத்தொன்றி னிடைகடைபிறவே, என்றாகலின் இச்சுக்
கிரத்தான் மோனைக்குப் இவ்வாறே விரித்துணாத்துக்கொள்க. வ-று. ‘சி
லெலிலங்கு-போழ்து, எ-து-தலையாகெதுகை. “அகரமுதல்-புலகு, எ-து-
இடையாகெதுகை. “தக்கார்-காணப்படும், எ-து-கடையாகெதுகை. வெ.
‘பற்றுக்கபற்றற்கு பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுக்கபற்றுவிடற்கு, எ-து.
தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து-இடையாகுமோனை. “பகலே
பல்புங்கானல், எ-து-தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து- இடை
யாகுமோனை. “பகலேபல்புங்கானல், எ-து- கடையாகுமோனை உயிரந்
சிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றாமெழுத்துமொன்றி, நிரக்
கு மெதுகையென்றவஞ்சிறப்பில-எ-து-உயிரெதுகை, ஆசெதுகை, இ

டையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன் றெது கையென்றொருசாரொதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பில்வெ னக்கொள்க. கேரிழையே-எ-து-ம-உமுன்னிலை, வ-று. ஆ, “துளியொ டுமயங்கிப தூங்கிருணமொள், அணிகளந்தாரோ யருஞ்சுரநீந்தி, வடிய மையெம்மம் வலன்வயினேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங் கூந்த லுய்தலோவரிதே, இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும், இர ண்டாமெழுத்தின்மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரொதுகை- இனி ஆசெதுகை, ய ர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க எனனை “யரலழவென்னு மீரிண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாது வந் திடைபுயிர்ப்பினும், தாசிடையெ து கை யெ ன் ற றை த ல் வே ண்டும். “என்றாராகலின்—வ-று. விரு “காப்பாண்டதெங்கின் பழம்வீ முக்கருகினெற்றிப், பூமாண்டதீங்கேன் றொடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங்கதமென் றிசையாற் றிசைபோயதுண்டே, இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை “மாக்கொடியானையுமொளவற்பந்தரும், கார்க்கொடி முல்லைபுங் கலந்துமல்லி கைப், பூக்கொடிப்பொதும் பருங்கானொழுவும், தூக்கடிமழந்துதான் றுறக்கமொத்ததே, இதுகா வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை, வெ “ஆ வேறுருவினவாயினுமாயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாய், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாகு மற நெறியாபோல, உருவுபலகொளவிக்கு, இதுலகா வொற்றிடைவந்தஆசெதுகை, வெ “அந்தரத்துள்ளே யடங்கைபுறங்கை யா, மந்தரமேபோலுமனவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்கின்றேமென்று மரிதன்பின்வாழ்நானும், போகின்றழையேபோன்று, இதுயகரவொற் றிடைவந்தஆசெதுகை, “ஆர்க்கியுலகத்து, இது ஆகிடையிட்டிவந்த வ ல்வினவெதுகை, பிறவும்வந்தவழிகண்டுக்கொள்க. இடையிட்டெதுகை வருமாறு “தோடாரொல்வனை நெகிழநானு, கெய்தலுன்கண்பைதலுழல் க, வாடாவவ்வரிபுனதஇப் பசுடையும். வைகரேறுமபையப்பெருகி நீடா ரிவொன நீண்மனங்கொண்டார் கேளார்கொல்லோ காதலந்தோழி - வா டாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிலி பருவம்பொய்யாது வலகேர்புவுளைஇ டூடாமலையன்வேலிற்சடிதுமின்னுமிக்ஊர் மழைக்குரலே இஃதுஅடிதோ றும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை, இதுகொல்காப்பி யனார்காட்டியப்பாட்டு என்னை. தாதுவண்ண மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத் தாகும். என்றாராகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு துவைக்குந்துளி முந்நீர்க்கொற்கைமகளிர் அவைப்பதம்பல்லிற் கழுகொவ்வாழுத்தம் ம ணங்கமுத்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும்வேலின், அணங்குமமுதமு மன்னலா ிர்பாடல் இதுபுன் இரண்டடியு மோரொதுகையாய் பின் இரண்டடியெ

இவ்வக திரண்டொருவியின்றிநின் முரண்டெனதுகையிற் றிவலவந்நயர்
 னா னன்றாநகலின். மோனைக்கு மவ்வாறெயொட்டிக் கொள்க. வ-று-விரு-
 துதவகண்டக் காலத்தவாட்டவர் ஆகங்கண்டகத்தாலற்றவன்பினர் புகங்
 கொண்டு பயோகாஞ்சேர்த்தினர் பாகங்கொண்டு பயோகாநண்ணினர்
 இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின்இரண்டடியு மற்றொரு
 மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை, வெ. பவழமும்பொன்னு
 ன்குணவ இயமுததின் திகழருமபினறனபுன்னை. பொய்மையும் வாய்மை
 யிட்ந்தபுனாதீர்த நன்மைபகருமெனின் இவை- மூன்றாமெழுததொன்
 றெதுகை, நிரக்குமெதுகைபென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்
 லொற்றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டுவாருமுள்
 ரொணக்கொள்க. வ-று, வெ. பற்றிப்பலகாலும் பாண்மறியுண்ணுமை கொ
 ஆலையனின்னுட்டைநீ. இதுவல்லொற்றித்தாற்போல விட்டிசைத்தரு
 ற்றெழுத்திஃனா பினர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை, வெ
 ண்பா, அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால் எவ்வனெவல்லா
 ரிகல் இது முதலெழுததிரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்த மையு
 ல் விட்டிசைமோனை. இவை யெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்
 னு மொருக்கப்பெயரானுணைக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால் பாவி
 னங்கொல்லாத் தொடையானும் வருமென்றாயினும் பெரும்பான்மை
 யுந்தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையாகெதுகையிற்றிரிந்தும் வாரி
 வென்பதூஉம் செந்தொடையொழித்தெல்லாததொடைக்கும் இனவெழு
 த்து வரத்தொடுப்பதூஉம் வழியெதுகைவரத்தொடுப்பதூஉம் வழிமுர
 ண்வரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்
 பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுத்தொடைவிடற்புழ போலாரை,
 வேறுபடத்தொடுப்பது மருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழும
 தாமாறு தானமொத்தகுறிலும் நெடிலும் தம்முளினமாம். அவை- அகத்
 ஆகார ஐகார ஒகாரங்க டம்முளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்க
 ள்தம்முளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முளினமாம். இ
 வையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறெகொள்க, ஒற்றினுள்- சகர தகரங்
 கள் தம்முளினமாம். ஞகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள்
 தம்முளினமாம். இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாருமுள், என்னை.
 வெ; அகரமோடாகார மைகாரமெளவாம் இகரமோ டகாரமெள உகர
 மோ டகாரமெள ஞகரவகச்சகரம் ஆகாதவல்லவது. என்றாகலின்
 அவற்றுட்கிலவருமாறு, வெ. ஈத்துவக்குமின்ப மறியார்தொருமுழை
 மை வைத்திழுக்கும்வன்கணவர் அயிழதினுமாற்ற வினிதேதம்மீக்கள்
 சிறுக்கையளவியகழ், இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகி

யதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்த மையான் மருட்செந்தொடை. பிறவுமன்ன. இனிவழியெதுகை வருமாறு, க-றை மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர் வரகுணன் றெண்டியின் லீய்க்கண்டலத் தண்டிறைக் கண்டதொன்றுண்டு கணமகர-குண்ட. லங் கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோர்திங்கள் மண்டல ம்வண்டலம்பக்கொண்டறழ வருகின்றதே கொங்குதங்குமுதலாயினவு ன்தொள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழியை வழியெதுகையென்ப துதமிழ்வழக்கு. இனிவழிமுரண்வருமாறு. விரு செய்யவாய்ப்பசும்பொ ன்னேசீரடிப்பரவையல்குல் ஐயநன்மருங்கு நோவவழககொண்ட குவ வுகொங்கை வெய்யவாய்த்தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலங்கினைட் மையவாமழைக்கட்கூந்தன் மகளிவைவருகவென்றான் க-றை ஒருமால்வ னாநின்றிருசுடரோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்தா வுண்டுபேதையர்கண் பொருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பும் பொதியிற் கருமாஷிழிவெண்பந் செவ்வாய்ப் பசும்பொற் கனங்குழைக் கேட மோனையெதுகையிற்றிரிந்து பாவுமினமும்வாராமை மேற்காட்டிய வற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவிருமூன்றடியே
தரங்குக்கும்வண்ணக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கிரட்டி-எ-து. மீட்டும்
தரங்கக்குமலாய், சுருங்குந்தரவினிற் றிசைபே.

இ-கை. தரவுதாழிசைக்கு அடிவரைபறையாமாறுணர்த்துற்று, சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு-எ-து. அப்போதறங்கவொத்தாழிசை கவிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவும், ஒழிந் தல்லாதக விப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவொன்று பொ ருண்முடிவுறுப்பே வரையறையில்லை. எ-து. இராமூன்றடியே தரங்கக் கும் வண்ணக்குந்தரவாவது. எ-து. அப்போதறங்கவொத்தாழிசைக் கவிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கவிப்பாவிற்கும், பெருங்கு- ருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது. எ-து. சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தர வென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுள், கவிப்பா விற்கு நான் கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கவிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமைவருவதென்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண் டடியோக்கிரட்டி-எ-து. பொதுவகையாற் றுழிசைசொல்லிப் போந்தா ராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமு ன்றடியானும்வருவது. எ-து. சுரும்பி மிருந்தரங்கக்குமலாய்—எ-து. மக டிமூன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே-எ-து. தரவடியிற்றாழிசை

யடி சுருங்கிவருவது-எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியுயர்வற்றள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க.

பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி

இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றீனுநீற்குமினியொழிந்த

மருடாவிசாரம்வகையினிவாழ்த்துவதைவனப்புப்

பொருள்கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலகொடியே.

இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூன். எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித்தனியேநிற்பது கூனெனப்படும. எ-று. அதுவே பொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றீனுநீற்கும். எ-து. அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்ப்பெறும். எ-று. ஈற்றீனுமென்றவுமையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும்இறுதியும், அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைந்து, சர்க்கூனாய்வரினும், உகரவறுதிபடிய நேற்றியற் சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச்சீரொல்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலிமென்னுமிவற்றினிடையு மிறுதியுங்கூன்வரப்பெறுதெனக்கொள்க. என்னை. “அடிமுதற்பொருளைத் தானினிதுகொண்டு, முடியநிற்பது கூனெனமொழிபு, வஞ்சியினிதுதியுமாகுமதுவே, யசைகூனாகு மென்மனாபுலவா., எனனை, பல்காயனார். கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாருமுளர். என்றா “அடிமுதற்பொருள் பெறவருவது தனிச்சொல்லும், திறுதியும் வஞ்சியுனியலுமென்ப, என்றாகலின். கொச்சுக்கலியுள் ஓடிமுழுதுங் கூனாய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. “உகரகாண், சுரந்தானுவண்கைச் சுவானமாப்பூதன். யாந்தானுப் பல்புகழைப்பாடி. இரந்தார்மாட், டின்மையகல்வதுபோலவிருணீங்க, மின்னும்மிதேர்மமை, இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்கானெனக் கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவளோ. கேடில்விழுப்பொருடரு மார்பாசிலை, வாடாவள்ளியங் காடிதந்தோளோ, யானே, தோடாொல்வளை நெகிழவேங்கிப், பாட-மைசேக்கையுட் படர்கூர்ந்திசினே, அன்னளளிய னென்னுதுமாமமை, இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுந்தோழியென் னின்னுயிராழித்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின அடிமுதற்கண் - அவளோ-எ-ழ்-யானே-எ-ம். கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. க. “உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகைய விறுவனாமே” லெளிபோலச் சுடர்விடுமே, சிறுந்தகையார் சிறுந்தகைமை சிறப்பெனினு

ம் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமையுலகினுக் கோரொப்பாகித்தோன்றாவே“ இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளைக் கூண்டவந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும், பிற்கொடுத்தார். முற்கொளவும், முறுதிவழியொழுமென்ப, அதனால், நற்றிற் நாடு தன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்துறத்தே.—இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர் கூனுவந்தவாறும், “மாவழங்கலின் மயக்குற்றனவழி, என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசைகூனுவந்தவாறும், “கலங்கழாவிததுறைக் கலக்குற்றன, என இவ்வஞ்சியடியி லெவிறுறையென, அசைகூனுவந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. “தேரோ த் துகள்கெழுமினதெருவு, இவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டுருவு என வுரவிறுதியாகிய இயற்சீர் கூனியினவாறுகண்டுகொள்க. காமிர் கடும்புனலென்னுந், கொட்டங்கலியுட் சிறுகுடியீரோ சிறுகுடியீரோ. எனவோரடியால், கூண்டவந்தவாறுகாண்க- பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருமர்விகாரம் வகையளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள் கோள் குறிப்பிசையொப்புந் குறிக்கொள் - எ-து - மேலெழுந்தசைசீர்பந்த மடிதொடை பாவின்கூறுவனென் றதிராரம்பாரித்த காரிகையுள் ஓதப்படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வரையுளியும், வாழ்க்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையு மாயாறு உபதேச முறைமையானுணர - எ-து. பொலவகொடியே- எ-து - மகடேழுன்னிலை, அவற்றுள்-விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னே. “அந்நாற்சொல்லுந் கொடுக்குங்கலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலும், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டிவழி நீட்டலும், குறுக்கும்வழி குறுக்கலும், நாட்டல்வலிப வென்மறைப்புலும், என்றார் தொல்காப்பியனார். வ-று. “குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்த, வறக்கதிராழியெய் மண்ணலைத்தொழினே., இதுனுள் குறுத்தாளெனற்பாலகனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும், “தண்டையினக்கிவி ரடிவோன்பண்டைய எல்லண்மாளோக்கினனே., இதுனுள், தட்டைமொன்ற பாலதனைத் தண்ணை பெனமெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறும். வெ. “வெண்மணலெக்கர் விரிதிறைத்தநீர், கண்ணடி மண்டிலத் துதாவி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துறையர் தகவிலுதே தற்சேர்ந்தார், வண்ணங்களைப் பிடியுமாதார், இதுனுள் தண்டிறைவொனற்பாலதனைத், தண்ணந்துறையவொன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்புறவிற்புனைமதிலகையோர், காத்தலிற் பாவலு கோணோர், பார்த்துறார்,வே

ணடார்வணக்கி விறம்மதிருவ்கோடல், வேணடுமாம் வேண்டார்முகன்,,
இதனுள்-வேண்டாதாவணபு யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி
யெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிறையாகம் பசப்
பித்தான்னைபத்தொடி, மாசேனென்று மனங்கொளீஇ, மாசேனன், சே
யித்கணணி தருதலாற்சேர்த்தியென், ஜேய்தீர நெஞ்சின்மேல்நவத்
து, இதனுள் பசசிறையெனற் பாலதனைப் பாசிறையென நீடொழி
நீட்டியவாறும், வெ. “யானையுபித்தத்திருந்த விலங்கிலவேற்றென்ன
ன், திருச்சூரணமென் றேனறியென,, இதனுள் தீயெனெனற்பாலதனை
த் தீயெனெனக்குமுகரும் வழிநுறுகின்றவாறுகணடுகொள்க.—பிறவு
மன்ன. மருடர்விசாரமென்று சிறப்பித்தவகளுல், வரலாற்றுமுறைமை
பொடுகு கூடிப்பொருடு வாபாநின்றன வல்லது துவைக்குப்பாவில்ல
யெனற்பாலது துவைக்குப் பாவில்லையென்றற்போலப் புணர்க்கப்பா
தென்க. இன்னுமருடா விகாபமென்று சிறப்பித்தவகளுல், தலைக்குறை
யும், இடைக்குறையும், சடைக நறையும், வருவனவுறா.—அனலையும்
வரலாற்று முறைமையோடு கூடி வழங்கப்படுமென்கொள்க.—வ-று.
“மரையிதழ்புற பு மஞ்செவீரடி,, இதனுள் தாமதையெனற்பாலதனை
மரையென , தலைச் சிறந்து வருவனவாறும், “வேடுநவெரிநி ஜேறி
முதுபோதது,, இதனுள் பூந்தியெனற்பாலதனை பூந்தியென இடைகு
றைத்து வழங்கின்வாறும், “அல்லிந விசும்பியுட்போல், வாழிவில மல
ர்ந்தன புன்கொடிமுகணை,, இதனுள் ஆரலெனற்பாலதனையாலென
இடைகுறைத்து வழங்கின்வாறும். “நீலுணடுகிலிசாநிப்ப,, இதுவா
நிலமுணடுகி லிசைசுகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுணடுகி லிசைசுகடுப்பவெ
னக கடைகுறைத்து வழங்கின்வாறுங் கணடுகொள்க. பிறவுமன்ன. அந்
நாற்சொல்லுந் சொடுகருங்காலை யென்றவழி நாணடுசொல்லாவன—இயற்
சொல், கிரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இயற்
சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்வடசொலென், நனைத்தேசெய்யுளி னீட்ட
ட்ச்சொல்லே,, என்றாகலின். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, சோறு,
கூழ், பால், பானிதம், எனபன், என்னை. “இயற்சொற்றானே யியமபுற
காலை, செந்தமிழிலதது வழக்கொடுகியணித், தம்பொருள்வழாமையி
சைச்சுருஞ்சொல்லே,, என்றாகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ
வெனின்-வவையாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின்மேற்கும், கருவூரி
ன்கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்ட சோணு
டென்ப. என்னை. “மன்றவாணன் மலாதிருவருளாற், மென்றமிழகி
மைகியணியசெப்ச, வடிவாங்குட்டமு மாதி. சங்கமும், படியின்மாப்
பெருமைபரவுறுசொழிலும், சைவமாதவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மம

யறுசோழவளநாடு என்பது, என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன - அகிக், பிறங்கல், ஓங்கல் விலங்கல், விண்மடு, குவடு எனவிலை, மலை யென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவெறுசொல். உந்தியென்பது - ஆற்றிடைக் குறையுள், கொப்பூ, நூல், தேருநூர், யாழந்தோருறுப்புழ, எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த ஒருசொல் என்னை “ ஒருபொருள்குறித்த வேறு சொல்லாகியுந், வேறுபொருள்குறித்த பொருளொன்றாகியு, மிருபாற் மென்பதிரிசொற்களவி, என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன, மயிலை மஞ்ஞையென்றும், கிளியையு மென்றும் தாயைத் தன்னையென்றும், நாயை குமாரியென்றும்- வழங்குமெனாம். என்னை “ செந்தமிழ்செந்த பன்னிருநிலத்தினும், தங் குறிப்பினவேதனைச்சொற்களவி, என்றாராகலின். செந்தமிழிலத்தனைச்செந்த பன்னிருநிலத்தமிழ் நிலமாவன, வெ “ தென்பாண்டி ருட்டங் குடங்கற்காடேண்புழி, பன்னிருநிலம் தன்வடக்கு, நன்றாய், சீதமலாடுபுனநாடு செந்தமிழ்செர், ஏதமில்பன்னிருநாட்டெண். இதைவிடுத்துணாத்துக்கொள்ச. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம், என்பனவாம் என்னை “ வடசொற்கிளவி வடவெறுத்தொர்இ. ஏறத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே — சிதைத்தனவரினு மிடைந்தனவனாயார், என்றாதொல்லாப்பியனார். வகையுளி-எ-து-முன்னும்பின்னும், அசைமுதலாகிய உறுப்புள் நிப்புழியறிந்து குற்றாபாடாமல் வண்ணமுத்தல் எனக் கொள்க. என்னை-வெ “ அருநேர்க்கு நீராசைசீரடிக்கட், பொருளேன்கூடோசையேநோக்கி, மருணீயகிக், கூம்பாவுங் கூம்பா தலரவுங் கொடியுமற்றல், வாய்ந்தவகையுளியின்மாண்பு, என்றாராகலின். வ-று, வெ- “ ஏற யாபுங்கோதை கடையினுன்னிண்டேர், சிறியார்தஞ்சிற்றில் சிதைத்து, இதனை-கடிவார்- எம்பூங்கோதை-எ-ம்-கடாயினுன்-எ-ம்-அலகிழன். ஆசிரியத்தனையும், சலித்தனையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்னை குன்மறு-மாத்தலால் - சடியார்பூவென்று புளிமாங் காயாகவும், கோதையென்றுசதமாவாகவும், கடாயினுனென்று, கருவிளமாகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ மலர்மிசையேகினை மாணடிசேர்த்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார், இதனைநிலமிசை-எ-ம்-நீடு-எ-ம்-வாழ்வார்-எ-ம்-அலகிழன் ஆசிரியத்தனைத்தட்டு, வெண்பாவி னிறுத்திக்குண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய்,நீடரில் வெள்ளைச்சீரோசைச் சீருமொளிசேர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச்சிந்தடியே முடிவா மென்னும், இலக்கணத்தோடு மாறுபடுமர்தலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீடுவாழ் எனக்கூவிளமாகவும்- வார்-என நாளென்னும். நேரசைச்சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ பாய்நீக்குமாடுநாக்கும் பன்னிதாங் கொண்டவர்க்கும் ஊடுநர்க்கும் கூடுநர்க்குமொத்தலால்- நீடுநீர்

நல்லவ லூர நறுஞ்சாந்தனியகலம் புல்லலினூடலினிது,, இதனுள்-டுகர
 நகரங்கள் பிரித்திசைத்தனவாயினும்- டிரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசை
 யாக அலகிடச்சீருந்தனையுஞ் சியைவாம். அல்லாவிடின்- நாலசைச்சீ
 ராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணுதுகெடும்- பிறவுமன்ன, வாழ்த்துஇ
 ருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும்- இருபுறவாழ்த்துமென- வ-று. வெ-
 “கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும்- நீர்நிலைநின்றபயன்கொலோ- கூ
 ர்நுணவேய்- வண்டிருக்கக்கதார் வரமான்வழுதியார்- கொண்டிருக்க
 ப்பெற்றகுணம்,, இதுமெய்வாழ்த்து வெ. “பண்டிமொருகாற்றன்பை
 ந்தொடியைக்கோட்டி - வெங்கடம் வில்லேற்றிக்கொண் டிழந்தான்,,
 தென்களந்தைப் பூமாண்டிருமகளுக் கின்னுமபுலம்புமால் வாமான்றேர்
 வையையார்கோ,, இஃதிருபுறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும்-
 மெய்வசையும் இருபுறவசையுமென. வ-று. வெ- “தந்தையிலேச்சம்”
 டன்றாய் தொழிலிதான்பார்ப்பான் எந்தைக்கிடுங்குநம்பட்டது கொல்-
 முத்தை அவிபுணவினாந்தெரியினுவதாங்கொல்லோ- கவிக்கண்ணனார்தம்
 பிறப்பு” இது மெய்வசை. வெ. படையொடு போகாது நின்றெறி
 ந்தானென்றும் கொடையொடு நல்லார்கட்டாழ்த்தான் படையொடு- பா
 டிவழங்குந்தெருவெல்லாந்தான் சென்று கோடிவழங்குமகன்,, இஃதிரு
 புறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படும் அம்மை அழகு தொன்
 மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என. என்னை அம்மை
 யழகு தொன்மை தோல்விருந் திபைபுபுலனிழைபெனவனப்பெட்டெ.
 என்றாராகலின். அவற்றுள் - அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய
 சொற்களால் ஒள்ளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது
 என்னை. “சின்மென்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி, னம்மைதானே -
 டிநிமிர்வின்றே,, என்றாராகலின். வ-று. வெ. “அறிவினாருவதுண
 டோ பிறிதினேய் தன்னைப்போற் போற்றுக்கடை,, அழகென்பது,
 செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொற்களானோசை யினியவாகப் புணர்க்கப்ப
 ட்டது. என்னை. “செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி னவ்வகை
 தானே யழகெனப்படுமே,, என்றாராகலின். வ-று. ஆ. “துணியிரும்
 பெளவங்குறையவாங்கி, அணிகிளரடுக்கன் முற்றியவெழிசி, காஸொடு
 மயங்கிய கணைநிருணநொன், யாங்குவந்தனையோ வோங்கல்வெற்ப, நெ
 டுவளாமருங்கிற் பரம்பெனவிதிதரும், கடுவரற் கலுழிநீத்தி, வல்லியம்வ
 ழங்கும் கல்லதநெறியே,, தொன்மை-எ-து- பழையதாகி நிகழ்ந்தபெ
 த்றிபுணர்க்கப்படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே, யுளையொடுபுணர்
 ந்த பழமைமேற்றே,, என்றாராகலின். வ-று. “செறிதொடியுவகைகே
 ளாய் செஞ்சுடர்த்தெறுகதிர்ச்செல்வன்,, என்பதுஉம், பாபாரதம், காந்

தம் பேரவ்வனவுக்கொள்க. தோல்-எ-து-இழுமென்னு மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும், பலவடியாய்க் கிடப்பனவுமென விருதிற்றத்தலாம். என்னை. “இழுமென மொழியால் விழுமியது நவனினும், பந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்தொழு கினும், தோலென மொழிப தொன்னெறிப்புலவர், என்றாராகலின். வ-று. “பாயிருள்பரப்பகங்குறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேக் கைத், துணிதருவெள்ளத் துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒளியோன்காஞ்சி யெளிதெனக்கூறின், இம்மையிலலை, மறுமையிலலை, தீமைநிலலை, செய் வோரிலலை, செய்பாருளிலலை, அறிவோரியாரும் திறவுழியிறுகென, இது மார்க்கண்டேயனாகாஞ்சி-இஃதிழுமெனு மொழியால் விழுமியது நவன்றது, “திரும்பதைலைய-செனறவாரே, இதுபரந்தபொழியாலடி. நிமிர்ந்தொழுகியது. —விருந்து-எ-து-புகியவற்றின்மேற்ற அஃதிப்பொழுதுள்ளான்பாடுவது. என்னை. “விருந்துதானே, புகியதுபுனைந் தாப்பின்மேற்றே, என்றாராகலின் அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு-எ-து-ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொரு பு ளளியு மீறாகவந்தபாட்டி. என்னை. ஞகாமுதலா ளகாவீற்றுப், புள்ளி யிறுதியியப்பெனபொழிப, என்றாராகலின். அவையும் வந்தவழிக்க ண்டுகொள்க.—புலன்-எ-து-இயற்சொல்லாற் பொருடோன்றச் சொல்ல ப்படுவது. என்னை. “தெரிந்தமொழியாற் செவ்விதின்கிளந்து - தேர்தல் வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற் - புலனெனமொழிப புலனுணர்ந்தோ ரோ, என்றாராகலின். வ-று. “பார்க்கடன்முகந்த ப்ருவக்கொண்டமு- வார்ச்செறிமுரசின் முழங்கியொன்றார் - மலைமுற்றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச் - சென்றவடிருமுகங் காணக்கிடத்தேர் - இன்றுசெலக்கடவுமதி பாடிவதுக்காண் - மாவொடுபுணர்ந்தமாலுப்போல - இரும்பிடி யுழைய தாகப் - பெருங்காடுமடுதத காமாநலிதே, —இழைபு-எ-து-வல்லொற்றி யாதுநீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப் பட்ட குறளடிமுதலாப் பதினேழநிலத் தைந்தடியு முறையானே யுடை த்தாய் ஓவகிய சொற்களால் வருவது. என்னை. “ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது - குறளடி துதலா வைந்தடிகாது - மோங்கியமொழியா னாங்ஙனமொழியி - னிழைபினிலக்கணமியைந்ததாகும், என்றாராக லின். செய்யுளியலுடையார் நாம்சீரடித்தனையே - நான்கெழுத்துமுத லா வாமெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்தமூன்றடியுங் குறளடியென்றும் - ஏ மெழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்த மூன்றடியுஞ் - சிந் தடியென்றும் - பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்த ஐந்தடியும் - அளவடியென்றும் - பதினேந்தெழுத்து முதலாப் ப

தினேழெழுத்தின்காறு மூயர்ந்த மூன்றடியும் - நெடு லடியென்றும் - பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியுந்
 றிநெடுலடியென்றும் - இருபதெழுத்தின் மிக்க நூற்சீரடிப்பா இலையென்றும் - வேண்மவர். அவ்வெழுத்தெண்ணுதின் றுழிகுற்றியல்கு
 மும் - குற்றியலுகாரமும் - ஆய்தமும் - ஓறையுமொழித்துநின்ற உயிரும்
 உயிர்மெய்யுக்கூட்டியெண்ணப்படும். எனனை. வெ. “குற்றிசுரங் குறு
 காமென் றிரணமொய்தமும - ஒற்றுமென வொருநான்கொழித்துக் - குற
 றோர் - உயிருமுரிமெய்யு மோதினுகொளளச - செயிர்தீர்ந்த செய்யு
 ளடிக்கு,, “நாதசீரொண்ட சுடியென்பாடுமே,—நாலெழுத்து முதலா
 வாறெழுத்தெல்லை - யேறியிலத்த குறளடியென்ப - ஏழெழுத்தென்ப
 சிந்தடிகளவே - யீரொழுத்தேற்ற மவலழியான.—பததெழுத்தென்ப
 நேரடிகளவே - யுற்றநெடுவழத் தேற்றலங்கடையே—முனைந தெழுந்
 தே நெடுலடிக்களவே. யீரொழுத்துமிசு, தலு மியல்பெனமொழிப—மு
 வாறெழுத்தே சழிறெழிக்காவே - யீரொழுத்தேற்ற மவலழியான.,
 வெ. ஈரிரண்டு மோரோழு மிகாது முனைவந்தும் - பாரிபனற நாதசீரப
 தினெட்டும் - ஓரா - விளையும் தினேழ நிலத்துக்குறள்கிற் - தளவுகழி
 நெடுலோடைந்து - எனருராசலின். ஆ. போந்துபோந்து சார்ந்துசார்
 ந்து - தேர்த்துதேர்த்து முழிகொந்து - வண்டிருமு விணடுவிங்கி - நீர்வா
 ய்கொண்டு நீண்டநீலம் - ஊர்வாயுதை வீசலுவாய-மதியாவண்டோ
 டொலகிமாவே - நன்மணங்கமழும் பன்னெலவார - அனையோமெனறோ
 ளா யிரெடுவகண் - இணையிரோதி யேந்தினவையுழை - நிறுப்பமாமல
 ரிடையெழுந்தமாவின் - நறுந்தழை துயல்வெழுந்த செறிந்தேந்தல்குல
 அலரி ண்டையகைஇய வரி படைசிலம்பின்-மணிமருளவளர் குழல வளரிள
 மயிறைதுதல், வளிரிலவுயங்குந்ந புருவுடைமகனொடு களிரமுழவுரு
 முங்கிய வணிரிலுமணிநகா இரூதளவு மலரளவு சுருபுலவுகுவதொ
 டை-கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு-பெருமணம்புணர்ந்தன
 யென்ப-அஃதொ ரமேனறப்பொழிசுவகனதே இனிப்பொருள கோடொ
 ன்பது உம்மைததொகை. பொருளும் - பொருள்கோளுமென - என
 னை வெ. “அருளல்லதியாதேன்ற கொல்லாமைகோரல், பொருளல்லத
 வ்ஜுனறினல். இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைதொக்கா
 தபோலக்கொள்க. அவற்றுள்-பொருளாவன- குறிஞ்சிகைக்கிளை முத
 லிய அகமும் அகப்புறமு ம டைசிபாடான் பாட்டு முதலிய புறமும்
 புறப்புறமுமாம். அவை அவ்வுலககணங்கூறிய தூலகளிற் கண்முகொ
 ள்க. இனிப்பொருள்கொள ஒன்பதுவகைப்படும். நிபரிதைமொழிமா
 றறும் சுண்ணமொழிமாறறும் அடிமொழிமாறறும் அடிமொழிமாற

தும் பூட்டுவிறப்பொருள்கோளும் புனல்யாறறுப் பெர்ருள்கோளும் அனை
மறிப்பப்பொருள்கோளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்டு
கூட்டுப் பொருள்கோளுமென இவற்றுள்நிரனிறையிரண்டுவகையுடும்
பெயர்நிறனிறையும் வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர்நிரனிறை
வருமாறு. வெ (கொடிருவளை கொட்டைதுசப்புண்கண்மேனி, மதிபவ
ளமுத்தமுகம்வாயமுறுவல் பிடிபினை மஞ்ஞைடைநோக்குச்சாயல் வு
டிவினளேவஞ்சிமகள்) இனிவினைநிரனிறைவருமாறு. (காதுசேர் தாழ்
குழையாம்கண்ணித்துறைசசேர்ப்ப போதுசோதார்மார்பபோர்ச் செழிய
நீதியால் மண்ணிமாதமங்கையர்தோண்மாற்றாரையேற்றார்க்கு நுண்ணி
ய்வாய்பொருள்) எ-ம-வெ. (அடல்வேண்மாளோக்கிநின் முகங்கண்டே,
உட்லுமிரிதோடுமுழமலரும்பார்க்கும் கடலுங்கனையிருளு மாம்பலும்
பாம்பும் தடமதியமாமென்றுதாம்) இனிமுறைநிரனிறை எதிர்நிரனிறை
மயக்கநிரனிறை மயக்கெண்ணிரனிறை குறையெண்ணிரனிறை என்
றுவேண்டுவாருமுளா. அவற்றுள், அடிநிரனிறைவருமாறு-விரு (கூ
ற்றுவினைவிண்மதையரசுகோகோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சி
முனை ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத் தோள்களிறவெறிப்ப விமையப்
பெணவெருவவேவக காற்றொழிலாயன த்தால்லவிவலாற்கற்றைக் கதிர்
முடியாதரச தலத்தாறகணையாற்பின்னும் ஊற்றழியவுதைத்திரித்துநெரி
த்துசகுடி யுர்த்தெறித்தானவனெமமை யுடையகோவே) சுண்ணமொழி
மாற்று-வெ. (சுனாயா லவயமிம்தபவலாடையை யானைக்குநீத்து முயற்
குலையெனப் கானகாடல்சுனை) இதனுள்-சுனாயென்பதனோடு மிகப்ப
சென்பது பொருள்கொள்ளவும். அமயியென்பதனோடு ஆழவென்பது
போருள்கொள்ளவும் யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும் முயலென்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்த
மைபாற்சுண்ணமொழிமாற்று. இனி அடிமறிமொழிமாற்று. (சூர்ப
மப்பி நீவரலாறே) எனனும் ஆசிரியம்வேண்டிற்றோடியான் முதலாகச்
சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தகமயாலடிமறிமொ
மாற்று —இனி அடிமொழிமாற்று-வெ. (ஆலத்துமேலருவளைகுளத்துள
வாவினெடியகுளஞ்) —என்பதனுள் ஆலத்துமேலருவாற்குருளத்துள கு
வையென்று இரண்டடியிலமொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால்
அடிமொழிமாற்று. இனிப்பூட்டு விறப்பொருள்கோள்-வெ. (கிறத்திடுமி
ன்றியவைபிற்காண்மொதர் இறந்துபடிப்பெரிதாமேதம் உறந்தையாகோ
ன்-தண்ணாரமார்பிற்றமிழ்ப்பெருமானைக் கண்ணாக்காணக்கதவு) இதனு
ள் நிறத்திடுமின் என்பதனோடு கமவு-எ-து- நோக்குடைசதாய்ப்பொரு
ள்கொண்டமையாற் பூட்டுவிறப்பொருள்கோள் — இனிப்புணல் யாற்றுப்
புக

பொருள்வழிகள்கள்கை.

பொருள்வழிகள்கள்கை. (அலைப்பான் பிதி அமினாயாக்கலுக்குற்றம் விலைப் பாரித்கொண்டின்மிசைதலுக்குற்றம் சொலம்பாலவல்லாதசொல்லலுக்குற்றம் கொலைப்பாலுக்குற்றமேயாம்) இஃதடிதோலும் பொருளற்றவந்தமையாற்புனல்பாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனைமறிபாப்புப்பொருள்கோள்-விரு. (தாளந்தவுணர்வினராம்ததானுடைந்துதன்ன்னித் தளாநார்தாமும் குழந்தவினையாககைசடவிளிந்தநாற்கதியிற்சுழல்வாராதமுய் ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன் செயதவினையென்றே முனிவார்தாமும் வாழ்ந்தபொழுதினையெனய்துநெறிமுன்னி முயலாதாரோ) இதனுளவாழ்ந்தபொழுதினையெனய்துநெறிமுன்னிமுயலாதானெனு மறுதிசெல்ல இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் அனைமறி பரப்புப்பொருள்கோள். — இனிததாப்பிசைப்பொருள்கோள்- வெ. (உண்ணையுள்ள துழிர்நிலையுண்ணை- அண்ணைத்தலசெய்யாமளறு) இதனுள் ஊனை யுண்ணுமை யுள்ளதுயிரினை எ-ம- ஊனையுண்ணவண்ணுத்தல் செய்யாதளறு-எ-ம் - நடுகின்ற ஊனெண்ணுஞ்சொல்முதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாபிசை - ப்பொருள்கோள்— இனிக்கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.—வெ. (தெங்கங்காய்போலத்திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல் வெண்கோழிமுட்டையுடைதமன்னமா பேனி அஞ்சனத்தன்னபசலைதனிவாமே வங்கததுசசென்றார்வரின்) இதனுள்-அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலெனவும் தெங்கங்காய்போதைதிரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைததன்னபசலையெனவும் சொற் கோள்கொண்டு கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.—வெ. (ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும் பாரிபறமபினடேற்றண்ணுமை காரி, விறன்முள் ளாவேங்கைவீ தானுணுந்தோளாள் மணுள்ளுருள்ளதலர்) இதனுள்-தன்னுமைநாணுநமோள்-எ-ம-நிறம்பேங்கைவீ-எ-ம்-அலர் ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம- சொற்கோள்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிக்குறிப்பிசை-எ - து- எழுத்தல்லோனையான்வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அதுகாணமுமுதலாகவுடைசெய்யுளகத்துவந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டை யழியாமல் அசைம்கீரும், அடியும் தொடையும், பிழையாமல்-அலகிட்டு வழங்கப்படுகனக்கொள்க. வ-று-வெ- (ஹலங்கொன்றைமலர்மில்ல்துஃருவஃ) என்றுதிரியுமிடைமகனே சென்று, மறியாட்டையுண்ணுமல் எண்ணையுல்லே, அறியாயோவண்ணுக்குமாறு) ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனாட்டிய ஊசுமுரியுட்கண்டுகொள்க-என்னே. (எழுத்தல்லிசையையசைசெய்தோர் நிறைக்கவும்படுமனைநோந்திசினோ) என்றாகலின். இ

ஒப்பு-எதுமேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்பட்டபாவம். பாஷி
 ன்மூஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றாது மக்குக்குறைத்தும் வந்தா லவற்றை
 யொருபுடையொப்புமைநோக்கி புறத்தெய்யுட்களினபாற்படுத்தி வழ
 ங்கப்படும-எ-று. வ-று. (கோழியுட்குவினக்குக்கில்கூல்காட்டும் தாழியு
 ணிலத்தபடவ னீரீ டோதுமினே ஆழிக்கு வவயத்தெம்மண்ண லடியெத்
 திக் கூழைனையக்குலட்டிங் குளிர்புனல் ஊழியுமன்னவா மென்றே
 லோமொபாவாய்) மேல்நாறசோநான்கடியாய் வருவதுகவிவிருத்தமென்று
 வரையறுத்துச்சோன்றா, இஃதைத்தடியான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை
 யொப்புமைநோக்கிக் கவிவிருத்ததின் பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்
 கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினுமிழுக்காது. (சுற்றநீர் சூழ்
 கிடங்கிற் பொற்றாமாநாப்பும்படபபைத, தெண்ணீர்நல்வயலூரான் கேண்
 மை யல்லிருங் கூந்தற்கவரானுலே) மேல்வகுசிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சி
 றுமை யென்றெடுத்தோதினார். இஃதிரண்டடிச் சிதுமையான் வந்ததா
 யினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழ
 ங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும்புராணகவிஞரார்பாடப்பட்ட இலக்கி
 யங்களுையும் இவ்வினககணத்தா னொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்
 பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமென்ற வும்மையால்வண்
 ணமும் புணைத்துளையும், அடியின்றிரடப்பனவும் ஓடியா னடப்பனவும்
 பாட்டும் உடையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிகியும் முதுசொல்
 லும். வாழ்த்துமாமாறும் எணாந்துகொள்க. —அவற்றுள் வண்ணம் நூ
 றுதிருநகனவாம். அவைசொல்லுமாறு தூங்கிசைவண்ணம் ஏத்திசை
 வண்ணம் அடுகிசைவண்ணம் பிரிந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ண
 மென்னுமிவ்வவந்தினையு முசல்வைத்து அகவல்வண்ணம் ஒழுகிசைவ
 ண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிந்நான்கினையு
 ம் இடைவைத்துக் கல்வண்ணம் கெழல்வண்ணம் வல்லிசைவண்ண
 ம் மேல்லிசைவண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்னுமிவ்வவந்தினையுங்
 கடைவைத்துக்கூட்டியுத்தி நூறுவண்ணமும் பிறக்கும். என்னை-க-ற
 (தூங்கேத்திடுக்கல் பிரிதன்மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும் பாங்கேயகவ
 லொழுதல் வலிமெலிப்பாற்படுத்தி டாங்கேகுறினெடிவல்லினை மெல்
 லினமோடிடையைத் தாங்காதுமழ தரத்தாம்வண்ண நூறுத்தலைப்படுமே)
 என்றாராகலின். அவற்றின்விரியாவன- குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம்
 கெழ லகவற்றுங்கிசைவண்ணம் வலியகவற்றுங்கிசைவண்ணம் மெலிய
 க்வற்றுங்கிசைவண்ணம் இடையகவற்றுங்கிசைவண்ணம். எ - ம் குறி
 லொழுதற்றுங்கிசைவண்ணம் கெடிலொழுதற்றுங்கிசைவண்ணம் வல்
 யொழுதற்றுங்கிசைவண்ணம் மெலியொழுதற்றுங்கிசைவண்ணம் இ

இடையொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம் - எ-ம் குறில்வல்லிசைத்தூங்கிசை வண்ணம் மெழுவல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் வலிவல்லிசைத்தூங்கிசை வண்ணம் மெழுவல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் இடைவல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம்-குறின்மெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் மெழுவல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் இடைமெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவலேந்திசைவண்ணம் நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம் வலியகவலேந்திசைவண்ணம் மெலியகவலேந்திசைவண்ணம் இடையகவலேந்திசைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுதலேந்திசைவண்ணம் நெடிலொழுதலேந்திசைவண்ணம் வலியொழுதலேந்திசைவண்ணம் மெலியொழுதலேந்திசைவண்ணம் இடையொழுதலேந்திசைவண்ணம் எ-ம், குறில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் நெழுவல்லிசையேந்திசைவண்ணம் வலிவல்லிசையேந்திசை வண்ணம் மெலிவல்லிசையேந்திசைவண்ணம் இடைவல்லிசையேந்திசைவண்ணம் எ-ம் குறின் மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் நெழன்மெல்லிசையேந்திசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம் ஈந்திசைவண்ணம் (உய்)குறிலகவலடுக்கிசைவண்ணம் நெடிலகவலடுக்கிசைவண்ணம் வலியகவலடுக்கிசைவண்ணம் மெலியகவலடுக்கிசைவண்ணம் இடையகவலடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுதலடுக்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுதலடுக்கிசைவண்ணம் வலியொழுதலடுக்கிசைவண்ணம் மெலியொழுதலடுக்கிசைவண்ணம் இடையொழுதலடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் நெழுவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் வலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் இடைவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் நெழன்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் வலிமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் இடை மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் அடுக்கிசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் நெடிலகவற்பிரிந்திசைவண்ணம் வலியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம் இடையகவற்பிரிந்திசைவண்ணம்-எ - ன் குறிலொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம் நெடிலொழுதற்பிரிந்திசை வண்ணம் வலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம் மெலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம் இடையொழுதற்பிரிந்திசைவண்ணம் எ - ன் குறில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் இடை வல்லிசைப்

ஒழிபியல்.

ரித்திசைவண்ணம், எ-ம்-சூறின்மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம் மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைப் பிரித்திசை வண்ணம் மெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரித்திசைவண்ணம், எ-ம்-பிரித்திசைவண்ணம் (உய்) சூறிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், வலிய கவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெல்லிகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம் சூறிலொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம் வலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம் இடையொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம் சூறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் நெடில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம் சூறின்மெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம் நெடின்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எ-ம் மயங்கிசைவண்ணம், (உய்) ஆக வண்ணம்தாறு, இவ்வாறுவிதித்துணைத்தாறுவொழுர். இனி, ஆகிரியர்சொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பர். என்னே (வண்ணத்தானே நால்தென்ப) அவைதாம், (பாவ அவண்ணத் தா அ வண்ணம் வல்லிசைவண்ண மெல்லிசை வண்ணம் மிபபுல வண்ணமென்பை வண்ணம், நெடஞ்சீர்வண்ணம் சூறஞ்சீர் வண்ணஞ் சித்திரவண்ண நலிபுவண்ணம் மயப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவண்ணம் மொழுகுவண்ண மொழுவண்ண, மெண்ணுவண்ண மகைப்புவண்ணத், தாங்கல்வண்ண மேந்தல்வண்ண, முருட்டுவண்ண முமிசுவண்ணமென் முங்குவையென்பவறிந்திசைவே) என்றாராகவின். அவாறுள், “பா அவண்ணம், சொந்தீதநாடு, தாற்பாறபயிலு நோக்கிற் மென்ப) வ-று. “அவற்றுள். குறமெழுத்தென்ப) எ-ம் “தா அவண்ணமிடைபிட்டுவந்த வெதுசைத்தாகும்) வ-று. “உள்ளார்—காடிமந்தோரே) எ-ம். வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிசை) வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-சூஞ்சி) எ-ம். மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்துமிசை) வ-று. “பொன்னினனபுண்ண துண்டாது) எ-ம். இயைபு வண்ணமிடையெழுத்துமிசை) வ-று. “வால்வெள்ளருவினாமிசையிழியவும் மகாவல்லுமுவவிடரினியம்பவும், வாறநெருளியம் வகையிசையுழலவும், நெல்லொளிவிளக்கினவரவரின், பிரொடுதோளிவாழ்கிம்பெயரே) எ-ம். அளபெடைவண்ணமளபெடையிலும், வ-று. “கண்ணடன வெண்க்கணடுகேதமும்) உ-ம். “நெடஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்) வ-று. “மாவாராதே, மாவாராதே) எ. ம. குறுஞ்சீர்வண்ணங்கும் நெழு

சாப்பிடும்) வ-று. “உறுப்புபெழிலி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகோ
 ம்புலவாபொதிதனையவிதி, குறுகிப்பருவமிதுவென மறுகுபு, செறிதொ
 ளுதனது புலனறியொழுகி” எ-ம். “சிகதிரவண்ணக்குறியவு நெடியவு
 ள்நாத்துநேர்ந்தடுக்கிபவியற நகததென்ப) வ-று. “ஞால்பம்பிய—நீவடி
 ள்வே” எ-ம். “நலிபுவண்ணமாமதம்பயிலும்) வ-று. (அஃகாமை செல்
 ள்ததிற கியாதெனின்வெக்காமை, வேண்டும் பிறன்கைப்பொருள்) எ-ம்.
 அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதன போன்று முடிந்ததன்மேற்றே) வ-று. ப
 ண்மீனுவணங்கற்படுபுள்ளோப்பியும், புண்ணுணடாது நம்மொடுதொகுத்
 தும், பண்ணுவந்து ணிமொழிபயிற்றிபு, மணத்தற்கொவ்வாள் றணநது
 புறமாரி, யினையனுகியிங் குறததுறநதோன் பொய்தலாயத்துப் பொலன
 றெழும்களிர, கோடியாவெணமணலேறி, யோடுகலன்காணுந் துறைவன்.
 ரேழி) எ-ம், (புறப்பாட்டு வண்ணமுடிந்தது போன்று முடியாதாகும்)
 வ-று. (இன்னுவைகலவாரமுன்னே—முழுதுடன் றும்கே) எ-ம், ஒழு
 குவண்ணமோசையினொழுகும்) வ-று. (அம்மவாழித்தாழிகாதலரினனே
 பரிக்குமினனாவையொடு புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய வுய்யலளிவ
 னெஅறுரைச்சொல்லிச் செல்லுநர்ப்பெறினே சேயவல்ல வின்னினிபிரந்
 தமன்னலா பொன்னணிநெடுநதோ பூண்டமாவே) எ-ம். (ஒருபுலவண்ண
 மொரிஇதொடுக்கும்) வ-று. சிறியகட்பெறினே — உயிர்தவயல் (வெ)
 எ-ம் (எண்ணுவண்ணமெண்ணு பயிலும்) வ-று. (நன்னென றைநகர
 றும்பூணதம் துன்னருங்கடுதிறநகங்கன்கட்டி பொன்னணிலவ்விட போ
 ன்றுறையென்றாங்கு) எ-ம். அகைபபு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்)
 வ-று. (வாராயினும்வரினும்வந்மக் கியாராகிபுரோதோழி -எ-ம். (அ
 கைததல் அறுத்தல்) தாங்கல் வண்ணம்வஞ்சிபயிலும்) வ-று. (யானாட
 த்தாணுணர்த்தயானுணராவிட்டதம்பின் றுனுடயானுணர்த்த தானுண
 ராந்தேனுமி) எ-ம் ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லிய சொல்ய
 துசிறக்கும்) வ-று. (வைகலும்—வைத்துணராதா), (உருட்டு வண்ண
 மராகத்தொடுக்கும்) வ-று. (உருகெழுமுருகியமுருமெனவகிதொறு ம
 ருகெழுசிறகொடுமணவரு மணிமயில) எ-ம். முடுகுவண்ண மடியிறந்
 தொழுகும்) வ-று. (நெய்யறிசெறிசுறிபுரிநிர்) எ-ம். வருமெனக்கொள்ள
 இனிப்புண்துனாயிர னடுவகைப்படும். பெரியதனைசுகருகிச்சொல்லு
 தலும் சிறியமனைவெருகிச் சொல்லுதலுமென. என்னை (உடைக்கப்ப
 டிம்பொருட்கொத்தனவெல்லாம் புதழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துரையாகும்
 என்றாரகலின். வ-று. வெ (அடையார்பூங்கோதைக்கல்லுலு தோன்று
 ம்புடையார்தனமுலையுத்தோன்றும் இடையாதும் கண்டுகொள்ளா தாயி
 னுங்காரிகைநீர்மயாட் குண்டாகவேண்டுமென்ப) வ-று பெரியகளைச்

ருக்கிற்று. (அவாப்போல்கன்றதனல் குன்மேற்சான்றோர் உசாப்போல வுண்டேமருங்குல் உசாவினைப் பேதைக்குடாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகி னவே கோதைக்கொம்பன்னாள் குயம்) இது சிற்பதனைப் பெருக்கிற்று. (பிபான்ட்லிக்ச்சிபூமலிகூடல் மாரியிகை மணிமாடம்என்னுர தொடக்கத் தனவுமது. இனி அடியின்நிரடப்பன பாட்டுமொயும் நூலும் மந்திரமும் சந்தோபிசிதமும் முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழ்த்து மென்னுமி வை ஓடியானும் பலவடியானும் வரப்பெறும். என்னை (செயிர்தீர் செ ய்புடெரியுங்காலை யடியினீட்டத் தழுருபெற்றியலும். ஓடியானுமொரோ விடத்தியலும் அவைதாம பாட்டுநூலேமந்திரபிசியே முது சொல்லங் கமம் வாழ்த்தொடுபிறவு மாகுநவென்ப வறிந்திசினோ எனறு) ராகவின தீ, வி. நூலாவது மூவகைத்தாய மூவரினடை பெற்றுநால்வகைப் பயத்த தாப் எழுவகையாசிரியமதவிகற்பத்ததாய்ப் பத்துவகைகுற்றத்தீர்த்து பத் துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதின்மூன்றுவகைபாணுணாபெற்று முப்பத்தி ரண்டு தந்திரவுத்தியோடும் புணாந்த மெனக்கொள்ச. அவற்றுள் மூவ கையாவன தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தியெனவிவை முதனூல் வழிநூல் ஈர்பு. நூலெனினுமமையும் மூவரினடைபெறுதவென்பது அவைமூன்று நூல்துமாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நால்வகைப்பயனாவன அறம், டொ ருள், இன்பம், வீடெனவிவை. எழுவகையாசிரியர் மத விகற்பமாவன, உடன்படல மறுத்தல் பிறாதம்மதமேறகொண்டுகளைதல தா அனாடித் தனுநூலுத்தல் இருவாமாறுமொனொருதலைதுணித்தல் பிறந்தாற குத்தங் காட்டல் பிறிதொடுபடா அன்றஅயமங்கொளல் என்னுமிவை. பத்துவ கைக்குற்றமாவன குன்றகூறல மிகைபாட்கூறல கூறியதுகூறல யாறு கொளகூறல ஸ்ரேஷ்டநிசொற்புணாத்தல் மயங்குவைத்தல் வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்றுவிரித்தல் சென்றுமேய்த்திறுத்தல் மின்று பயகரி னமை எனவிவை. பத்துவகைக்குணமாவன சுருங்கச் சொல்லல விள ங்கவைத்தல் நவின்னோய்கினிமை நன்மொழிபுணாத்தல் ஓசையுடைமை ஆழமுடைத்தாதல முன்றமின்வைப்பு உலகமலையாமை விழுமி யதுபயத் தல் விளங்குநாரணத்ததாருதல எனவிவை. பதின்மூன்றுவகை யுணா யாவன சூத்திரந்தேதற்றல சொலவருத்தல சொற்பொருளுரைத்தல வி னாத்தல விடுத்தல விசேடங்காட்டல உதாரணங்காட்டல ஆசிரியவசனை காட்டல அதிகாரவரவுகாட்டல தொகுத்துமுடித்தல் விரித்துக்காட்டல துணியுகூறல பயனொடுபுணர்த்தல எனவிவை. முப்பத்திரண்டுத்தி ரவுத்தியாவன நுதலிப்புருதல ஒத்துமுறைவைப்பு தொகுத்துள்ளட்டல வகுத்துக்காட்டல முடித்துக்காட்டல முடிவிடங்கூறல தானேடுத்தல மொழிதல பிறன்கோட்கூறல சொற்பொருள் விரித்தல தொடர் சொற்பு

ணர்த்தல இரட்டுறமொழிதல ஏதுவிண்முடித்தல ஒப்பின்முடித்தல மா
ட்டெறிகொழுதல இறந்ததுவில்லக்கல எதிரதுபேர்மல முன்மொழிந்து
கோடல் பின்னதுவிழுத்தல விகற்பத்தினமுடித்தல முடித்ததுமுடித்தல
உரைத்துமென்மல உரைத்தாமெனமல ஒருதலைதுணிதல எடுத்துகாட்டி
டத எடுத்தொழியினெய்தவைத்தல இன்னதலலதிதுவென் மொழிதல
எஞ்சியமொலவினெயதக்கடறல பிறநானமுடித்ததுதா னுடன்படுதல் த
னகுறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல சொல்லின்புடிவினப்பொருணமுடி
த்தல் ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல உய்த்துணரவைப்புளவிலை
இவ்வாறுசொன்னா பாடலுரொன்னுமாதிரியானகொள்க தந்திர வுத்
தி முப்பத்திரண்டினும் பலவென்பாருமளர். (அ)

எழுத்துப்பதினமூன்றிரண்டைசீர முப்பதேழ்தனையைந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்றைநூபாவினமூன்
றொழுதுகிபவண்ணங்க ணுரொண்பதொண்பொருள்கோளிரொ
வழுக்கிலவிநாமவனப்பெட்டி யாப்புள்வகுத்தனவே

இ—கை. இந்தாலுள்வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்
துறைய. எழுத்துப்பதினமூன்றாவன குற்றமுத்து நெட்டெழுத்து உ
யிரொழுத்து குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஐகாரக்குறுக்கம் ஆய்தம் மெ
ய்யெழுத்து வலவினம் மெலவினம் இடையினம் உயிரமெய் அளபெடை
எனவிலை. இரண்டசையாவன நேரசை நிரையசை எனவிலை சோழி
ப்பதாவன ஈரசைசீரோன்கும மூவசைசீரொட்டும் நாலசைசீர பதினா
றும் லாசைச்சீரிணமிமென்விலை. ஏழ்தனையாவன சேரொன் றுசிரிய
த்தனே நிரையொன்றசிரிபத்தனே இயற்சொவெண்டனே வெண்சொ வெண்
டனே ஒன்றிய வஞ்சித்தனே ஒன்றி வஞ்சித்தனே கலித்தனே யென்விலை
ஐத்தியாவன குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடியடி கழி நெடியடி யெனவி
லை. தொடைநாற்பதனுள்வருவன அடிமோனை அடியெதுகை அடி
முரண அடியிறையடி அடிபளபெடை அந்தாதிதொடை இரட்டைக்
தொடை செதொடையெனகி ந்தொடையும் இணைமோனை முடிய
கிய முப்பத்தைந்து தொட்டவிகற்பமு மென்விலை. ஐத்துபாலாவன
வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்டா வெனவிலை. இ.
னமூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமினவிலை. ஒழுக்கியவண்ண
மதுறாவன குறிலகவற்றாககிசைவண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப்போந்த
ன. ஒன்பதொண்பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழி மாறறு
முதலியன, இருமூவழகுகில விகாராவன வலிக்குழுவழிவலித்தனமு
தலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே
எ-து யாப்பருங்கலமொனும் யாப்பிடுவெ ல்லப்பட்டன ஏ - று ஏகாமீ

ற்றனை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும் விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்படுமெனக்கொள்க. வழக்கில்விசாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறுகுற்றமும்படாமற் புணர்க்கப்படுஞ்செய்யுட்களைனக்கொள்க. அவற்றுள்-எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணதூல்களா லறிந்துகொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிதல். என்னை “எழுத்துநிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்தசொல்லானந்தமும், பொருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடைபெறுபுலவர்காட்டினரவையே,, என்றாகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்வருமாறு-வெ. “ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிரவெல்லாம், தோழிதுணை யாத்துயிற்றும், வாழி, நறுமலைதாராய் திரையவோவென்னும், செறுமலைசென்றடைந்தபோது, இதனுள்-திரையவோவென்று இயற்பெயரைச் சார்ந்தளபெழுத்தமையால் எழுத்தானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்சார்ந்ததியெழுத்தளபெழினே, யியற்பாடில்லவ வெழுத்தானந்தம்,, என்றாகலின். சொல்லானந்தம்வருமாறு வெ. “என்னிற்பொலிந்த திவண்முகமென்றெண்ணித், தன்சிறிக்குறைபெப்பெப்பான்மண்மதியம், மின்னி, விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயன், எரிந்திலங்கு லேலினெழும்,, இதனுள்-தலைமகள்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தமையால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமழிபத், தொழிற்சொற்புணர்ப்பினதுசொல்லானந்தம்,, என்றாகலின். பிறவுமவந்தவழிகாண்கொள்க. வெ. “இந்திரனேபோலு மிளஞ்சாந்தனசாத்தற்கு, மந்திரமேபோன்றிலங்கு மல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழ்ருவிடே பானுளது தார்மலைமயமலை, ஏழுவருபாறுமிணர்,, இதனுள்-சாத்தனென்னுங் கீழ்மகளை-அரசனா உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ - “வள்ளெயிறுப்பேழ்வாய் ஞமலிக்குமான்குழாம், எள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும், வளளற்கு,, மாலாக்கடலன்ன மண்பரந்தவாட்டானே, மேலாருமேலார்வினாந்து,,—இதனுட் புவியினேடு வமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகியவீரனேடு நானிய உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவுயர்ந்தது, மறத்தகையழிஇய வானந்தவுவமை,, என்றாகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கள்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கோ

யணபுலகுதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுங்
ருங்கழிகும் காணகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டிமுரு., இதனுள், வெண்ண
கன்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவணம்
சொன்னமையால் அடுத்துவாலுவமையென்னும் அலங்காரக்குற்றம் எ
ன்னை. “உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப,, என்றாகலின். இனி
எல்லார்க்குற்றமும் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ “தாமரைபுரையுங் காமர்
சேவடி, பவளத்தன்ன மேனித்திகழொளி, குன்றியேயுக்கு முடுக்கைக்
குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்த செஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடி
ன்காப்ப, வேமவைகலெய்தின்றாலுலகே,,

மூன்றாவது-ஒழிபியல்- முற்றிற்று.

சீரொடுவிட்டிசைமாஞ்சீரியற்றளசேர்த்தருகி

வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற்றுவான்பொருளும்

சீரிய தூங்கேந்தடுக்குசிறந்தவெழுத்துமன்றே

யாருமொழிபியற்பாட்டின்முதலிணைப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று.

இத்தாலிற்சொல்லாத கட்டளைக்கலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

கு., “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீடியே, நோமுத லிணாமுத லிராணிண
யானே, பதினொழுத்தும பன்னொழுத்து, மியைந்தயாயடியாய
ந்தஃதிரட்டித், தொத்துநாங்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா,, வ-று. “சொ
ல்லினீரிவ ராசைப்பட்டாரென்று - சொன்னசொற்பொருள் வேறுக
ண்டையையோ, புல்லுவாவெவிதத்தினு மென்றுள்ளம் - பூரித்தேயிரு
ந்தேன் மட்டமங்கைமீர், செல்லுலாமபொழிற்கூவகருறை- திருவிருகோ
லரினுமருளாமையால், அல்லதேதுதிடம்பர னென்பொரு- னறையினவன
கணராவொன்மட்டிமே,,—இதுநேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதி
நேர்முக மாதுருயினீந்து, வந்துசிந்து பகைசெய்வேமனம், கொதிகட
ருலையாகும்விழுமெழுது - கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலையே, துதிசு
ம் பருங்கியர்ப்பார்த்துச் செவ்வாய்துடி - துடிக்குங்கைவளை சேரும்பி
னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண் டாய்திருச்செந்தில்வாழ் - சந்தனக
கந்தசுவாமியே,, இது லிராயசைமுதலா வந்தசெய்யுள்.

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
 சிறு சோற்றுனு
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றுனும்
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 என்பொடி தடிபடி வழியெல்லாம்
 எமக்கீயு மன்னே
 அம்பொடி வேனுழை வழியெல்லார்
 தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவு நாறு மென்றலை தைவருமன்னே
 அருங்கலை யிரும்பா ணரகன்மண்டைத் துளை
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண பார்வை சோர
 அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
 சென்றுவிழ்ந் தன்றவன்
 திருநிறத் தியக்கிய வேலே
 அரசர்க் கெந்தை யாண்டிளன் கொல்லோ
 இனிப்பா டிருந் மில்லை
 பாடுநர்க் கொன்றீ குநரு மில்லை
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
 றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

இஃது திடையிடையே யிருசீரடிபு முச்சீரடிபுமாய் வந்தீமை
 யால் இணைக்குறனாகிரியப்பா. காமருசீரென்று சிறப்பித்தவதனால்
 ஆசிரியப்பா காண்கிற்கும் ஏயென்னுமசைச்சொல்லானி றுவது சிறப்
 புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறியவரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை
எஃக ஆ வென்னையென் றிறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார். எல்லாவழி மொத்த நடைபெறு
மாயினிலைமண்டிலம் எ-து எல்லாவழித் தம்முள்ளவொத்து நாற்
சேடியாய்வருவது நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எ - து.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

இஃதெல்லாவழியும் நாற்சேரியவொத்து வந்தமையால் நிலை
மண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டிலமெனினு
மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னென்னு மசைச்
சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசாரொற்றினுனும் உயி
ரினானும், ஈறாய்வரவும், பெறுமெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்,

ஒத்த வடித்தா யுலையா மரபொடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே
என்னென் னிளவியை யீறாப் பெறுதறு
மன்ன பிறவு மந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறுஉ நிலைமண் டிலமே.

என்றாகலின், ஈடுவாதி யந்தத் தடைதருபாதத்தகவ லடிமற்
மண்டிலமே எ-து. எல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாக வுச்சரிப்பினு
மோசையும் பொருளும் பிழையாதுவருவ தடிமறிமண்டில ஆசிரி
யப்பா எ - று.

சூ தீ தீ ர ம்.

மனப்படு மடிமுதலாயிறின் மண்டிலம்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

உரைப்போற் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
யிடைப்பான் முதலீறென் றிவைதம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே

சூரர மகளிராரணக் கினீரே

வார வெனிலே யானஞ் சுவலே

சாரஞுட நீவரலாதே.

இஃதெல்லாவடியு முதனடு விறுதியாக வுச்சரிக்க, ஓசையும்
பொருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

உதாரண முதனினைப்பு.

நேரிசை யாகு நிலத்தினை மென்ப திணைக்குறட்பா

நீரின் சிறிய நிலைமைய தாநிலை மண்டிலப்பா

வேரவென் றுகும்வினாமலர்க் கோதைவில் லேந்துதலாய்

சூரல்பம் பென்ப தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்
குங் காட்டிய இலக்கியங்களை மூத்தரினைத்துக்கொள்க. (அ)

ஆசிரியப்பா வினம்.

தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யொப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்து மிடைமடக் காயு மிடையிடையே
சருக்கடி யாயுந் துறைபாங் குறைவிற்றால் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடி னான்கொத் திறுவது மெல்லியலே.

ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்தமு
மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

தருக்கியருழிசை மூன்றடி யொப்பன எ-று. தருக்கியலென்று
சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவன
சிறப்புடையன தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடி.
னன்ற வகவற் ருழிசை யாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஆசிரியத் தாழிசை.

கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்
இன்று நம்மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி
பாம்புகயி ருக்கடல் கடைந்த மாயவன்
ஈங்கு நம்மானுள் வருமேலவன் வாயில்
ஆம்பிலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி

கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லி நம்மாணுள் வருமே லவன்வாயில்
முல்லையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி.

இவையொரு பொருண்மேன் மூன்றெக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

ஆசிரியத் தாழிசை.

வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனீற வண்ண நின்னினா கழறொழுதனம்.

இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, நான்கடியா யெருத்தடி
கைந்து மிடைமடக்காபுரிடை யிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்
எ-து, நான்கடியாய் ஈற்றியலடிகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியா
யீற்றய லடிகுறைந்திட மடக்காய் வருவனவும் நான்கடியா யிடை
யிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடைகுறைந் திடை
மடக்காய் வருவனவும், ஆரியத்துறை எ-று. நான்கடியா யென்பத
னை யெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி யிடைமடக்காயென்பதனை யொ
ருகா விருதலையுங் கூட்டி மத்திமதிப்பமாகப் பொருளுரைத்துக்கொ
ள்க. சீர்வரையருத்திலாமையால் எனத்துச்சீரானும் அடியாய்வரப்
பெருமெனக் கொள்க.

ஆசிரியத் துறை.

கனாபொரு கான்யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவிரான்
அனாயிருள்யாமத் தடுபுலி யேறஞ்சி யகன்றுபோக
நளாயுறு மேறு நுங்கைவேலஞ்சு நும்மை
வளாயர மங்கையர் வெளவுதலஞ்சுதும் வாரலையோ.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

இஃதுமது.

வண்டெளர்பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட் சேய்வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தணந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி வந்துநம்[தோன்யாரே
பண்டைப்பதிவி னவிப்பாகு படமொழிந்து படாந்தோ ன
[னறே.

இது நான்கடியாய் சுற்றயலடிகுறைத் திடைமடக்காய் வந்த

இடைஇடைதறையு மாசிரியத்துறை.

கொன்றார் தமைந்த குருமுகத் தெழினிறக குருநிக்
கோட்டின விருந்தாட பெருவகைக
குன்றமென வன்றமெனக் குமுறு நின்றன
கொடுசொழில் வேழம்

வென்றார் தமைந்த விரங்கொளி பிளமின்றத்
துளங்குவா விலங்குகிற் றழலுளைப
பருஉதகா ளநிருந வானென வெநிருந
கூற்றெனச் சுழலா விறுநன சுழிக்கண யாளி

சென்றார் தமைந்த சிறுதுதி வளஞ்சிற்ப்
பொறியெருத் தெறுழுவலி புலவுநா றழல வாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின்றன
புளிமா னேற்றை

ரன்றங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
தினிவதல் வேண்டலந் தனிவர வெனத்தலை

கூ அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குறும்பிடை
யிதுவென் னெனவது நோனார் கரவிரவிடைக்
களவுளமது கற்றோரோதுங் கற்பன்றே.

இது நான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினான்கு சீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடையிடைகுறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத் துறை.

இரங்குயின் குழவா வின்னிசையாழ் தேனா
அரங்கமணி பொழிலா வாடும்போலு யிளவேனில்
அரங்கமணி பொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்த திளவேனில்.

இது நான்கடியா யிடையிடைகுறைந்திடை மடக்காய்வந்த ஆசிரியதுறை.

சூ தீ தீ ர ம்.

கடையத நயலடி கடைதபு நடையபு
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யிடையிடை குறையவு மகவற் றுரையே.

என்பு தியாப்பருங்கலம். குறைவிரெஞ்சீரகவல் விருத்தங்கழி
நெடி னான்கொத்திறுவது எ - து, கழிநெடிநெடி நான்காய்த் தம்மு
ள் ஒத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-று. குறைவிரெஞ்சீரென்று
சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்கசீரானவந்த அடியெல்லாஞ் சிற
ப்பிலவெனக் கொள்க.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

விடஞ்சூழரவி னிடை துடங்க மின்வாள் வீசிவினாயர்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிகுள் கதிர்வேல்பாடு மீதங்கி

வடஞ்சேர்கொங்கைமலைதார்தாம்வடிக்கண்ணீலமலர் தார்தார்
தடந்தோ றிரண்டும் வேய்தாரந்தா மென்னுந் தன்கைத்தண்
[னுமையே.

இஃதறுசீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கணி
கொண்ட எ - து. எழுசீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
தம். மூவடிவினால் எ-து. எண்ணீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரிய
விருத்தம். இடங்கையெஞ்சிலை எ-து, ஒன்பதினீர்க்கழி நெடிலடி
யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு எ-து, பதினீர்க்கழி
நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

சூ த் தி ர ம்.

கழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ
தழியா மரபின் தகவலாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே எ-து மகேஉமுன்னிலை.

உதாரண முதனினப்பு.

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையான் கரைபொருகான்
என்றதும் வண்டிளர் பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழவாக்
கொன்றார் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பிள்ளுமு குழலி விடங்கணி மூவடி வாழியவே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பாலினினை
கட்டுக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

நேரிசையோத்தாழிசை-அம்போ தரங்கவொத்தாழிசை.

தரவொன்று தூழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமா
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்திணைபோன்

மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறண்டு வேமடுப்ப
தரவொன்று மல்குல தம்போ தரவகவொத் தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய் நேர்ந்றியற்சீரும், நிராநடுவாகிய வஞ்சி
யுரிச்சீரும் வாராது, நிராமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடி
த்தாய்க் கலித்தளையும், அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு
முதலுறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமெ
ன்னுந் துணையுறுப்புமுடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி வெண்கலி
கொச்சுக்கலியென்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உ
றுப்பினனும், ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்
த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவுமாமா றுணர்ந்துதனுதலிற்று.

தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்சுரிதகமாய் நிரலொ
ன்றினேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி எ - து முன்னொருதரவுவந்து,
அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின்னொரு தனிச்சொல்
வந்து, அதன்பின்னொரிசியத்தாவாவது, பெண்பாவாவது, ஒருசுரி
தகவுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று,
தரவெனினும், எருத்தவெனினுமொக்கும். தாழிசையெனினும், இ
டைநிலைப்ப டெனினுமொக்கும். தனிச்சொல் வெனினும், விட்டி
சையெனினும், கூடெனினும், சுனிலையெனினுமொக்கும். சுரிதக
மெனினும், மடக்கியவெனினும், வரமெனினும், வைப்பெனினும்
போக்கியவெனினு மொக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

தந்து முன்னிற்றலிற் றரவேதாழிசை
யொத்தாழிந் திறினஃ தொத்தாழிசையே

தனிதர நின்றலிற் றனிச்சொற் றுனிதினா
நீர்ச்சுழி போலநின்று சுரிந்துறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதகமென்ப.

என்று காரணக்குறிசொன்னொரு முளரெனக்கொள்க. இனித்
தரவுதாழிசைகட் கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடியென்
னுங் காரிகையுட்போககிச் சொல்லுதும்.

நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

வானெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்பே றுய்த்திரிந்து
தோனெடுத்த கைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூனெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ,

தாழிசை.

சூருடைய கடுங்கானஞ் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,

தாழிசை.

சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே,

தாழிசை.

சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே.

இவை மூன்றுத் தாழிசை. எனவாங்கு தனிச்சொல்.

சு ரி த க ம்.

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவேர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரோடுந் தாணையிற் பொலிந்தே.

இது சுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழிசைமூன்றுமிரண்டடி யாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நே ரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்றன யாப் பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

சூ த் தி ர ம்.

தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதக
மெனுநான் குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி.

என்றராகலின்.

சூ த் தி ர ம்.

தரவொன் றுகித் தாழிசை மூன்றாய்த்
தனிச்சொ லிடைகிடந்து சுரிதகந் தழுவு
வைத்த மரபின் தொத்தாழிசைக்கலி.

என்றார் மயேச்சுரர். நீர்த்திணைபோன் மரபொன்றுநேரடி முச் சீர் குறணடுவேமடுப்பத்து அம்போதரங்கு வொத்தாழிசை எ - து, கரைசாரக் கரைசார வொருகாலக் கொருகாற் சுருங்குவருகின்ற நீர் த்தரங்கம்போல ஈற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகியதனை யடிகளைத் தாழிசைக்குந் தனிச்சொற்கு டுவேதொடுத்துத் தரவு தாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறு ப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று. அரவொன்றுமல்குல் எ-து. மகேடமூன்னிலை.

மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால். அசையடி தான் நரடியா விரண்டும், ஓரடியானும், முச்சீராவெட்டும், இருசீரற் பதினாறுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டுமாகச் சுருங்கி வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கு முச்சீரெட்டு
மிருசீ ரிரட்டியு மச்சீர்குறையினு மம்போதரங்கம்.

என்றாகலின். அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனி னும்பிரிந் திசைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெ னினுமொக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

அனைய வாகியவசையடி நான்குந்
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மென்ப.

அவற்றைப் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் ணென்று பெயரிட்டு வழங்குவாருமுளர்.

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர லு.

கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரின் கலந்தொளிரும் வாலுனைய
அழலவீர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதரத் தமனியப் பொடிபொங்க
ஆர்புண விழிஞருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூறுகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்,

தாழிசை.

முரசுதிர் வியன்மதுரை முழுவதாடந் தலைபணிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியோடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ,

தாழிசை.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிரடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்த மருட்சோர்வு
மாணதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கிச்
சேணுய ரிருவிசம்பிற் செஞுத்ததுநின் சினமாமோ,

தாழிசை.

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி மெழிலேறு
வெரினொடு மருப்பொசிய னீழ்ந்துநிறம வேறுக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ,

நாற்சீரடியம்போதரங்கம்-உ.

இலக்கொளி மரகத மெழின்மிசு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிற்றம்,
விரியிணர்க் கோக்கமும் வெந்தெரி பகம்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை,

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்-ச.

கீண்டவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை,

தண்குட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை,
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை,
வலிமிகு சுகட மாற்றிய வடியினை,

மு சீ சீ ரோ ர டி-சு.

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ,
நீரகில மளந்தோய் நீ,
நிழறிக னைம் படைப்போய் நீ,

இ ரு சீ ரோ ர டி - அ.

(க) ஊழி நீ, (உ) உலகு நீ, (ஈ) உருவு நீ, (ச) அருவு நீ,
(ஊ) ஆழி நீ, (சு) அருளு நீ, (ஏ) அறமு நீ, (அ) மறமு நீ,

த னி ச் செ ர ல். எ ன வ ர ங் கு.

சு ரி த க ம்.

அடுதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகமுற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்று புரிகட லுலகமுழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.

இது சுரிதகம், இஃதெட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட
மூச்சோடியும், இருசோடியும். நான்குமெட்டுமாய்வந்த அம்போதாங்க
ஒத்தாழிசைக் கவிப்பார்.

நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
 இலங்கெயிற் றழலரி மாநெருத்தஞ் சோணையின்மேல்
 இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி யெடுத்தசைப்ப
 விரிதாமந் துயல்வருஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
 வண்டரற்ற நாற்கா தம வகைமாண வுணர்ந்தோங்கும
 தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்குழைக் கைபெறவீற் றிருந்தனையே.

என்னும் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுளெட்
 டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதே
 வந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட கண்டுகொள்க.

சூ தீ ர ம்.

நீர்த்திரை போலே நிரலே முறைமுறை
 யாக்கஞ் சுருங்கி யசையடி தாழிசை
 விட்டிசை விரியத் தொடுத்திசை சுரிதகந்
 தரக்கித் தொடுத்த தரவினோ டெனவும்
 யாப்புற் றமைந்த வம்போத ரககம்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரணமுதனினைப்பு.

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதர்த்திருண்டு
 சேணுற வோடிக் குழையிட நிச்செறிச் செய்யும்விழி
 நாணுந் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடையநல்லாய்
 ஏணுங் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

இவ்வுணர்ச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழி
 சைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங் கொத்தாழிசைக் கலிப்பா
 விற்குங் கூட்டிய இலங்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௧0)

வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா-வெண்கலிப்பா.

அசையடி முன்ன ரராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி வான்றனைத்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா வியைந்துமின் பான்மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலிற் று மாய்விடின வெண்கலியே.

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும்
மாறுணர் த்துதனுதலிற்று.

அசையடி முன்னரராகம்வந் தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல் வசை
யறு வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலி எ-து, அம்போதரங்குறுப்பிற்
குந் தாழிசைக்கு நடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கும், தனிச்சொல், சுரிதகமென்னுமா றுறுப்
பினையுமுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலி
ப்பா வெண்ப்படும் எ-று. அராக மெனினும், வண்ணகமெனினும்,
முடிகியலெனினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறுவண்ண
கமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலா
கிய எல்லாவடியானும், வரப்பெருமெனக்கொள்க. அடிவரையா
யாவது சிறுமைநான்கடி பெருமையெட்டடி இடைஐந்தடியானும்,
ஆறடியானும், ஏழடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி
முதலா யிரட்டியு முடிகிய னடக்கும்.

என்றாராகலின்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

விளங்குமணிப் பகம்பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிர்கான்
துளங்குமணிக் கணைகழற்காற் றுறுமலர் நறுமபைந்தார்ப்[று

க0அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பகட்டெழி லெரிசூஞ்சிக்
குருஉக்கொண்ட மணிப்பூணை ய் குறையிரந்து முன்னாட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டிறை யூரகேள்,

தாழ்சை.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் காவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிய
வணிகலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ,

தாழ்சை.

அன்பின லமிழ்தன இ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூணாகம் பசப்பெய்தப் பொழிவிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமிழியையாய்க்
கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிக்குங் காதலங் காதலோ,

தாழ்சை.

பாங்கனையே வாயிலாப் பலகாலும் வந்தொழுஞ்
தேங்காத கரவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் றமியையா
தடமலர்த்தா ரருளினின் றகுதியுந் தகுதியோ, [ய்த்

அராகம்.

தூதுறு முறிசெறி தடமலரிடையிடை தழலென விரிவன
பொழில், போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெழிதரு கருநெய்
தல் விரிவன கழி, தீதுறு திறமது கெனந்நி முனிவன துணை

யொடு பிணைவன துறை, மூதுறு மொலிகலி துரைதரு திரை
யொடு கழிதொடர் புடையது கடல,

நாற்கீரண்டடியம்போதரங்கம் இரண்டு.

கொடுத்தி லுடையன சுறவேறு கொட்பதனால்
இடுக்கழி யிராவருதல வேண்டாமென் றுரைத்திலமோ,
கருநிறத் தடுதொழிற கராமபெரி துடைமையால்
இருணிதத் தொரு கான விராவார லென்றிலமோ.

நாற்கீரோரடியம்போதரங்கம் நான்து.

நானொடு கழிந்தன்றும் பெண்ணரசி நலத்தகையே,
துஞ்சலு மொழிந்தன்றும் றொடித்தோளி தடக்கண்ணே,
அரற்றொடு கழிந்தன்ற லாரிருளு மாயிழைக்கே,
நயப்பொடு கழிந்தன்ற னனவதுவு நன்னுதற்கே,

மூக்கீரோரடியம்போதரங்கம் எட்டு.

அத்திறந்தா லரைத்தன மேல்.

அலர்தற்கு மெய்ந்தன கண,

பொய்த்துரையாற புலர்தது முகம,

பொனலிறந்தாற் மெய்ந்தன முலை,

அழலினு லசைந்தது நகை,

அணியினு லொசுந்தன விடை,

குழலினு லவிரந்தது முடி,

அறையினுற் கோடிற்று நிறை.

ஒருசீரோரடியம்போதரங்கம் பதினாறு.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்,
கட்கொண்ட றுளித்தொருபால்,
பரிவுறுஉந் தகைத்தொருபால்,
இரவுறுஉந் துயரொருபால்,
மெலிவுறுஉந் தகையொருபால்,
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்,
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்,
ஏதில்சென் றணைந்தொருபால்,
உலகறிந்த வலத்தொருபால்,
கழிவெய்தும் படித்தொருபால்,
படர்வுறுஉம் பசப்பொருபால்,
இனிவந்த வெளிரொருபால்,
விளப்புவந் தடைந்தொருபால்,
பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்,
கட்படாத்துய ரொருபால்,
இயனாணிற் செறிவொருபால்,

த னி ச் செ ர ல். எ ன வ ர ங் கு.

சு ரி த க ம்.

இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணல
மென்னவு முன்னாட் டின்ன யாகிக்

கலந்த வண்மையை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇத் தனையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணிய யாமே
பொற்பொடு பொலிகளும் புணர்ச்சி தானே.

இது ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்
கலிப்பா.

சூ தீ தி ர ம்.

அச்சொ லப்பட்ட வுறுப்போ டராகவடி
வைத்த நடையது வண்ணகமாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். வான்றளை தட்டிசைதனதாகியும்
வெண்பாலியைந்தும், விசையறு சிந்தடியாலிறுமாய்விடின் வெண்
கலியே எ-து, கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவியும், வெண்ட
ளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும்வந்து ஈற்றடி முச்சீரானிறுமெனி
னது வெண்கலிப்பாவென்றும் கலிவெண்பாவென்றும் வழங்கப்
படும் எ-து, இன்பான்மொழியாய் எ-து, மகதேமுன்னிலை.

விசையறு சிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தளை
தட்டுருகிவரவும்பெறும்.

கலித்தளையியைந்த வெண்கலிப்பா.

வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணாக் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையால் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கிழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையால்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவாக்கும் விண்ணவாக்கும்
வினையறுக்குமீ வகைதெரிந்து விடொடுகட் டுவையுரைத்த

தொன்மைசான் மிருகுணத்துத் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு.

இது தன்றையானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையான்
வெண்கலிப்பா.

கலி வெண்பா.

சுடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவினு மாடி
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடர்ச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நாள்
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லாளோ
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னே
அடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்றா னெனயானும்
தன்னே யறிபாது சென்றேன்மற் றென்னை
வீனமுன் னக பற்றி நலியக் தெருமந்திட்
டன்னு யிவனொருவன் செய்கறுகா மென்றேனா
அன்னை யலறிப் படர்கூரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்ந்து மென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற மென்னைக்
கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்ட
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்
மேல் வந்தமையார் கலிவெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

சூகந்.

சூ த் தீ ர ம்.

ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
திரிவின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தீ ர ம்.

வெண்டனே தன்றனே யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். இனிப் பிறதனையான்வரு:-

வெண்கலிப்பா.

ஏர்மலர் நறுக்கோதை யெருத்தலைப்ப விடைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணர் வலைப்பட்டு வரூத்துயவெள்
தார்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து.

இது ஆசிரியத்தனையானார், தன்றனையானும்வந்த வெண்கலி
ப்பா, பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினப்பு.

நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்னிற மாறுறுப்பும
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தா முகைககலி யோசைகுன்றக்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடஇ யேர்மலரும
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்மொதரங்க வொத்
தாழிசைத் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைத் கலிப்பாவிற்கும்

கும், வெண்கலிப்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினேத்
துக்கொள்க. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யிபன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலங்கு லம்பேர் நெடுகணவம பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா
வும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சக
கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணர்ந்துதனு
தலிற்று.

தரவே தரவினைதாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய் மரபேயியன்று
மயங்கியும் வந்தன எ-து, ஒருதரவுவந்தும், இரண்டிதரவுவந்தும், தா
ழிசை சிலவந்தும், தாழிசை பலவந்தும் தரவு, தாழிசை, அராகம்,
அம்போதரவகம் தனிச்சொல், சுரிதகமென்னு மாறுறுப்பும் தம்
முண்மயங்கியும், வெண்பாலினோடும், ஆசிரியத்தினோடு மயங்கியும்
வருவனவெல்லாம் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று. சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல் எ-து, தந்
தரவுத்தியாகலின் தரவு கொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்
கப்படுமெனக்கொள்க. ஒருதரவுவந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவெ
ன்றும், தரவினாண்டாய்வந்தால் தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், சில தாழிசைவந்தால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், தம்முண் மயங்கியும், பிறவற்றினோடு மயங்கியும் வருவனவெ
ல்லா மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும் வழங்கப்படும். தாமு
மென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும்

இடையிடை வரப்பெறுமெனக்கொள்க, மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரீற்றியற்றீரும், நிரைநவொகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும் வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படுமெ-று, வாங்கமைத்தோள் குழலாய் எ - து, மகடேமூன்னிலை கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே எ - து, இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க எ - று.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ந ர வு.

செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய் எல்லைநீர் வியன்கொணமு விடை துழையு மதியம்போன் மல்லலோங் கெழிலயானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.

இது சுரிதகமில்லாது முடிந்தது.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ந ர வு.

குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத் தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து வீக்குமணிக் கபிற்றூரீ இத் தாங்குவணத் தொன்றப்போய்க் கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப,

த னி ச் செ ல் - எ ன வ ா ன் கு

சு ரி த க ம்.

ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதர் முனையுங்
காணுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாரே.

ககசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

இது தனிச்சொல்லுஞ் சரிதகமும், பெற்றுவந்த தரவுகொச்சு
கக் கலிப்பா.

தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலந்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார் கோமானே,

எ ன வ ர ன் கு - த னி ச் ச ஞ ள்

த ர வு.

துணைவனத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் துறப்புண
கிணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று [டாக்]
துணைமலர் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே,

அ த ன ல் - த னி ச் ச ஞ ள்

சு ரி த க ம்.

செவ்வாய்ப்பேதை யிவழறத்தெவ்
வாராங்கொலிஃ தெண்ணியவாரே.

இது இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சரிதகத்தா
லிற்ற தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க.

சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின்
தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்

மூலமும்-உரையும்.

ககௌ

ர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் தேரின்னெடும் பரந்தலவு
றகினிடைக், கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்
மாமானே,

ஆ ன் கெ ரு ரு க ா ர்

தா ழி னை - க.

உச்சியார்க் கிறைவனு யுலகமெலாக் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங்கைக் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே,

ஆ ன் கெ ரு ரு ச ா ர்,

அக்கால மணிநிலாகாத் தருவனாயாற் பணிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனுப் பாவித்தார்
சுக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே,

ஆ ன் கெ ரு ரு ச ா ர்,

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
மால்கொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
மால்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே,

அஃதானு-தனிச்சோல்,

க ரி த க ம்.

கொடித்தேர்த் தேன்றல் கொற்கைக் கோமான்
நின்புக றொருவன் செம்பூட் சேளய்
என்றானி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு னொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி

ககஅ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்

தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.

இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதக
மூமாய் இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று கோரிசையொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற் றிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃராழிசைக் கொச்
சகக்கலிப்பா.

பஃராழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

தண்மதியேர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடைநிறையு முடன்றளர முன்னுட்கட்
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறையுபவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ,

தாழிசை - சு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற் றுழ்துழ றளர்வாளோ,

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில விருப்பாளோ,

அணினல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணினல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ,

நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ,

சூன்றனித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றனித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ,

சில்பக்ஷ மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ

எ ன வ ர ங் கு - த னி ச் செ ர ல்,

சு ரி நீ க ம்.

அரும்பெற விவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெருமபெற வரியன வெறுக்கையு மற்றே

அதனூல்

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.

நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லு
ம், நான்கடிச் சரிதகமும்பெற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா,

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர லு-உ.

மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முணும்போன்
றணிகிளர் நெடுவகடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
துரைநிவந் தவையன்ன நெய்ப்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திரைகூறு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் ப்ரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

தாழ்நை - சு.

கொடிபுறையு துழைதுசிப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ
தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், [ள

கண்கவரு.மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோள்
தென்பனிநீ ருக்ககண்மிந் தெரியலனே யென்றியால்,

நீர்வூத்த றிளையிதழ்க்க ணின்றொருசுந்த புருவத்தோள்
பீர்வூத்த துதல்கண்கும் பிரியலனே யென்றியால்,

கனைவரலாற் றிருககாபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
நினைபுமென் னிலைகண்டு நீவகலனே யென்றியால்,

வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
தாமுமென் னிலைகண்டுந் தாவகலனே யென்றியால்,

கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் கனை துண்ண பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்மும் போகலனே யென்றியால்,

அ த னு ல் - த னி ச் செ ர ல்,

அ ரா க ம்-சு.

அடும்பயி விழும்பி னெடும்பனை மிசைதொறும்
கொடுமபுற மடலிடை யொடுக்கின குருகு,

செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லீனையவர்
நெறிதரு புரவரின் மறித ருந்திமில்,

அரகடை லீகாபடை விராசெறி முரசென
துறாவரு திரையொடு கரைபொரு கடல்,

அலங்கொளி யவிரகட ரிலங்கொளி.மலர்நொறுங்
கலந்தெறி கா லொடு புனம்பின் பொழிந்,

தாழிசை - சு.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ,

ஒல்லாது கழலுமென் னெளிவளையுந் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுரையாய்
தறவாத தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுரையாய்,

காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்,

இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுரையாய்.

எனவாங்கு - தனிச்சொல்

அம்போதரங்கம் - அ.

பகைபோன்றது	துறை,	தகையிழந்தன	தோள்,
பரிவாயின	குறி,	தலைசிறந்தது	துயர்,
நகையிழந்தது	முகம்,	புகைபரந்தது	மெய்,
நனிநாணிற்	முனம்,	பொறையாயிற்றென்	னுயிர்,

அதனால் தனிச்சொல்.

சு ரி த் த ம்.

இணையது நினைபு ஸ்ணையது பொழுதால்
நினைபல் வந்தி தோழி தெனியாப்

பனியொடு கழிக வுண்கண்

என்னொடு கழிக்கவித் துன்னிய நோயே.

இது தரவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும ஆறுதாழிகையும், தனிச்சொல்லும், இருசீ ரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரி தகத்தாலிற்றுக் கலிககோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்கும், குறைந்து ம், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடு ம்புனலென்னும் பழம்பரட்டிற் கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன் றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு போகுமுதலாயுடையனவற்றை யெல்லா மிதனாற் பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

எருத்திய லின்றி யிடைநிலை பெற்று
மிடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத் தாயு
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்று
மிடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயு
மிடையு மெருத்து மிரட்டிற் வந்து
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
யடக்கியல் காறு மமைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யம்போத ரங்க
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லா
முறை தடுமாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடையிடை வெண்பா சிலபல சேர்ந்து

மற்றும் பிறபிற வொப்புறப் பில்லன்
கொச்சக மென்னுங் குறிப்பின வாஞம்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

சூ தீ தீ ர ம்.

தரவே தரவினை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ வயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற பலவா யிடையிடை நடந்து
மொத்தா ழிசைகலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கி வந்தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்.

ஒதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லா
மேதப் படாமற் கலிக்கியல் பெய்தி
மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும்
வண்ண முடியுந் தொடையு மயங்கியு
மடுக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பஸ்கியுங்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்து
நாற்சி நிறந்த சீரொடு சிவணியு
முச்சி ரிருசி ரம்போ தரங்க
மச்சிர் முடிவிடை யழிவில தழுவியுங்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே.

கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுந் தேவ பாணியுந்

தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினு
மிருவகை முத்திறத் தெண்ணே நீவகினு
மொருபோ கென்ப வுணர்ந்தி சினேரே
என்றராகலின்

தரவின் றுகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியு
மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு
மடுக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல
விரூத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினப்பு.

குடநிலைத் தண்செல்வப் பேர்க்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்று
வடிவுடை யாகுந் தரவினை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிஃ றுழிசை தண்மதி யோர்பலவாய்
மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக் கலிப்பாக்
கட்டுஞ் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினத்துக்கொள்க. (கஉ)

கலிப்பாவினம்.

அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுந் கலித்துறையே

நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யிரிசண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே.

கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுணர்
ததுதனுதலிற்று.

அடிவரையின்றி யளவொத்துமந்தடி நீண்டிசைப்பிற் கடிதலில்
லாக் கலித்தாழிசையாகும் எ - து, இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து,
ஈற்றடியிக்கு, அல்லாதவடி தமமுனொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது
கலித்தாழிசை எ-று. கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசையென்று சிறப்பித்
தவதனால், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்படைத்து,
தனியே வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

கலித்தாழிசை.

கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்
ஆய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்
மென்றினை காத்து மிருபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்பேண்டின்.

இவையிரண்டடியாய் ஈற்றடியிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றடு
க்கி வந்தது.

கலித்தாழிசை.

வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போதி னெழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போதி னெழால்லாய்க் குறுவியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறேவாழி வெண்டிங்காள்.

இஃது ஈற்றடியிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்த அளவொத்து
மென்ற வும்மையால் ஈற்றடியிக்கு ஏனையடியொவ்வாது வரப்பெறு
மெனவுகுகொள்க.

கலித்தாழிசை.

பூண்ட பூறையறைப் பூத மருள

நீண்ட சடையா னுடுமே

நீண்ட சடையா னுடு மென்ப

மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.

இஃதீற்றடியிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து முதலடியும், மூன்றா
மடியும், ஒத்துவந்தது சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனேத்துச்சீரானு
மடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அடியெனேத் தாகியு மொத்துவந் தளவிற்

கடையடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ த் தீ ர ம்.

அந்தடி மிக்குச் சிலபல வாயடி

தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும்.

என்றாகலின். கலித்துறையே ஷெடிஷகாண்காய் நிகழ்வது
எ-து, ஐஞ்சீரடி காண்காய்வருவது கலித்துறை எ - று,

கலித்துறை.

யானுந் தேழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பகனும் வந்தென் னலனுண்டான்

தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
காணும் புள்ளாக் கைதையு மெல்லாக் கரியன்றே.

வென்றான் வினையின் றெகையாகி விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பார்த வுணர்வின்னொழி யாது முற்றுக்
சென்றான் நிகழுஞ் சுடர்குழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்ற னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார்.

இவை நெடிலடிநான்காய் வந்தது.

நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஐஞ்சீ ரடியி னடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா தியன்றன வெல்லாக் கலித்துறை.

என்றகலின் நேரடியீ ரிரண்டாய் விடினதுவாகும் விருத்தம
எ-து, நாற்சீரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம் எ - று. திருத்தகு
மெல்லியலே எ-து, மகடே முன்னிலை.

கலிவிருத்தம்.

வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலக்கலில்
ஆய்தலி லொண்குட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தனர் மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்.

தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழுக் கனிகளு மதுத்தண் டத்தமுந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே.

அளவடி நான்கின் கலிவிருத் தம்மே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

உதாரணமுதனினைப்பு.

கொய்தினை யாய்தினை மென்றினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யானும்வென் றானும் கலித்துறையே
மைதிகழோதி வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பழுத் தென்ப விருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே கலிப்பாவினங்கட்டு
கட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (கஉ)

வஞ்சிப்பா - வஞ்சிப்பாவினம்.

சூறளடி நான்கின் மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலையமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னாலிறும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்
சிப்பாவின் கீறமாறுமுணர்த்துதலுதலிற்று.

சூறளடிநான்கின் மூன்றொருதாழிசைகோதில் எ-து, இருசீரடி
நான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்
தாழிசையாம் எ - று. கோதினென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால்,
அவையொரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி யல்லது வாராவெனக்
கொள்க.

வஞ்சித்தாழிசை.

மீடப்பிடியை மதவேழந்

தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்

இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்.

பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையான் வெயின்மறைக்குங்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஒடுமென் மனனேகாண்.

இரும்பிடியை மதவேழம
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விருமபுமென் மனனேகாண்.

(இவை இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவந்
தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறையொருவாது தனிவருமாய்
விடின் ஏ - து, இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய் வரு
வது வஞ்சித்துறை ஏ-று.

வஞ்சித்துறை.

மைசிறந்தன மணிவலா
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்.

இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற் றனியேவந்தது.

சூ த் தி ர ம்.

குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னேரே.

சிந்தடிநான்கறை தருகாலேவிருத்தம் எ - து, முச்சீரடி நான்,
காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம் எ - று.

வஞ்சிவிருத்தம்.

சோலை யார்ந்த கரத்திடைக்
காலே யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலே மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள்வாழுமே.

இது சிந்தடிநான்காய் வந்தது.

சு த் தி ர ம்.

சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சி
யெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்.

என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத
தினாலும் வஞ்சி எ-து, குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பா
வும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலும் எ-று. மறைத
லில் வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதக
த்தா லிறுவதல்லது வெண்ணைச்சுரிதகந்தா லிறப்பெறுதெனக் கொ
ள்க.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
வினைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் ஓயலார்ப்பவும்

மூலமும்-உரையும்.

கங்க

தனிச் சொல். நானும்,

சுரிதகம்.

மகிழ்து உங் கூரன்

புகழ்த லானப் பெருவுண் மையனே.

சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

கோடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளான
வடிவாளெயிற் றழலுனையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனுகி
எயினடுவ ணினிதிருந் தெவ்வுயிர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்திமையிற் செப்பினேன்

தனிச் சொல். புணையெனத்,

சுரிதகம்.

திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ

விரிவுறு நாற்கதி விடுநனி யெளிதே.

சூத்திரம்.

தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை

யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே.

என்பதியாப்பருங்கலம். அமுதே என்பதும், வஞ்சிக்கொடியே
என்பதும் மகடேமுன்னிலை.

உதாரண முதனினைப்பு.

மடப்பிடி பேடை யிரும்பிடி வஞ்சியின் றுழிசையாம்

புரை கண்ணினில்லாய்மை சிறந்தன வானுறையாம்

கநஉ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

தடப்பெருஞ் சோலை விருத்தம தாகுந் தயகருவஞ்சிக
கொடித்தொடி பூநதா மனாகொடி வால னுதாரணமே,

முவுவுரைச சூத்திரக்காரிகையின வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட
ருங் காட்டிய இலக்கியங்களை முழனினைத்துக்கொள்க. (கசு)

ம ரு ட் ப ா.

பண்பா புறநிலை பாகுகுடைக கைக்கிளை வாயுறைவாழத்
தொண்பாச செவியறி வென்றிப் பொருணமிசை யூனமிலலா
வெண்பா முதல்வந் தகவலின் னாக விளையுமென்றால்
வண்பான மொழிமட வாயமருட பாவெனனும வையகமே

மருடபாவாமா றுணாததுதனுதலிறறு. இதன்பொழிபடி, புத்
நிலைவாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாது
மென்னும், நான்குபொருணமேனும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரி
மீறாக வருமெனின் அதனை மருட்பாவென்று வழங்குதல் புலவா
எ-று வண்பானமொழி மடவாய எ-து, மகடேமுன்னிலை.

சூ த் தீ ர ம்.

வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாசும.

ம ரு ட் ப ா.

தென்ற விடைபோழ்த்து தேனார் நறுமுல்லை
முனறின் முகைவிரியும் முத்தரீர்த்—தண்கோளுந்
குன்றமார்ந்த கொல்லேற்றா னிற்புறங் காப்ப
என்றுந் திரா நண்பிற் தேவந்
சீர்சால் செவ்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.

இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமோ டொரு
காலக் கொருகாற்சிறந்து பொலிமினென்றமையாற் புறநிலைவாழ்
தது மருட்பா.

சூ தீ தீ ர ம்.

வழிபடு தெய்வநிற் புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

கைக்கிளை மருட்பா.

நிருநுதல் வேர்வரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்—ஆரிபரந்த
சேயித முன்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

சூ தீ தீ ர ம்.

காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே.

வாயுரைவாழ்த்து மருட்பா.

பலமுறைய மேம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா

இலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்பும்
 கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
 பொலன்செய் புன்கலனே டிவ்வாற னாலும்
 விலங்கிவருங் கூற்றை விடுக்கலு மாகா
 அன்னத்தாத னியிருங் காண்டர்--வினைத்தக்க
 கூறியவெம் மொழிபிழை யாது
 தேறிநீ ரொழுநிற சென்றுபயன் றருமே.

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்து மருடபா.

சூ தீ தீ ர ம்.

வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடிந்
 வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
 றுக்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
 றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தன்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சேவியறிவுறாஉ மருடபா.

பல்பாளை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
 கொல்பாளைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
 தலையாலங் காணம் பொலியத் தொலையாப்
 படுகளம் பாடிபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
 ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
 ஈர முடையை பென்வாய்ச்சொற் கேட்டிடி
 உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு

வருகாத லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா ணிதியீட்டம்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத்தெரியல்
அமைத்த வரும்பொரு ளாநின்றி வெளவல்
இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற்சென்று
மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
அறப்புற மாகைப்பட்டேற்க வறத்தால்
அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவியுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
கற்றார்க் கினனாகக் கல்லார்க் கடிந்தொழுநிச்
செற்றார்க் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறிந்த வறிவினாய்—மற்றும்
இவையிவை வியா தொழுகு நிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழற் றுஞ்சுவண் மன்னே.

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல் கடனென
வரசர்க்குரைத்தமையாற் செவியறிவுறுஉ மருட்பா.

சூ த் தீ ர ம்.

செவியுறைதானே பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்ப
னவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார், என்றிப் பொருண்மிகையென்று
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இந்நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மரு
ட்பா வரப்பெருதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறுஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதற் றெரியின்

வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்

பண்புற முடியும் பாவின வென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பார் புறநிலையென்றும், ஒண் பரச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால் புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுனாவாழ்த்தும், செவியறிவுறா உம் இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய் வரப்பெறுவெனக்கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறு

வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே

செவியறி வுறா உமென் றவையு மன்னே.

பாங்குடைக்கைக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனால், கைக்கிளை யெல்லாப் பாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கிளை வெண்பாமுதலாக வாசிரியமீறாக வரும்வழி ஆசிரியவடியிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்து வருவன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும் வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்கலமரபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தனையும் அடியும், சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாலினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முன்னவைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகனும்

நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்

ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன்பாவும்
ஓதியவா றேறாத மருட்பாவா யோக்கிற்றே
பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்

பண்ணின்

திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவல்
இசை மருட்கு மில்லை யினம்.

உதாரண முதனினைப்பு.

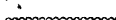
தென்ற லிடையுந் திருதுதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
றென்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவொண் போதமைந்த
பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவந் திற்குஞ் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பா நான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

செய்யுளியல் செய்யுண்முதனினைப்பு.

வெண்பா வடம்பட வீரடி யொன்றுட னேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் மூன்றுங் கடைதருக்கி
றண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யேடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே.

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

ழ ன் ற வ து.

ஒ ழி பி ய ல்.

அலகொழிப்பு.

சீருந் தனையுஞ் சிதையிற் சிறியஇ உஅளபோ
டாரு மறிவ ரலகு பெறுமையை காரணவேல்
ஒருங் குறிலிய லொற்றள பாய்விடி னோரலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழு முகிழ்முலை வாணுதலே.

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
புனியலுள்ளும் சொல்லா தொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால்
ஒழிபியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகையென்னுத
லிற்றோ வெனின், ஒருசார ரொழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்துதலுதலிற்று.

சீருந்தனையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகு
பெறுமை எ - து, சீருந்தனையுங் கெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகர
மும், குற்றியலுகாரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம்பெறு
எ-று. ஒற்றளபாய்விடி னோரலகாமென் றுரைத்தமையால், ஈண்டு
யிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவரென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால் குற்றியலிகாரமும், குற்றியலுகாரமும், ஒற்றியல்பினவாய்
நிற்கும். உயிரளபெடைகள் கெட்டெழுத்தியல்பினவாய் நிற்கும்,
லகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இல
க்கணத்தாற் சீருந்தனையுந் திருந்ததிற்புழிச் சிறியஇஉஅளபோ
ருமறிவரலகுபெறு மென்பதாவிற்று இன்னும், ஆருமறிவரென்று

மூலமும்-உரையும்.

மிகுத்துச்சொல்லியவதனால். அவையலகு காரியம்பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம். உயிரளபெடையலகுகாரியம் பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

தூற்றிய லிகரம்.

சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்க னுளைப்
பெறுநன்றி பின்னும பெரிதென் — றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதந் தான்மன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.

இதனுள், இன்றிவர்க்கியாமென்புழி குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சேராயிற்று. வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிசசீர் விரவுமென்னும், ஒத்தில்லாமையால் வெண்பா வழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீர்கிதையாதாம்.

தூற்றிய லிகரம்.

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் றினல்.

இவற்றுள், குழலினி தியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தனையும், அருளல்ல தியாதெனில், என்புழிக்கலித்தனையுந்தட்டு வெள்ளைத்தனை மீட ருன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுகிற்புல்லாத யற்றையென்னும் இலக்கணத்தோடும் வெள்ளையுட்பிறதனை வராவல்லன, வெல்லாத்தனையுமயங்கியும்வழங்கும். ஏன்னுயிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெ

கதா0

யாப்பருங்கலக்காரிகை

றாதென்று களையச்சீருந்தளையும் சிதையாவாம். இனிக் குற்றியலுகர
த்திற்குச் சொல்லுமாறு.

குற்றிய லுகரம்.

கொன்று கோடுநீடு குருதி பாயவும்
சென்று கோடுநீடு செழுமலை பொருவன
வென்று கோடுநீடு விறல் வேழம்
என்று முடுநீடு பிடியுள போலும்

அதனால்

இன்முடை யிரவிவ னெறி வரின்
வண்டின் சோதை யுயிர்வா முலளே.

சீரடி வஞ்சிப் பாலினுட் குற்றுகரம்வந்து, ஐந்தசைச
சீரும், ஆறசைச்சீருமாயின. இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லா
மையிற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதென்று
களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம், இனி உயிரளபெடைக்குச்
சொல்லுமாறு.

உயிரளபெடை.

பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோன்றினவாள்—நெல்லுக்கு
நாரேஒது நென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கும்
மாரேமா லன்றளந்த மண்.

இதனுள் நாரேஒதுநென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ-
டையதுகரணம்வந்து வெண்பாலினுள் நாலசைச்சீராயிற்று, அவ்
வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறவிட்டு உதார
ணவாய்பாட்டால் ஒசையூட்டும்பொழுது ஒசையுண்ணாது செப்ப

லோசை பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொ ண்டு அலகிடச சீரும் தனையுஞ் சிதையாவாம்.

வெண்பா.

இடைறுடங்க வீர்க்கோதை பினறுழ வாட்கண
புடைபெயரப் போழவாய் திறந்து—கடைகடையில
உப்போல வெனவுலாத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற
தொப்போ நீர்வேலி யுலகு.

இதனுள் உப்போலவென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ டையதுகரணம்வந்து கலித்தளைதட்டு வெண்பாவழிய நிற்குமாத லின ஈண்டியிரளபெடையை இவவிலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெ னறு நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடத் தனை சிதையா தாம் இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுக்கரங்கள், குற்றெழுத்தேபோல நின் றலகுபெறுமாறு.

வெண்பா.

வந்துநீ சேரி னுயிர்வாழும் வாராக்கால்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலும்—முந்தியாங்
கோளானே கண்டநங் கோல்குறியா யின்னுமோர்
நாளானே நாம்புணரு மாறு

இதனுள், வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலுக்கரமும், முந்தியாலென் புழிக் குற்றியலிகரமும் வந்து சீருத்தனையுந் திருத்திரிப்புழிக் குற் றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

சூத்திரம்.

தீளேசீர் லணந் தாங்கெட வரினே

குறுகிய ஷிகரமுக் குற்றிய லுகரமு
மளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே,

என்பதியாப்பருங்கலம். ஐகாரனவே லோருங்குறிலியல் எ-து, ஒன்றா மாத்தினாயென் றோதப்பட்ட ஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தேபோலக் கொண்டு அலகிடப்பெறும் எ-று, ஒருமென்பதிடைச் சொல்.

சூ தீ தீ ர ம்.

குறுமையெழுத் தினியல்பே
யைகாரநெடுமை னீங்கியக்கால்.

எ ன் ற ரா க லி ன்.

ஐகாரக் தறுக்கம்.

அன்னை யையா னோவதவமா லணியிழாய்
புன்னை யையா னோவன் புலந்து,

நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுவி
அடைப்பையாய் கோறு வென லும்--அடைப்பையான்
சுள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் றனைப்பெறினும்
கொள்ளாதி யாங்காண் டலை.

கெண்டையை வென்ற கிளரொளி யுண்கணுள்
பண்டைய எல்லள் படி.

என்னும் இவற்றுள் ஐகாரக்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், செடிலோடும் கூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய் விடினோர்காலம் எ - து, ஒற்றுக்கண் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் எ-று.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஆய்தமு மொற்று மளபெழ நிற்புழி
வேறல் கெய்தும் விதியின் வாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள்
அலகுபெற தென்பதாம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

நனிநிலை யொற்றிவை தாமலகியலா
வளபெடை யல்லா காலையான
ஈரொற் றுயினு மூவொற் றுயினு
மோரொற் றியல வென்மனாற் புலவர்.

கார்க்கடல், கார்க்கேதம், கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க்கன்று என
ஈரொற்றுட னிலையாய்நிற்பினுநீ குற்றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு
பெறாதென்பதாம், ஒற்றளபெழினும், மற்றோரெழுத்தினோடுகூ
நிலையசையாகா தென்பதாம் பெறப்பட்டது.

கண்ண கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன பொற்கணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன னுழைமருங்குன் மேக்கு சாயலார்
என்ன பிறமகளா மாறு
எஃஃகி லங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு.

இவற்றுள் ஒற்றும், ஆய்தமும், அளபெழுத்து ஓரலகுபெற்றவாறு
கண்டுகொள்த. வாருமவடமுந்திகழு முகிழ்முலைவாணுதலே எ-து,
மகடேமுலை.

அ ஐ ச.

விட்டிசைத் தலலான முத்தகட்டனிகுறி நேரசையென
 றொட்டப் படாததற குண்ண னுதாரண மோசைகுன்று
 டெட்டள பாய்விடி னோனோர் நினோயொடு நேரசையாம
 இட்டத்தி னொகுறில சேரி னிலக்கிய மோசினதவே.

ஓருசா அசைகடகெயதியதோ நிலக்கண முணாததுதனுத
 லிறறு

விட்டிசைத்தலலான முத்தகட்டனிகுறி நேரசையென
 டட்டப்படாது எ-து, மேற்பொதுவாகையாற றனிகுறிநேரசையெ
 ன்றாயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுத்தகணி
 னற தனிகுறெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப பெறுது
 எ - று. எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுத்தகட்டனிக குறில
 குறிலோடு நெடினோடுங்கூடி நிரையசையா மென்பதாயிற்று. அதற்
 குண்ணுதாரணம் எ-து.

வே ண் பா.

உண்ண னெளிநிறு னோவகு புகழ்செய்யான
 துன்னருவ கேளிர துயாகளையான—கொன்னே
 வழவகான பொருள்காத் திருப்பானேல அ ஆ
 இழந்தானென மெண்ணப் படும.

இதனுள் அ-ஆ, என்புழி யருளின்கட் குறிப்பாய் மொழிமுத்த
 கணினை குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவா றும், அல
 லாதவழி குறிலோடு நெடினோடுங்கூடி நிரையசையுயினவா றுங்
 கண்டுகொள்க.

வேண்பா.

வெறிகமழ் தண்புறவின் வீங்கி யுகளு
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அஉ மறியா லறிவி லிடைமகளே
நொஅலைப னின்னா ட்டை நீ.

அ) அவனும் இதுவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எளவணை வெல்லாரிகல்.

இவற்றின்கட் டனிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்து நேரசை
யாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுள் அஉமறியாவென்பது தற்
சுட்டிக் குறிப்புச்சொல், நொ என்பது செய்வெனெச்சத் திறுதிதொ
கரு முதனிலைகுறுகிய ஏவற்குறிப்புச்சொல், அஇஉஎ என்பன சுட்டி
வினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனான், மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாமென்பதூஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு
ஏவல் தற்சுட்டி வினாசுட்டுஎன்னு மைந்தன்கண்ணு மென்பதூஉம்,
குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துநின்றவிடத்து மற்றொரெழுத்தினோடுங்
கூடி நிரையசையாகா தென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

சூ த் தீ ர ம்.

அ) இஎஉஒ இவைகுறிய மற்றையவேழ்
நெட்டெழுத்தா நேரப் பமும்.

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டி ஏவ
ல்வந்தவழிக் கூண்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஏவல் சூறிப்பே தற்குட்டல் வழி

யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா.

என்றார் மயேச்சுரர். ஓசைசூன்ற நெட்டளபாய்விடினேர்நேர்
எ-து, நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனி னஃது இரண்டுகேர
சையாக வைக்கப்படும் எ-று. ஓசைசூன்றவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால், மூன்றுமாத்தினாயின் மிகவுச்சரிப்பினு நேர்நேராக
வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. நிராயொடு நேரசையா மிட்டத்தினுற
குறில்சேரின் எ - து, குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தநெட்டெழுத்து
அளபெழுந்தா லவ்விரண்டினையுங்கூட்டி நிராயசையும் நேரசையு
மாக வைக்கப்படும் எ-து. இலக்கியமேர்சிதைவே.

வெ ண் டா.

ஏ எர் சிதைய வழாஅ லெழாஅநின்

சேயரி சிந்திய கண்.

குப்பாட்டு நேர்நேராதற்கும் நிராநேராதற்கும் இலக்கியமாமெ
ன்க. ஏஎர்-என நேர்நேராயிற்று. அழாஅல் எழாஅ என நிராநேரா
யிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னி
ன்றகுறிலோடும் நெடிலோடுங்கூடி அளபெடை நிராயசையாகாதித
னக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

தனிலை யளபெடை நேர்நே ரியற்றே

யிறுதினிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே

யிறுதினிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே.

என்றார் நத்தத்தனார்.

சீர் - தலை .

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனிவர்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாதவெல்லார்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தனையும் தேவெள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றனை பூங்கொடியே.

கீருந்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமை யுணர்த்து

மாஞ்சீர் கலியுட்புகா எ - து, தேமா புளிமாவென்னும் நேர்ந்
றியற்சீரண்டும், கலிப்பாவினுட் புகப்பெறா எ-று. கலிப்பாவின்
விளங்கனிவந்தாஞ்சீரடையா எ - து, கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி
என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்
பெறா எ-று. அகவலகத்தும் எ-து, ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிள
ங்கனி கூவிளங்கனியென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறா எ-று. அல்
லாதவெல்லார் தாஞ்சீர்மயங்கும் எ-து, இவையொழிந்தசீர்களெல்
லாம் பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.
தனையும்தே எ-து, எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்
லாப்பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று. வெள்ளைத்தன்
மை குன்றிப்போஞ்சீர்களிபுகில் எ-து, எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவி
னுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும்,
வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்புகப்பெறா புகிற் செப்பலோ
சையழிந்து வேறுபட்டு இச்சையுண்ணாதுகெடும் எ-று. புல்லாத
யற்றனை எ-து, எல்லாத்தனையும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்
துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்
சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும்ல்லது வேற்றுத்தனையே
விரவாது எ-று. பூங்கொடியே எ-து, மகடேஉமுன்னிலை.

✽ குடநிலைத் தண்புறநில்—சென்ற வாறே.

என்னுந் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிரை
நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், வாராது நினையீற்றாசிரிய வுரிச்சீரும்,
வெண்டாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்ட
ளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு மயங்கிவந்து
வாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
வெண்டுவார் திஞ்சுளே வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டி சிலம்பேறி யோங்கிய விருங்கனழப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவி லென்னையர் மலையே.

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்
சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், வஞ்
சித்தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசம்பும்
விசம்புதைவரும் வளியும்
வளிதலையு தீயும்
தீமுரணிய நீரும்
புன்காற் புணர்மருதின்

✽ இச்செய்யுளினை கடுவது பக்கத்திற்காண்க.

போதரும்பிய புனற்றாமரை
தேன்னுட்டிக் கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்.

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேரீற்
றியற்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், ஆசி
ரியத்தளையு மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

* முழங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.

என்னும் வெண்டுறையன் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்
தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலிவிருத்தம்.

வளர்கொடியன மனம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளிற்கொடியன நறுவியாயன நகுமலரன வகுளம்
குளிற்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன கோக்கம்
ஔளர்கொடியன வுயர்தளிர்நொ டொழுகினரன வோடை.

இக்கலிவிருத்தத்துள், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்
றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், மயங்கிவந்தவாறு
கண்டுகொள்க. நேரீற்றியந்தீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும்,
கரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும்
வாராதவாறும், வெண்பாலினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும்,
வேற்றுத்தளை விரவாமையும், மேற்காட்டிய செய்யுளகத்தும் பிறவற்
றுள்ளும் கண்டுகொள்க. நேரீற்றியந்தீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்

* இச்செய்யுளினே அள-வது பக்கத்திற்காண்க.

கரு0

யாப்புருங்கலக்காரிகை

சுகத்துள்ளும் வருதலும், ஶிநாநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத்
துள்ளருகிவருதலும் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன.

வெண்பா.

சூலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மே னின்ற—புலா லுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவிண்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் காப்ப துரை.

இவ்வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின்,
நிருவள்ளுவப்பயன் நாலடிகாநூறுமுதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும்,
முத்தெள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரி
ச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்பாலினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவெ
ன்னு மொத்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தனை வெண்பாலினுள் வந்
திலாமையானும், இத்தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவெ
ன்பது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அ
துவே இந்நூலுடையார்க்கு முடன்பாடு.

சூத்திரம்.

இயற்சீர் நேரிற்றுத் தன்றனை யடைதல்
கலிக்கியல் பிலவே காணுங் காலே
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாயினு
மொரோ விடத் தாரு மென்ப.

என்றார் பங்காயனார். ஶிநாநடுவில்லா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியினே
டகவலிற் கடிவரையிலவே என்றாகலின். (கூ.)

அடி மயக்கம்.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாத மகவற்றுள்ளான்
மயக்கப் படாவல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல்

மூலமும்-உரையும்.

கடுக

கயற்கணல் லாய்களிப் பாதமு நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவு முறைமையினே.

அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படா
வல்ல எ-து, இயற்சீர் வெண்டனையான்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்
சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயக்கப்பெறும் எ-து.

சூ த் தி ர ம்.

இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தி ர ம்.

வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரித்தே
வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே.

என்றார் பல்காயனார்.

ஆசிரியப்பா.

எறும்பி யனையுட் குரும்பல் சுனைய
உலைக்க லன்ன பாறையேறிக்
கொடுகிஷ் லெயினர் பகழி மாய்க்கும்
கவலைத் தென்பவர் தேர்சென்ற வாரே
அதுமற் றவலங் கொள்ளாது
கொதுமற் கலுமுமீவ் வழுங்க லாரே.

இயற்றனவெள்ளடி, இதனுள் எறும்பியளையுட் குறும்பல்சுனை
 ய எ - து இயற்றன வெள்ளடி இதனை எறும்பியளையுட் குறும்பல்
 சுனைய குறுந்தொடியாஞ் செல்சுரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
 மாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

இருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் மாநிலத்
 துடைநிலை நடுவண துடைபிறர்க் கினறித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
 இடுதிரை மணவீனும் பலரே சுடுபிணக்
 காடு பதியாகப் போகித் தத்தம
 நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தோரே
 அதனால், நீயுங் கேண்மது யத்தை வீயா
 துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
 மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
 கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறக் காட்டு
 வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
 உப்பிலாவலிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா
 திழி பிறப்பினே னீயப் பெற்று
 நிலங் கலனாக விலங்கு பரிமிசையு
 மின்ன வைகல் வாரா முன்னே
 செய்நீர் முன்னிய வினையே
 முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் ழுறந்தே.

இதனுள் உப்பிலாவலிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்கு நோ
 க்கா எ-ம் இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று எ-ம் வஞ்சியுடி விரவிவந்த
 வாறு கண்டுகொள்க. மயக்கப்படுமென்னுது மயக்கப்படா வல்லவெ

ன்றிருகால் விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றளை வெள்ளடியும் கலியடியும் ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப் பெறுமெனக் கொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்பு மனைக்கலங்கி
வதின் மாக்களு நோவார் தோழி
என்று நோவா ரில்லை
தண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே.

இதனுள், அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப்பட்டென எ-து, வெண் சீர்விரவிய வியற்றளை வெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவின் வாய்ப்பட்டெனப் பொங்கியபூசல்பெரிது எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா மாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

குருகுவேண் டாளி கோடுபுயத் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சாரல்
அருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே.

இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனை மாவழங்கு மெருங்காட்டு மழகளிறுகாணாது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்சீயஞ்சென்றுமூலுமே, எனவுச்சரித்துக் கலியடியா மாறு கண்டுகொள்க. வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுண்ணும் எ-து, வஞ்சிப்பாலினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப்பெறும் எ-து. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிபுள் ஆசிரியவடி பவின் துவரும். கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்

கருசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

லர்ய எ-து, மகலேமூன்னிலை பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி ரெ
மீம்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடி
யும் அருகினைவெணக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும் என்
றித் தொடக்கத்தன.

வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து:—

இதனை வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து,
கயனாட்டக் கடைசியர்தது காதலர்தோண் மணந்தனரே என வுச்ச
ரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனக்குழாய்:—

இதனைக் கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனக்குழை யாழிசூழ்
வைவயக்கணி எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. கலியி
னுள் முயக்கப்படு முதற்காலிருபாலும் எ-து, கலிப்பாலினுள் வெண்
பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும் எ-து. முறைமையி
னே எ-து, முறைமையோடுகூட்டி வழங்கப்படும் எ-து.

சூ தீ ர ம்.

ஆசிரியப்பாவி னயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணும்—ஆசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிசுவம் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின
ஒண்பா வடிவிசுவா வுற்று.

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மய
ங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாலினுள் வெண்பாலும், ஆசிரியப்பாலும்,
மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (சு)

அடி-தொடை.

அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கினைபுஞ் சீரடியும்
வருதற் றூரித்தென்பர் வரன்றமிழ் ஈரவலர் மற்றொருசார்

கருதிற் கட்டையே கடையினை பின்கடைக் கூழையுமென்
நிரணத் தொடைக்கு மொழிவ ரிடைப்புணர் வென்பதுவே.

ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
துதனுதலிற்று.

அருகிக்கலியோ டகவன் மருங்கினையுஞ், சேடியும், வருதற்கு
ரித்தென்பர் வான்றமிழ்காவலர் எ-து, ஒருசார்கலிப்பாலினுள்ளும்,
ஆசிரியப்பாலினுள்ளும், ஐஞ்சேரடி மருகிவரப் பெறுமென்று சொல்
லுவர் புலவர் எ-து.

அணிகிளர் சிறுபொறியவிர் துத்திமாநாகத் தெருததேறித்
துணியிரும் பணிமுந்நீர் தொட்டுமுந்து மலைந்தனையே.

இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சேரடி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
உணர்பாழ்த் தன்ன வோமையம பெருங்காட்
டினனா வென்றீ ராயின்
இனிய வோபெரும் தமிழேற்கு மனையே.

இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.
?றியகட் பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாலினுள்ளும்
ஐஞ்சேரடி வந்ததெனக்கொள்க.

சு த் தீ ர ம்.

வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

கநிகா

யாப்பருங்கலக் காரிகை

என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள் ஐஞ்சேரடி வரப் பெறாதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

ஐஞ்சே ரடுத்தலு மண்டில மாகலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல.

என்று நந்தத்தனார் அடிதூவிலெடுத்தோதினார். மற்றொருசாரா கருதிற்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ டைக்கு மொழிவரிடைப் புணரென்பதுவே எ-து, ஒருசாராகிரியா முரண்டொட்டையக் கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின் முரணும், கடைக்கூழமுரணும், இடைப்புணர் முரணுமென்று வேண்டவர் எ-று.

இரணத்தொடை யெனினும், பகைத்தொடை யெனினும், மு ரண்டொடையெனினும் ஒக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

மொழியினும் பொருளினு முரணத் தொடுப்பி
னிரணத் தொடைபென் றெய்தும் பெயரே
மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்.

அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிக்கீர்க்கண் மறு தலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது கடையிருசீர்க்கண் ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது பின்முரணாவது, இரண்டாஞ்சேர் க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க் கண்ணும், மறுதலைப்படத் தொடுப்பது, கடைக்கூழ முரணாவது முதற்சீர்க்கணின்றி யொழிந்த மூன்றுசீர் க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

ஆசிரியப்பா.

கயன்மலைப் பன்ன கண்ணினை கரிதே
தடமுலை திவனந் தனிவடம் வெளிதே
நூலி னுண்ணிடை சுறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கல்குலோ பெரிதே.

இஃது அடிதோறு மிறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்
தமையாற் கடைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

மீன்றேர்ந் தருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாமல் விரிசினே குழுஉம்
தண்ணந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரேர் காணலங் காண்டும்
பிரேர் வண்ணமுஞ் சிறுதுதற் பெரிதே.

இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தோ
டுத்தமையால் கடையிணைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியே மிருந்தன மாக நின்றுறுதன்
நலனுடைப் பணிமொழி நன்கு பலபயிற்றி
விக்ஞதொடிப் பணைத்தோ ணெகிழ்த்
துறந்தோ னல்லனம் மேனியோ தீதே.

இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலை
ப்படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

கருஅ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ஆசிரியப்பா.

காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி-

பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்

வேய்புரை தோளு மணங்குமா லெமக்கே.

இது முதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

போதுவிரி குறிஞ்சிறி நெடுந்தண் மால்வரைக்

கோதைபிற றுழந்த வேங்ககல்வெள ளருவி

காந்தளஞ் செங்குலைப் பகங்கு தாளி

வேரல் விரிமலர் முகையொடு விவா இப்

பெருமலைச் சீறா ரிழிதறு நலங்கவர்ந்

தின்ன வாயி னினியோர் மாட்டே.

இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் லிடைப்புணர்முரண், இவ்வாறுசொன்னார் கையனார் முதலாகிய வாசிரிய ரெனக்கொள்க. இனி இரணத்தொடைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்த மோனை, இயைபு, ஏதுகை, அளபெடையென்னுந் தொடைநா ன்கிற்று மிவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவைக் கூடிவழங்குமாறு கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழை மோனை, இடைப்புணர்மோனை எ - ம், கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு எ-ம், கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை எ - ம், கடையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை,

மூலமும்-உரையும்.

இடைப்புணரளபெடை எ-ம் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்
யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க. (இ)

எதுகை-மோனை

வருக்க நெடிவினம் வந்தா லெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுரைக்கப் படுமுயி ராசிடையிட்
டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்றா மெழுத்துமொன்றி
ரிரக்கு மெதுகையென் றுலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே.

ஒருசாரெதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுண
ர்த்துதனுதலிற்று.

வருக்கநெடிவினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்றொருக்
கப் பெயரா னுரைக்கப்படும் எ-து, வருக்கவெழுத்தும், நெடிவெழுத்
தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அவற்
றை வருக்கவெதுகை, நெடிவெதுகை, இனவெதுகை எ-ம். வருக்க
மோனை, நெடிமோனை, இனமோனை எ-ம். பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று.

டு வ ண் பா,

நீழணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தூதிப்
பாடும் வண்டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தொடார்தொடி நெகிழ்த்தா றுள்ளார் படரெல்லாப்
பாடமை சேக்கையுட் கண்.

இது டகரமெய் வருக்கவெதுகை.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ றேந்தா னிடை.

இது றகாமெய் வருக்கவெதுகை.

ஆவாவென்றே ஒருசாரார்:—

என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றாதாயினும் இரண்டாமெழுத்
தின்மேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடிலெதுகையென்று வழ
ங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினவெது
கையு, மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையு மென வ-று.
வெம்மதக்கார்தகவிலா ரென்பதவரைய ரெச்சத்தாற் காணப்படும், இது

வெண்பா.

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இது மெல்லினவெதுகை.

வெண்பா.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இது இடையினவெதுகை. வருக்கமோனை முதலாகிய மூன்
றும் வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானம் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூநதர்
பிர்க்கப் பெய்து தேம்படத் திருநிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்

பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யமிக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டிப்
பைங்க ணுமுனைப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்கு சினந்தணியாப் பூதுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
னற்றார் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே.

இது பகாமெய் வருக்கமோனை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.

இது முதலெழுத் தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின்மேலே
றிய கெடிலொப்புமைநோக்கி கெடினமோனையென்று வழங்கப்படும்.
இனி இனமோனை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்
லினமோனையும், இடையினமோனையுமென.

ஆசிரியப்பா.

கயலே ருண்கண் கலுழ நாளும்
சுடர்புரை திருதுதல் பசிலை பாயத்
திருந்திறை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வருடம் பொழுதே.

இஃதெல்லாவடியு முதற்கண்ணே வல்லெழுத்து வந்தமை யான் வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

வருக்க நெழினிம் வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவு மினத்தினு மாகும்.

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க, ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப் பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கையாகெதுகை என்றும் தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கையாகுமோனை என்றும் வேண்டுவரெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

சீர்முழு தொன்றிற் றலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றி னிடைகடை பிறவே.

என்றாகலின். இச்சகுத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாதே வி ரித்துணாத்துக்கொள்க.

வெ ண் பா.

சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
மூலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மலை கண்கடும் போது.

எ-து, தலையாகெதுகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பதவன் முதற்றே யுலகு.

எ-து, இடையாகெதுகை.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

எ-து, கடையாகெதுகை.

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப்
பற்றுக் பற்றுவி டற்கு.

எ-து, தலையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

மாவும் புள்ளும் வதவயிற் படர
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலே தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலே வந்த வாடை
மாயோ ளின் னுயிர்ப் புறத்திறத் தன்றே.

எ-து, இடையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பிர்க்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேநதிப்
பேயு மறியா மீவழங்கு பெருங்காட்டுப்

பைங்க ணுழுவைப் படுபகை
பொங்கு சினந்தணியாப் பூறுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
எற்றார் மார்ப திண்டலெங் கதுப்பே.

எ-து, கடையாகுமோனை.

உயிராசுடை யிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றடிமூத்
துமொன்றி றிருக்குமெதுகையென்றலுஞ் சிறப்பில் எ-து உயிரெது
கை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, மூன்
ருமெழுத்தொன்றெதுகை யென்றொரு சாரெதுகையு முளவாயி
னும் பெறியதோர் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழைபே எ-து மக
டேமுன்னிலை.

ஆசிரியப்பா.

துளியொடு மயங்கிய தூங்கிரு ணடுநாள்
அணிகிளர் தாரோ யருஞ்சர நீந்தி
வழுவமை பெஃகம் வலன்வயி னேந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்த லுய்தலே வரிதே.

இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்
தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை, இனி
ஆசெதுகை, யரலழவொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக் கொள்க.

சூ த் தி ர ம்.

யரலழ வென்னு மீரிரண் டொற்றும்

வரன்முறை பிரமாத வந்திடை யுயிர்ப்பினஃ
தாசுடை யெதுகையென் றதைதல் வேண்டும்.

எ ன் ற ரா க ளி ன,

வி ரு த் த ம்.

காய்மாண்ட தெவகின் பழம்வீழக கமுகினெறறிப்
பூமாண்ட தீநதேன் றெடைகீறிவருகை போழநது
தேமாவ கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிநதும்
ஏமாவ கதமென் றிசையாற்றிசை போயதுண்டே.

இது யகரவொற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

கலிவிருத்தம்.

மாக்கொடி யானையு மெளவற பந்தரும்
காக்கொடி முல்லையு கலநது மலலிகைப்
பூக்கொடிப் பொதுமபருக காண ஞாமுலும்
தூக்கொடி கமழ்ந்துதான் றறக்க மொத்ததே.

இது ரகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

ஆவே றருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவே றருவின வலலவாம—பாஸ்பால
ஒருதன்மைத் தாரு மறநெறி யாபோல
உருவுபலகொள லீவரு.

இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரமே போலு மனைவாழ்க்கை—யந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழ்ந்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற டூளையே போன்று.

இது முகரவொற்றிடைவந்த ஆசைதுகை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.

இது ஆகிளையிட்டெவந்த வல்லினவெதுகை, பிறவும் வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. இடையிட்டெதுகை வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைத லுழல்க
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைக றேறும் பைபயப் பெருகி
நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பெளவ வறன்முகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலைபன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே.

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டெவந்தமையால் இடைய்
துகை. இது தொல்காப்பியனார்காட்டிய பாட்டு.

விருத்தம்.

தாதுவண்ண மிடையிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகும்.

என்றாகலின். இரண்டடியெதுகை வருமாறு.

துவைக்குந் துளிமுந்ரீர்க் கொற்கை மகளிற்
அவைப்பதம் பல்லிற் கழகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும வேலின்
அணங்கு மமுதமு மன்னலார் பாடல்.

இதுமுன் இரண்டடியுமோ ரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடி
யுமோ ரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி ஏதுகை.

சூத்திரம்.

இரண்டடி பெதுகை திரண்டொருங் கியன்றபின்
முரண்ட வெதுகை திரண்டில வரையார்.

என்றாகலின். மோனைக்குமவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

விருத்தம்.

ஆகக் கண்டக ராளற்ற வாடவர்
ஆகக்கண் டகத்தா லற்ற வன்பினர்
பாகக் கொண்டு பயோதரஞ் சேர்த்தினார்
பாகக் கொண்டு பயோதர நண்ணினார்.

இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின் இரண்டடியு
மற்றொருமோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை.

வேண்பா.

பவழமும் பொன்னுங் குவைஇயு முத்தின்
கிழரும் பிழ்றனபுன் னை.

பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புனாநீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

இவை மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை, கிரக்குமெதுகையென்
று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்றும், வி
ட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டுவாருமுளரெனக்கொள்க.

உவ ண் பா.

. பற்றிப் பலகா லும் பான்மறி யுண்ணுமை
நொஅலைய னின்றனாட்டை நீ.

இது வல்லொற்றடுத்தாற்போல விட்டிசைத்த குற்றெழுத்தி
னோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசைவல்லொற் நெதுகை.

உவ ண் பா.

அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எஎவனை வெல்லா நிகல்.

இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்துவந்த
மையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொ
ள்க. இன்னுமொருக்கப் பெயரானுணாக்கப்படுமென்று சிறப்பித்தவ
தனால் பாலினங்களெல்லாந் தொடையானும், வருமென்றராயினும்
பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையாகெதுகை
யிற்றிரிந்தும் வாராவென்பன உம் செந்தொடையொழித்தெல்லாத்
தொடைக்கும் இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பன உம், வழியெதுகை
வரத்தொடுப்பன உம், வழிமுரண்வரத்தொடுப்பன உம் சிறப்புடைத்
தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தெ
னையுந் தொடைவிகற்பமு போலாமை வேறுபடத்தொடுப்பன மரு
ட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு ஞானமொத்
ருநிலும் கெடிலுந் தம்முளினமாம். அவை அகர-ஆகர-ஐகர-ஒ

காரங்க டம்முளினமாம். இகர-ஈகார-ஏகர-ஏகாரங்கள் தம்முளினமாம், உகர-ஊகார-ஒகர-ஒகாரங்கள் தம்முளினமாம். இவையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறேகொள்க. ஒற்றினுள் சகர தகரங்கள் தம்முளினமாம். ஓகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முளினமாம், இவற்றை அநுவென்று வழங்குவாருமுள்.

வெண்பா.

அகரமோ டாகார மைகார மௌவாம்
இகரமோ டகார மௌ-உகரமோ
கோர மொஓ ஞநமவதச் சகரம்
ஆகாத வல்ல வது.

என்றாகலின் அவற்றுட் சிலவருமாறு.

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார் கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்
அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனை முதலாகியதொடை
ஈம் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்தமையான்
மருட்செர்தொடை, பிறவுமன்ன இனிவழியெதுகை வருமாறு.

விருத்தம்.

மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர் வரகுணன் றெண்டியி
ஹ்வாய்க், கண்டலர் தண்டிறைக் கண்டதொன் றுண்டிகளம
கர, குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு தொண்டையுங் கொ
ண்டோர் திங்கள், மண்டலம் வண்டலம் புக்கொண்டறுழ
வருகின்றதே.

கொங்குதங்கு முதலாயினவுக்கொள்க. அதுப்பிராச.மென்னு
ம்வடமொழியை வழியெதுகை யென்பது தமிழ்வழக்கு, இனி வழி
முரண்வருமாறு.

விருத்தம்.

செய்யவாய்ப் பசும்பொன்னேலைச் சீரடிப்பரவை யல்குல்
ஐயதுண் மருங்குநோவ வடிக்கொண்ட ருவவுக்கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலக்கிநீண்ட
மையவர் மழைக்கட்கூந்தன் மகளினை வருகவென்றான்.

ஒருமால்வரை நின்றிரு சுடரோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த
பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்கா வுண்டி பேதையர்கண்
பொருமாதவித் தொக்கலெங்கோன் புரவலன் பூம்பொதியிற்
கருமாவிழிவெண்பற்செவ்வாய்ப் பசும்பொற்கணங்குழைக்கே.

மோனையெதுகையிற் றிரிந்து பாவுமினமும் வாராமை மேற்
காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

தரவுதாழிசைகட் கடிநியமம்.

சுறுங்கிற்று மூன்றடி யேனத் தாவிரு மூன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுறுங்கிற் றிரண்டடி யொக்க மிரட்டி சுரும்பிரும்
தரங்கக் குழலாய் சுறுங்குந் தாவினிற் றுழிசையே.

தரவு தாழிசைகட்டு ஆடிவளையறையா மாறுணர்த்துதனா
லிற்று.

சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும, வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை எ-று. இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது எ-து, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியே தரவாவது எ-று. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவென்றராயினும் வெள்ளைக் கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுன், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமை சொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பா சுருங்கிற் நிரண்டடியொக்கமிரட்டி எ-து, பொதுவகையாற் ருழிசைசொல்லிப்போந்தாராயினும் தாழிசைகட் கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடி பெருமை, இடைமூன்றடியானும் வருவது எ-று. சுரும்பி மிருதரங்கக்குழலாய் எ-து, மகடேஉமுன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே எ-து, தரவடியிற் ருழிசையடி சுருங்கிவருவது எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டிய வற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

கூனும் பிறவும்.

பொருளோ டடிமுத னிற்பது கூனது வேபொருந்தி இருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கு மினியொழிந்த மருடர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப் டிபே. பொருள்கோள்குறிப்பிசை யொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொ

மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோ நிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

பொருளோ டடிமுதனிற்பது கூன் எ-து, அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும் எ-று.

அதுவே பொருந்தி யிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநீற்கும் எ-து, அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணுமீற்கப்பெறும் எ-று. ஈற்றினுமென்ற வும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன் வரப் பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலா வஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும் இறுதியும் அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து சீர்கூனாய்வரினும், உகரவிறுதியாகிய நேர்ற்றியற் சேராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச் சேரல்லாப் பாவினுள் றும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா ஆசிரியம் கலியென்னு மிவற்றினிடையு மிறுதியுங் கூன்உரப்பெறு தெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப.

வஞ்சியி னிறுதியு மாகு மதுவே
யசை கூனாகு மென்மனார் புலவர்.

பல்காயனார். கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாரு முளர் என்றார்.

சூ தீ தி ர ம்.

அடிமுதற் பொருள் பெறவருவது தனிச்சொ
லஃதிருதியும் வஞ்சியு னியலு மென்ப.

என்றாகலின், கொச்சைக்கலியுள் ஓடிமுழுதுங் கூனாய்வரப் பெறும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

வெ ண் பா.

உதுக்கான், சூரந்தானு வண்கைச் சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி—இரந்தார்மாட்

டிண்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளிதோ மழை.

வண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்காணெனக் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிதந் தோரே

யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே.

என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவரே எ - ம், யா
னே எ-ம், கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

க லி ப் பா.

உலகி { பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும்
னுள், } இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையாரசிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்பின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோ ரொப்பாகித்தோன்றாவே.

இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுளெனக் கூன்வந்த
வாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்

கௌசு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உறுதிவழி பொழுதுமென்ப

அதனால்,

நற்றிற நூடுத னன்மை

பறறற யாவையும் பரிவுறத் துறந்தே

இவ்வஞ்சிப்பாலினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச்சீர் கூறாய்
வந்தவாறும்,

மாவழங்கலின் மயக்குற்றன வழி

என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண்வழியென, அசைகூறாய்
வந்தவாறும்.

கலங்கழாலிற் றுறை கலக்குற்றன

என இவ்வஞ்சியடியி னடுவிற்துறையென, அசை கூறாய்வந்த
வாறுங் கண்டுகொள்.

தேரோடத் துகள் செழுமினதெருவு.

இவ்வஞ்சியடியின திறுதிக்கட்டெருவு என வுசாவிறுதியாகிய
இயற்சீர் கூறாயினவாறு கண்டுகொள்க.

காமர் கடும்புனலென்னுங், கொச்சகக்கலிபுட் சிறுகுடியீசே
சிறுகுடியீசே என வோரடியால் கூன்வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்
ன இனியொழிந்த மருடர்விகாரம் வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்
புப்பொருள் கோள்குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள்க எ - று, மே
லெழுத்தசைசீர் பந்தமடி தொடை பாலினங்கூறுவனென் றதிகநூ
ரம்பாரித்த காரிகையுள் ஒதப்படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கத்தீர வகு
கீழ்ப்பட்டவிகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்
பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்புனொப்

புமைபு மாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க ள-று. பொலங்கொடியே எ-து, மகடேஉமுன்னிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைப்படும். வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென.

சூ த் தீ ர ம்.

அநநாற் செல்லுந் தொடிக்குங் காலை
வலிக்கும் வழி வலித்தலும்
மெலிக்கும் வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும் வழி விரித்தலும்
தொகுக்கும் வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிம வழி நீட்டலும்
குறுக்கும் வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய மென்மனார் புலவர்.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

குறுத்தாட் டூகஞ் சமந்த
வறக்கதி ராழியெம் மண்ணிலைத் தொழினே.

இதனுள் குறுத்தாளெனற் பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும்.

நீண்டை யினக்கிளி கடிவேள்
பண்டைய ளல்லன்மா னோக்கினளே.

இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமே
கும்வழி மெலித்தவாறும்.

வெண்பா.

வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்ததீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி—ஒத்திழியும்
தண்ணன் துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியார் தார்.

இதனுள் தண்டுறைவ ரென்பாலதனைத் தண்ணன் துறைவரெ
ன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும்,

வெண்பா.

பூத்தாட் புறவிற்புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துறார்
வேண்டா வணக்கி விறன்மதிறுன் கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்.

இதனுள் வேண்டா தாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்
டார் வணக்கியெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும்,

வெண்பா.

பாசிழை யாகும் பசப்பித்தான பைந்தொடி
மாசேனென்று மனங்கொளீஇ--மாசேனன்
சேயிதட்கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
னோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து.

இதனுள் பச்சிழையெனப் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டும்
வழி நீட்டியவாறும்,

வெண்பா.

யானையெழித் தத்திருந்த விலங்கிலே வேற்றென்னன்
திருத்தார்நன் மென்றேன்றி யேன்.

இதனுள் தியேனெனற்பாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழி குறுக்கினவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடப் பொருந்தி வாராநின்றனவல்லது துவைக்குப்பாலில்லை யெனற்பாவது துவைக்குப் பாலில்லையென்றாற்போலப் புணர்க்கப்படாதென்க. இன்னு மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் தலைக்குறையும், இடைக் குறையும், கடைக்குறையும் வருவனவுமுள். அவையும்வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமென்குகொள்க.

மலாரிதழ் புளையு மஞ்செஞ்சிறடி.

இதனுள் தாமனையெனற்பாலதனை மனையெனத்தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

வேதினவெரி நிறேதி முதபோத்து.

இதனுள் ஒத்தியெனற்பாலதனை, ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

அகலிரு விசம்பி னுல்போல்

வாலிதின் மலர்ந்தன புகொடி முகன்டை.

இதனுள் ஆரவெனற்பாலதனை யாவென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

நீ லுண்டு கிலிகை கடுப்ப.

இதனுள் நீலமுண்டிகி லிகைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுண் டிகி லிகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்கால யென் வழி நான்குசொல்லாவன இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனவியை.*

கன அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென்
றன்னத்தே செய்யுளி னீட்டச் சொல்லே.

அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன சோறு, கூழ், பால், பாளிதம்,
என்பன.

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சொற் றானே யியம்புங் கால்
செந்தமிழ் நிலத்து வழுக்கொடு துவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ வெனின் வையையாற்றின்
வடக்கும், மருதயாற்றின் நெற்கும், க்ருஷ்ணின் கிழக்கும், மருஷ்ணின்
மேற்குமாகிய நான் கெல்லைக்குட்பட்ட சோனாடென்ப.

சூ த் தீ ர ம்.

முன்ற வாணன் மலர்திரு வருளாற்
நென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
வடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியின்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனும்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மைபுறு சோழ வளநா டென்ப.

நிரிசொல்லாவன அடுக்கல், பிறக்கல், ஒக்கல், விலக்கல், விண்
டு, குவடியெனவிலை, மலையென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவேறு
கொல். உத்தியென்பது ஆற்றிலைக்குறையும், கொப்பூழும், தேருரு
கும், ஊழாத்தோருதும்பும் எனவிலை. வேறுபொருள்குறித்த ஒரு
பால்,

சூ தீ தீ ர ம்.

ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

திசைச்சொல்லாவன, மயிலை மஞ்ஞையென்றுங், கிளியைக்
கிள்ளையென்றும், தாயைத் தள்ளையென்றும், நாயை ஞுமலியென்
றும் வழங்குவனவாம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும்
தங்குறிப்பின வேதிசைச் சொற்கிளவி.

சேந்தமிழ் நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருகொடுத்தமிழ் நிலமா
வன.

வே ணீ பா.

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பனறி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய்
சேத மலாடு புனநாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

இதை விரித்துணாத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன குறுகும்,
மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிது
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே
சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வகையார்.

என்றார் தொல்காப்பியனார். வகையுளி எ-து, முன்னும் பின்
றும் அசைமுதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழியறித்து குற்றப்படாமல்
வண்ணமுதத்தெனக்கொள்க.

வெண்பா

நகரு நீரா ரசைசீ ரடிக்கட
பொருணைக்கா தோசையே கோக்கி—மருண்க்கிக
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொணடியறறல
லாயந்த வகையுளியின மாணபு

என்ற ராகவின,

கடியார பூவகோதை கடாயினுன் றிண்டோ
சிறியாரதஞ் சிறில சிதைத்து

இதனை கடியார எ-ம, பூவகோதை எ-ம, கடாயினுன் எ-ம்
'அலகிடின ஆசிரியத்தனையும், கலிசத்தனையும், வெள்ளைத்தன
மை குன்றுமாதலால் கடியாரபூவென்று புளிமாங்காயாகவும், கோ
தையென்று தேமாவாகவும், கடாயினுன்னு கருவிளமாகவும் அ
லகிட்டுக்கொள்க

வெண்பா.

மலமிசையேகினுன் மாணடி சோந்தார
நிலமிசை நீடு வாழ்வார.

இதனை நிலமிசை எ-ம, நீடு எ-ம, வாழ்வார் எ-ம, அலகிடின
ஆசிரியத்தனையும், வெண்பாவி னிறுத்திககண அசைச்சீராகற்பா
லது இயற்சீராய், நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைச் சீருமொளியோபிற
ப்பு மொண்காசுமிற சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இல
ககணத்தோடு மாறு படுமாதலின நிலமிசைஎனக் கருவிளமாகவும்,
நீடுவாழ்வாரைக் கூவிளமாகவும், வார் என நானென்னும் கோரசைச்
சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க.

வெண்பா.

பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டலர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்-நீடுநீ

நல்வய லுர நறுஞ்சாந் தணிய

சலம் புல்லவி னூடலினிது.

இதனுள் கொநகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும், இரண்டி-
னைபுகூட்டி நிராயசையாக அல்கிடச் சேருந்தனையுஞ் சிகையவாம்.
அல்லாவிடின் நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணுது கெ-
டும், பிறவுமன்ன. வாழ்த்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும் இருபுற
வாழ்த்துமென.

டு வ ண் ப ர.

கார்நறு நீலங் கழிக்கயத்து வைகலும்

நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ-கூர்நுனையேய்

வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்

கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.

இது மெய்வாழ்த்து.

டு வ ண் ப ர.

பண்டுமொரு காற்றன்பைந் தொழையைக் கோட்பட்டு

வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டிழந்தான்-தென்களந்தைப்

பூமான் மருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்

வாமான்தேர் வையையார் கோ.

இஃதிரு புறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும், மெய்வசை
யும் இருபுறவசையுமென.

டு வ ண் ப ர.

தந்தை யிலேச்சுமடன் றாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்

எந்தைக்கி தெவ்வனம் பட்டதுகொல்-முந்தை

க் அட்

யூப்பருங்கலக்காரிகை

அய்யுணவி னுர்தெரியி னுலதாம் கொல்லோ
கணிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு.

இது மெய்வகை.

வெண்பா.

படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றும்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்-படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடிவழங்கு மகன.

இஃதிருபுறவகை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படுத். அம்மை, அழ
கு, தொன்மை, தோல், விருத்த, இயைபு, புலன் இழைபு என.

குந்திரம்.

அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந் தியையு
புலனிழை பெனவனப் பெட்டெ.

அவற்றன் அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய் சொற்
ளால் ஒள்ளியவாய்பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது.

குந்திரம்.

சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே.

என ரு ராகலின்,

வெண்பா.

அறிவினா னுருவ தன்போ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றுக

மூலமும்-உரையும்.

க அ ட

அழகென்பது, செய்புட்சொல்லாகிய திரிசொற்களானோசையினியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

சூ த் தீ ர ம்.

செய்யுண் மொழியாற்றிப்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே.

எ ன் று ரா க லி ன்,

சூ சி ர்யப் பா.

துணியிரும் பௌவன குறைய லாங்கி
அணிகிள ரடுககன் முற்றிய வெழிளி
காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுகாள்
யாங்குவந் தனையோ வேங்கல் வெற்ப
கெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும்
கடுவரற் கலுழிகீந்தி
வல்லியம்வழங்குங் கல்லதர்நெறியே.

தொன்மை எ-ம், பழையதாகி நிகழ்ந்தபெற்றி புணர்க்கப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தொன்மை தானே

புரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.

எ ன் று ரா க லி ன்,

செறிதொடி யுவகை கேளாய்

செஞ்சுடர்த் தெறுகதீர்ச் செல்வன்.

என்பதும், ஸாபாரதம் காத்தம் போல்க்குவும்மொள்க. தோ
ல்-எ-து, இழுமென்னு மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுமியவா

கூவுசு.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும் பலவடியாய்க் கிடப்பன
வுமென விருதிறத்தவாம்.

சூ த் தீ ர ம்.

இழுமெனு மொழியால் விழுமியது துவளினும்
பரந்த மொழியா ஸடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்.

எ ன் று ரா க ளி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பாரிநுள் பரப்பகல் குறையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நீமை யில்லை செய்வோ ரில்லை
செய்பொரு ளில்லை
அறிவோ ரியாசம் திறவுழி யிறுகென.

ஓத மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி, இஃதிழுமெனுமொழியால்
விழுமியது துவன்றது.

திருமொழி தன்னிய சென்ற வாதே
இதுபரந்த மொழியாஸடி நிமிர்ந் தொழுகியது.

விருத்த எ - து, புதியவற்றின்மேற்பது ஆஃதிப்பொழு துள்
னாணப்பாவெது.

மூலமும்-உரையும்.

கவிஞர்

சூ த் தீ ர ம்.

விருந்து தானே

புதியது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு எ-து, ஞ்ணாமன
ர ல வமுளவென்னும் பதினொரு புள்ளிபு மீரகவந்தபாட்டு.

சூ த் தீ ர ம்.

ஒகர முசலா ளகர வீற்றுப்

புள்ளி யிறுது யியைபென மொழிப.

அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. புலன் எ-து இயற்சொல்
றற் பொருடோன்றச் சொல்லப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதற் கிளந்து

தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்,

புலனைன மொழிப புலனுணர்ந் தோரே

எ ன் று ரா க லி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பார்க்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மு

வார்ச்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்

மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்

சென்றவ டிருமுகங் காணக் கமிந்தேர்

இன்றுசெலக் கடவுமதி பாகவுதுக் காண்

மாவெஃடி புணர்ந்தமர ஆல் போல

இரும்பிடி யுழைய தாகப்

பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிதே.

கி.அ.சு.

யாப்பருங்கலக்காரினை

இழைபு எ-து, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்புளியலு
டையார் எழுத்தெண்ணி அடிவருக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாகப் பதி
னேழ் நிலத்தைத்தடிபு முறையானே புடைத்தாய் ஒங்கியசொற்க
ளால் வருவது.

சூ த் தி ட ம்.

ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி காது
மோங்கிய மொழியா னாவன மொழியி
னிலழிபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.

செய்புளியலுடையார் நூற்றீரடிதன்னையே, நான்கெழுத்துமு
தலா வாறெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுங் குறளடியென்றும்,
எழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ்
சித்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறு
ம் உயர்ந்த ஐத்தடியும், அனவடியென்றும் பதினாத்தெழுத்து முத
லாப் பதினெழுத்துத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியும், ஐவடியெ
ன்றும் பதினெட்டெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்
ந்த மூன்றடியுங் கழிவெடிவென்றும் இருபதெழுத்தின் மிக்க
நூற்றீரடிப்பா இல்லையென்றும் வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணு
கின்றழிக் குற்றியலிகாரமும் குற்றியலுகாரமும் ஆய்தமும் ஒற்றுமொ
ழித்தலின் உயிரும் உயிர்மெய்யுங்கட்டி வெண்ணப்படும.

வெ ண் ப ா.

குற்றிகரங் குற்றுகரமென் தீரண்டு மாய்தமும்
ஒன்றுமென வெருரன் கொழித்துக்-கறறோர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினார் கோள்ளச்
செயிர் தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு.

மூலமும்-உரையும்.

சூ த் தி ர ம்.

நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே
நாலெழுத்து முதலா வாமெழுத் தெல்லே
யேறிய நிலத்த குறளழி பென்ப
ஏறெழுத் தென்ப சிந்தழிக் களவே.

யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான
பத்தெழுத் தென்ப நேரழிக் களவே
யுத்தநா லெழுத் தேற்றலங் கடையே.

மூவைந் தெழுந்தே நெடிவழிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதனு மியல்பென மொழிப.

மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழியான.

ஈரிரண்டு மோரேழு மீனாந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டிம் - ஓரா
வினையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறளசின்
தளவு கழிநெடினோ ணடந்து.

எ ன் று ர ர க ளீ ன்,
ஆசிரியப்பா.

போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூகி கொந்து
வண்டு குழ விண்டு விங்கி
நீர்வாய்க் கொண்டு நீண்ட நீலம்
உலர்வா யுதை வீசலுந் வாய்
மதியேர் வண்டோ கெஞ்சல்கி மாலை
கண்மண்பு கமழும் பன்னெல் லூர்
அமையேர் மென்றோ ளாயரி கெடுங்கண்

யீணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
 இறும்ப மாமல ரிடையெழுந்த மாவின்
 நறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தேந் தல்குல்
 அணிநடை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
 மணிமருள் வளர்குழல் வளரிளம பிறைதுதல்
 லளிரிலவு யகுகிழை யுருவுடை மகளொடு
 நளிராமுழவு முழங்கிய வணிரிலவு மணிநகா
 இருந்தளவு மலரளவு சுருமபுலவு நறுநதொடை
 கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
 பெருமணம புணர்ந்தனை யென்ப அஃதொரு
 நீ மறைப்பி னொழிருவ தனறே.

இனிப்பொருள் கோனென்பது உம்மைத்தொகை பொருளும்
 பொருள் கோளுமென.

டு வ ண் ப ா .

அருளல்ல தியாதேனிற கொல்லாமை கோரல
 பொருளல்ல தவ்வுன் றினல்.

இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைதொக்காறபோ
 லக்கொள்க. அவற்றுள் பொருளாவன, குறிஞ்சி கைக்கிளைமுதலிய
 அகமும் அகப்புறமும் வெட்சிபாடாண் பாட்டுமுதலிய புறமும்,
 புறப்புறமுமாம். அவை அவ்விவக்கணங்கூறிய தூல்களிற் கண்
 டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்பதுவகைப்படும். நிரனிறை
 மொழிமாற்றும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும்,
 அடிமொழிமாற்றும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப்பொ
 ருள்கோளும், அனைமறியாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப்பொ
 ருள்கோளும் கொண்டு கூட்டுப்பெறுள்கோளுமென. இவற்றுள்நிர
 னிறையிரண்டுவகைப்படும் பெயர்நிரனிறையும் வினைநிரனிறையும்
 என, அவற்றுள் பெயர் நிரனிறைவருமாறு.

மூலமும்-உரையும்.

க அ கு

வெண்பார்.

கோழிகுவினை கொட்டை துசப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்தமுகம் வாய்முறுவல்
பிடிபினை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்.

வெண்பார்.

காதுசேர் தாழ்குழையாம் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியால்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோன் மாற்றாறா யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்.

வெண்பார்.

அடல்வேன்மா நோக்கி நின்முகம் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு முழமலரும்-பார்க்கும்
கடலுக் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்பும்
தடமதியமா மென்றுதாம்.

குனி முறைநிரனிறை, எதிரீரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகை
யெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டுவாரு
முளர், அவற்றுள் அடிநிரனிறை வருமாறு.

விருத்தம்.

கூற்றுவினை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனில்வைக்குஞ் சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
ஏற்றுலகின் புறவுருவ மானத் தோள்க
ளிற்றெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேவக்

காற்றொழிலான யனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் காதலத்தாற் கணையாற் பின் னும்
ஊற்றழிய வுதைத்துரித்து நெரித்துச் சூடி
யுரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோலே.

சு ண் ண மொ ழி மா ற்று,

டு வ ண் பா.

சுனாயாழ வம்மி மிதப்ப வரையுனைய
யானைக்கு நீத்துமுயற்கு நிலையென்ப
கானகநாடன் கணை.

இதனுள் சுனாயென்பதனோடு மிதப்பவென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும், அம்மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும்,
யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும், முயலெ
ன்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்
ணமொழிமாற்று, இனி அடிமறிமொழிமாற்று.

சூரல் பம்பிப-நீவரலாரே.

என்னும் ஆசிரியம் வேண்டிற்றோடியான் முதலாகச்சொன்
னாலும் சூரையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையா அடிமறிமொழி

இனி அடிமொழிமாற்று,

0

ஆலத்துமேலகுவளை குளத்துளவாவி னெடியகுரங்கு.

என்பதனுள் ஆலத்துமேல குளக்குளத்தன் குவளையென்று
இரண்டடியில் மொழிமாற்றிப் பொருள்கொண்டமையால் அடி
மொழிமாற்று, இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்.

டு வ ண் பா.

திருத்தியின் தீயவைபிற் காண்டிமாதர்
இறந்துபடிற் பெரிதாமேதம்-உறந்தையர்கோள்

தன்னனா மார்பிற் றமிழ் பெருமானைக்
கண்ணாக் காண கதவு.

இதனுள் திறந்தியென் என்பதனோடு கதவு எனது, நோக்குடை
த்தாய்ப் பொருள்கொண்டமையாற் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் இனி
ப்புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்.

உ வ ண் ப ா .

அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுக் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டுள் மிசைதலுக் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுக் குற்றம்
கொலைப்பாலுக் குற்றமே யாம்.

இஃதடிதோறும் பொருளற்று வந்தமையாற் புனல்யாற்றுப்
பொருள்கோள், இனியனைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.

வி ரு த் த ம்.

தாழ்ந்தவுணர்வின ராய்த்தானுடைந்து தண்ணெறித் தள
ர்வார்தாமும், சூழ்ந்தவினையாக்கை கடவிளிந்துநாகத்திற் கழ
ல்வார்தாமும், ஐழ்ந்தபிணிநிலியமுன் செய்தவினையென்றே
முனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்
னி முயலாதாரே.

இதனுள் வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னி முய
வாதாரென்னு மிறுதிச்சொல் இடையமுதலுஞ்சென்று பொருள்
கொண்டமையால் அனைமறி யறப்புப்பொருள்கோள். இனித்தாப்
பிசைப்பொருள்கோள்.

உ வ ண் ப ா .

உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை பூணுண்ண
ஆண்ணுத்தல் செய்யா தளறு.

இதனுள் ஊனையுண்ணுமை புள்ளதுவிரிவில் எ-ம், ஊனையுண்ண வண்ணுத்தல் செய்யளற எ - ம், ஈடுகின்ற ஊனென்னுஞ்சொல்முதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் தாபபிசைப்பொருள்கோள் இனிக்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்.

வெண்பா.

தெக்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல
வெண்கோழி முட்டையுடைத்த னனமமேனி
அஞ்சனத் தன்னபசிலை தணிவாமே
வகைத்துச் சென்றார் வரின்.

இதனுள் அஞ்சனத்தன்னபைங் கூந்தலெனவும், தெக்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்ன பசிலையெனவும் சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கோள்.

வெண்பா.

ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை காரி
விறன்முள் றூர்வேங்கை வீதான னுந்தோளால்
நிறனுள்ளு ருள்ள தலர்.

இதனுள் தண்ணுமை காணுந்தோள் எ - ம், நிறமவேங்கைவீ எ-ம், அவர் ஆரியமன்னர்பறையி னெழுந்தியம்பும் எ-ம், சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுக்கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள், பிறவுமன்ன, இனிக்குறிப்பிசை எ - து, எழுத்தல் லோசையான் வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அதுகரணமு முதலாகவுடையன செய்யுள்கத்துவந்தால் அவற்றைச் செய்யுண்டையழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடைபீம், பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

வெண்பா.

மன்றலக் கொன்றைமலர்மிலைத் துஞ்சுவம்.

கென்று திரியு மிடைமகனே-சென்று

மறியாட்டை யுண்ணாமல் வண்கையால் வல்லே

அறியாயோ வண்ணாகீரு மாறு.

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய ஊசிமுரிபுட் கண்டு
கொள்க.

சூத்திரம்.

எழுத்தல் லீசையை யசைகொடி சீர்தனை

நிறைக்கவும் படுமென நோந்திசி னேரே.

இனி ஒப்பு எ - து, மேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்
பட்ட பாவும், பாவின்முஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்குவ
குறைந்தும் வந்தா லவற்றையொருபுடை யொப்புமைபோக்கி ஒழிந்த
செய்யுட்களின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும் என்று.

கலிவிருத்தம்.

கோழியுங் கூவின குக்கில் குரல்காட்டிம்

தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ

ஆழிசூழ வையத் தெம்மண்ண லடியேத்திக்

கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்

ஊழியு மன்னவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்,

மேல்காற்சீர் ளான்கடியாய் வருவது கலிவிருத்தமென்று வரை
யறுத்துச்சொன்னார். இஃதைத்தடிபான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை
யொப்புமை போக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படு
மெனக்கொள்க. இதனைத் தரவுகொச்சகமெனினு மிழுக்காது.

வஞ்சிப்பா.

சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப் பூம்படப்பைத்
தெண்ணீர் நல்வய லூரன் கேண்மை
யல்லிருங் கூந்தற் கலராணுவே.

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமையென் றெடுத்தோதி
னார். இஃதிரண்டடிச் சிறுமையான் வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்
புமை கோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொ
ள்க. பிறவும் புராண கவிஞரார் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும் இ
வ்விலக்கணத்தா னொருபுடை யொப்புமைகோக்கி ஒன்றன்பாற்படு
த்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒப்புமென்ற வும்மையால் வண்ண
மும் புனைந்துறையும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓடியானடப்பனவும்
பாட்டும் உரையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிசியும் முதுசொ
ல்லும் வாழ்த்து மாமாரும் உணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள் வண்ணம்
நூறுதிருத்தனவாம். அவை சொல்லுமாறு.

தூங்கிசைவண்ணம், ஏத்திசைவண்ணம், ஆடுக்கிசைவண்ணம்,
பிரித்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணமென்னு மிவ்வைத்தினைபு
முதல்வைத்து அகவல்வண்ணம், ஒழுக்கிசைவண்ணம், வல்லிசை
வண்ணம், மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிங்கான்கினைபும் இடைவை
த்துக் குறில்வண்ணம், கொடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்
லிசைவண்ணம், இடைவிசைவண்ணம் என்னு மிவ்வைத்தினைபுக்
கடைவைத்துக் கூட்டியுறழ் நூறுவண்ணமும் பிறக்கும்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தூங்கேக் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும்
பாங்கே யகவ லொழுக்கல் வலிமெளிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெழல் வல்லினை மெல்லின மோடிடையத்
தாங்கா துறிழ்தாத் தாங்கவண்ண நூறுந் தலைப்படுமே.

அவற்றின் விரிவாவன.

தூரிலகவற் றூங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசைவண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசைவண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், வலியொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம், இடையொழுதற் றூங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எ - ம்.

தூரின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம் - ௨0.

தூரிலகவ லேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவ லேந்திசைவண்ணம், மெலியகவ லேந்திசைவண்ணம், இடையகவ லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுத லேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுத லேந்திசைவண்ணம், வலியொழுத லேந்திசைவண்ணம், மெலியொழுத லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுத லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரின்மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம், ஏந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூரிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுத லடுக்கிசைவண்ணம், இடையொழுத லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரின்மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ - ம், அடுக்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

தூரிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரிலொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுதற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூரில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

சைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசைப்
பிரிந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலி
மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை
வண்ணம் எ-ம், பிரிந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூிலகவன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசைவண்
ணம், வலியகவன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை
வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூிலொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கி
சைவண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழு
கன் மயங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை மயங்கி
சைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை
மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூின்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசை மய
ங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்
லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம், மயங்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

சூகவண்ணம் தூறு, இவ்வாறு விரித்துரைத்தாரசியனார்.

இனி சூசிரியர் தொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பார்.

வண்ணந் தானே நூலைத் தென்ப

அவைதாம்

பாவிது வண்ணந் தாது வண்ணம்

வல்லீசை வண்ணம் மெல்லீசை வண்ணம்
 மியைபு வண்ணம் அலெபெடை வண்ணம்
 நெடிஞ்சீர் வண்ணம் குறிஞ்சீர் வண்ணம்
 சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
 மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
 மொழுகு வண்ணம் மொருஉ வண்ணம்
 மெண்ணு வண்ணம் மகைப்பு வண்ணம்
 தூங்கல் வண்ணம் மேந்தல் வண்ணம்
 முருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணம்
 மென் றுங் கவைபென்ப வறிந்தி சினேரே.

என்றாகலின் - அவற்றுள்,

து - ம்.

பாஅவண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி
 நூற்பாற்பயிலு நோக்கிற்றென்ப.

அவற்றுள், குற்றெழுத்தென்ப.

து - ம்.

தாஅவண்ண மிடையிட்டிவந்த வெதுகைத்தாகும்.

வ - று.

உள்ளார் - காடிற்றேதாரே.

து - ம்.

வல்லீசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிருமே.

வ - று.

முட்டாட்டாமரைத் - துஞ்சி.

த - ம்.

மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்துமிகுமே.

வ - று.

பொன்னினன்ன புன்னை துண்டாது.

த - ம்.

இயைபுவண்ண மிதையெழுத்துமிகுமே.

வ - று.

வாவ்வெள்ளருவி வரைமிசையிழியவும்
வேலொளி விளக்கினவரின்
பிரொகிதோளி வாழ்கிற்பெயரே.

த - ம்.

அளபெடைவண்ண மளபெடைபயிலும்.

வ - று.

கண்ணடனெனக் கண்டிகேதமும்.

த - ம்.

நெடுஞ்சீர்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்.

வ - று.

மாவாராதே மாவாராதே.

த - ம்.

குறுஞ்சீர்வண்ணம் குற்றெழுத்துப்பயிலும்

வ - று.

உறுபுயலெழிவி தொகுபெயல்பொழிய
சிறுகொடியவரை பொதிதனையழி

குறுதியபருவ மிதுவெனமறுகுபு
செறிதொடிதனது புலனறியொழுதே.

சூ - ம்.

சித்திரவண்ணங் குறியவுருடியவு
மொத்துநீநந்தடுக்கிய வியற்கைத்தென்ப.

வ - று.

சூரல்பம்பிய - நீவரலரே.

சூ - ம்.

நலிபுவண்ணமாய் தம்பயிலும்.

வ - று.

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின்
வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

சூ - ம்.

அகப்பாட்டு வண்ண முடியாதனபோன்று
முடிந்ததன் மேற்றே.

வ - று.

பன்மீனுணக்கற் படுபுள்ளோப்பியும்
புன்னேதுண்டாது நம்மொடுதொகுத்தும்
பன்னுள்வந்து பணிமொழிபயிற்றியு
மணத்தற்கொவ்வாள் றணந்துபுறமாறி
யினையனாகியிங் குறத்துறந்தேதான்
பொய்தலாயத்துப் பொலன்றொழுகின்களிர்

கோடியர்வெண்ண மணலேறி
யோமிகலன் காணுந் துறைவன்றோழி,

சூ - ம்

புறப்பாட்டுவெண்ண முடிந்ததுபோன்று முடியாதாகும்.

வ - று.

இன்னுவைவகல் வாராமுன்னே - முழுதுடன் றுரந்தே.

சூ - ம்.

ஒழுருவண்ண மோசையினொழுகும்.

வ - று.

அம்மவாழி தோழிகாதல ரினனே
பரிக்கு மின்னு வாடையொடு
புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய
வுய்யலளிவனெ அறுசைச் சொல்லிச்
செல்லுநர்ப் பெறினே சேயவல்ல
வின்னினி யிரந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்டமாவே.

சூ - ம்.

ஒருஉவண்ண மொருஉத் தொடைதொடுக்கும்.

வ - று.

சிறியகட் பெறினே - உயிதவப் பலவே.

சூ - ம்.

எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்.

வ - று.

நன்னென்றை நர்கணறும் பூணதம்
துன்னருங் கடுந்திறற் க்கன்கட்டி
பொன்னணி வல்விற் போன்றுறை யென்றாவஞ்.

த - ம்.

அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்.

வ - று.

வாராராயினும் வரினுமவர்
நமக்கியாராராகியரோ தோழி.

த - ம்.

தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சிபயிலும்.

வ - று.

யானாடத்தா னுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
ருனாட யானுணர்த்தத் தானுணரான் மேனாடு.

த - ம்.

ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லிற்
சொல்லியது சிறக்கும்.

வ - று.

வைகலும் - வைத்துணராதார்.

த - ம்.

உருட்டுவண்ணம் ராகந்தொடுக்கும்.

வ - று.

உருகெழுமுருகிய முருமெனவதிர்தொறு
மருகெழுநிறகொடு மணவருமணிமயில்.

தூ - ம்.

முடுகுவண்ண மடியிறந்தொழுகும்.

வ - று.

நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி.

எ - ம், வருமெனக்கொள்க. இனிப்புனைந் துறையிரண்டுவகை
ப்படும். பெரியதனைச் சுருக்கிச்சொல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்
கிச்சொல்லுதலுமென.

தூ த் தீ ர ம்.

உரைக்கப்படும்பொருட் கொத்தனவெல்லாம்
புகழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துரையாகும்.

எ ன் று ர ர க ளி ன்.

வெ ண் ப ர.

அடையார் பூங்கோதைக் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்றும்-இடையாதும்
கண்டுகொள்ளா தாயினுங் காரிகை கீர்மையாட்
குண்டாக வேண்டு துசப்பு.

இதுபெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

வெ ண் ப ர.

அவ்வாப்போ லகன்றத னைக்குன்மேற் சான்றோர்
உசாப்போல வுண்டே மருங்குல்-உசாவினைப்

பேதைக் குறாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகினவே
கோதைக்கொம் பன்னாள் குயம்.

இதுசிறியதனைப் பெருக்கிற்று. பொன்மலிகச்சி பூமலிகூடல்
மாரியீகை மணிமாடம்என்னுந் தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியி
ன்றிகடப்பன பாட்டுளையும் தாலும் மந்திரமும் சந்தோபிசிதமும்
முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழ்த்து மென்னுமிவை ஓரடியானும்
பலவடியானும் வரப்பெறும்.

சூ த் தீ ர ம்.

செயிர்தீர் செய்யு டெரியுங் காலே
யடியி னீட்டத் தழகுபெற் றியலும்
ஓரடியானு மோரோ விடத் தியலும்
அவைதாம்

பாட்டு தாலே மந்திரம் பிசியே
முதுச்சொல் லங்கம் வாழ்த்தொடு பிறவு
மாருக வென்ப வறிந்திசி னோரே.

இனி தூலாவது மூவகைத்தாய் மூவரினடைபெற்று நால்வகை
ப்பயத்ததாய் எழுவகையாசிரிய மதலிகற்பத்ததாய்ப் பத்துவகைகுற்
றந்தீர்த்து பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதினொன்று வகையானுரை
பெற்று முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியோடும் புணர்ந்ததெனக்
கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையான தந்திரம்சூத்திரம் விருத்தியெனவிலை.
முதனுல் வழிதூல் சார்புதுவெனினு மமைபும். மூவரினடை பெறு
தவென்பது அவை மூன்றுகடாத்து மாசிரியர் மூவரெனக்கொள்க.

நால்வகைப்பயனாவன அறம், பொருள், இன்பம் வீட்டினவிலை.

எழுவுகையாசிரியர் மதவிகற்பமாவன. உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம்மதமேற் கொண்டுகளைதல், தாஅனாட்டித்தனாது சிறுத்தல், இருவர்மாறுகோ னொருதலைதுணிதல் பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல், பிற்தொடுபடாஅற நன்மதங்கொளல் என்னுயிவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறல், வழுஉச்சொற்புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல், மற்றொன்றுவிரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுத்தல், நின்றுபயனின்மை எனவிவை.

பத்துவகைக் குணமாவன சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஒசைபுடைமை ஆமுமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உலகமனையாமை, விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிவை.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன குத்திரந்தோற்றல், சொல்வகுத்தல், சொற்பொருளுணர்த்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணர்த்தல் எனவிவை.

முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியாவன நுதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட்டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்துமொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள்விரித்தல், தொடர்சொற்புணர்த்தல், இரட்டிறமொழிதல், ஏதுவின்முடித்தல், ஒப்பின்முடித்தல், மாட்டெறிந்தொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முன்மொழிந்துகோடல், பின்னதுசிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடித்ததுமுடித்தல், உணர்த்துமென்றல், உணர்த்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்ல

திதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல்லி நெய்தக்கடறல், பிறதான் முடிந்ததுதா னுடன்படுதல், தன்ருறிவழக்க மிகவெடுத்துணர்த்தல், சொல்லின்முடிவினப் பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித்தல், தன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்புஎனவிலை, இவ்வாறுசொன்னார் பாடலொரென்னு மாசிரியரெனக்கொள்க. தந்திரவுத்தி மூப்பத்திர ண்டினும் பலவென்பாருமுளர். (அ)

விடயநாம சங்கியை.

எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண் டசைசீர் முப்பதேழ் தனையைந் திழுக்கி ஸடிதொடை நாற்பதின் மூன்வறந்து பாவினமூன் றொழுக்கிய வண்ணங்க னுறொனப.தொண் பொருள்கோளி ருழு, விழுக்கில்விகாரம் வனப்பெட்டியாப்புள் வருத்தனவே.

இத்தாலுள் வருத்த பொருளெல்லாந்தொகுத்துணர்த்துதனுத லிற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன குற்றெழுத்து கெட்டெழுத்து உ யிரெழுத்து, குற்றியலிகரம் குற்றியலுகம் ஐகார்க்குறுக்கம், ஆய்தம் மெய்யெழுத்து வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் உயிர்மெய்யுள் பெடை எனவிலை. இரண்டசையாவன கோசை நிரயசை என விலை. சீர் மூப்பதாவன ஈசைச்சீர்நான்கும் மூவசைச்சீரெட்டும் நாலசைச்சீர் பதினாறும் ஓசைச்சீரிரண்டமென விலை. ஏழ்தனையா வன கோரொன்றிரியத்தனா நிரையொன்றிரியத்தனா இயற்றீர்வெ ண்டனா வெண்சீர்வெண்டனா ஒன்றியவஞ்சித்தனா ஒன்றுவஞ்சித் தனா கலித்தனையென விலை. ஐத்தடியாவன குறளடி சிந்தடி அளவ டி சொடிஸடி கழிசெடிஸடி பெனவிலை தொடைநாற்பத்து மூன்றா வன அடிமோனை அடியெதுகை அடிமுரண் அடியியைபு அடியன பெடை அந்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடை செந்தொடையெ

னக்கிடந்த தொடையும் இணைமோனை முதலாகிய மூப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமு மெனவிலை. ஐந்துபாவாவன வெண்பா ஆசிரிய ப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்பாவென விலை, இன மூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ணம் துறாவன குறிலகவற்றுங்கிசை வண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப் போந்தன. ஒன்பதொண் பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவனவலிக்கும் வழிவலித்தன் முதலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே எ - து, யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்சொல்லப்பட்டன என்று. ஏகாரமீற்றசை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால் திணைவழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப் படுமெனக்கொள்க. வழுக்கில்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறு குற்றமும் படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்றுள் எழுத்துக்குற்றமுதலிய ஐந்தும் அவ்வவ் விலக்கணதூல்களா வறித்துக்கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன எழுத்துமுதலியதிரிதல்.

சூ தீ தி ர ம்.

எழுத்து நிலைதிரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா னந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்பு நிலைதிரிந்த யாப்பா னந்தமும்
கடைபெறு புலவர் காட்டின ரவையே.

சீவற்றுள் எழுத்தானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோலு வென்னும்
செறுமலை சென்றடைந்த போது.

இதனுள் திரையவோலுவென்று இயற்பெயரைச் சார்த்தளபெழு
ந்தமையால் எழுத்தானந்தம்.

சூத்திரம்.

இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
யியற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்.

கொல்லானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

என்னிற் பொலிந்த திவண்முகமென் றெண்ணீத்
தன்னிற் குறைபடுப் பான்மண்மதியம்-மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயம்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்.

இதனுள் திலமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தை
யால் சொல்லானந்தம்.

சூத்திரம்.

இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா னந்தம்.

பிறவும்வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

‘வெண்பா’.

இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்-மந்தரத்தில்
தாழ்நுவி போன்றுளது தார்மாலே யம்மாலே
வழுலகு நாறு மினர்.*

இதனுள் சாத்தனென்னும் கீழ்க்களை-அரசனா உவமித்ததாற்
போல உவமித்தமையால் இறப்பவரந்த வானந்தவுவமை.

‘வெண்பா’.

வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழாம்
எள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்-வள்ளற்கு
மாலார்கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டான்
மேலாரு மேலார் வினாந்து.

இதனுட் புலியினே வெமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனோடு
நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவழிந்த வானந்தவுவமை.

சூத்திரம்.

இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது
மறத்தகை வழியுய வானந்த வுவமை.

அலங்கார குற்றமாவது.

வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கு வெண்சங்கு சங்கனைய
வண்டிலங்கு தாழை வளர்தோடு-விண்டெட்கும்
களளாவி நாறுங் கருங்கழிசூழ் கானகத்தெம்
உள்ளுவி வாட்டு முரு.

௨௧

உக0

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ஓதனுள் வெண்டிங்கள்போலுஞ் சங்கு, சங்குபோலந் தா
ப்புவென்று உவமைக்குவமை சொன்னமையால் அடித்துவரலாக
யென்னும் அலங்கார்க்குற்றம்.

சூ தீ தி ர ம்

உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப.

இனி எல்லாக்குற்றமும் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

நாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்ன மேலித் திகழொளி
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடி யோன் காப்ப
வேமவைக லெய்தின்ற லுலகே.

ஒழிபியல் - முற்றிற்று.

ஒழிபியற் செய்யுண் முதனனைப்பு.

விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றனை சேர்ந்தருகி .
வாரடர் கொங்கை வருக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளும்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த வெழுத்து மன்றே
யாரு மொழிபியற் பாட்டின் முதனனைப் பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும்- உரையும்

முற்றிற்று.

இந்நூலிற் சொல்லாத

கட்டளைக்கலிப்பாவுக் கிலக்கணம்.

சூத்திரம்.

மாச்சீர் முன்வரு நாற்சி ரடியே
கேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினே ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தறா யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா.

நேரசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

சொல்லி னீரிவ ராசைப்பட்ட ரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையே
புல்லுவா ரெவ்வி தத்தினு மென்றுளம்
பூரித்தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்
கெல்லு லாம்பொழிற் கூவநகருறை
திருவிற் கோல ரினுமரு ளாமையால்
ஆல்லதேது திகம்பர ரென்பொரு
ளறையின்வன்கண ராவரென் மட்டுமே.
இது நேரசைமுதலாவந்த செய்யுள்.

அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உயிர்.

ஆவியாவன, அகரமுதல் ஓளகாரமீராய்க்கிடந்த பன்னிரண்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

அகரமுதல ஓளகாரவிருவாய்ப்
பன்னீரெழுத்து முயிரெனமொழிப.

சூறியமூவுயிராவன, சூறியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகா
ரக்குறுக்கமும் எனவிலை இவைமேலேசொல்லுதும். ஆய்தமென்ப
தஃகேனம். அஃகெனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிநிலையெ
னினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தி ர ம்.

அஃகெனமாய்தந் தனிநிலைபுள்ளி
யொற்றிப்பால வைந்துமிதறகே.

ஆயி
ய்

வரலாறு, எஃகு-கஃசு-கஃடு-கஃது-கஃபு-கஃறு எனவரும்.

சூ தீ தி ர ம்.

சூறியதன்முன்ன ராய்தப்புள்ளி
யுயிரெடுபுணர்ந்த வல்லாறனமிசைத்தே.

மெய்.

இனிமெய்யாவன, ககரமுதல் னகரமீராய்க்கிடந்த பதினெட்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தி ர ம்.

ககரமுதல னகரவிருவாய்ப்
பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப.

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தீ ர ம்.

மெய்யுடம்புறுப்பொற் றிவைதாமொருபொருட்
செய்யுபென்று செட்டினர்புலவர்.
மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலைபல்.
எகரவொகரத் தியற்கையுற்றே.
மெய்யினியக்க மகரமொங்கிவனும்.
மெய்யுயிர்கீங்கிற றன்னுருவாகும்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

எண்ணேகார மிடையிட்டுக்கொளினு
மெண்ணுக்குறித்தியலு மென்மனார்புலவர்.

மறுவறுமூவினமாவன, வல்லினம்-மெல்லினம் - இடையினம்-
எனவிவை. வல்லினமாவன கசடதபற. மெல்லினமாவன கஞ்ஞ
நமன-இடையினமாவன யரலவழள.

சூ தீ தீ ர ம்.

வல்லெழுத்தென்ப கசடதபற.
மெல்லெழுத்தென்ப கஞ்ஞநமன.
இடையெழுத்தென்ப யரலவழள.

மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவை யுயிர்மெய்
யாகியகாலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.

கழுஉ-மிலேள-கடைஇ-அரோஒ - அனெளஉ 'எனஇவையேழுமிறுதி
நிலையளபெடை, உயிரளபெடை எழுத்துநோக்கவேழாம. இடநோ
க்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறந்துநோக்க விருபதெட்டாமெனக்
கொள்க.

ஒற்றளபெடை.

இனி ஒற்றளபெடைக்குச சொல்லுமாறு. ஒற்றுகளுள் வஞ
ணநமன வயலளவாய்தமென்னும் பதினேரொற்று, குறிநீழும்,
குறிவிண்ககீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

ங்ஞணநமன வயலளவாய்த

மெனுமிவையீரிடத்கள பெழுமொரோவழி
வன்மையொடுரஃகாந முஃகாநொழிந்தாங்
கன்மையாய்தமோடள பெழுமொரோவழி.

மங்கலம் - மஞஞ்ச - மண்ணு - பந்த - அமப்பு - மின்
ன்னு-செவ்வவர்-வெய்யயர்-செல்லக-கொள்ளக-எஃஃகு எனக்குறி
நீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. ரங்ககம்-
முரஞஞ்ச-முரண்ணி-பருந்து-அருமப்பு-முரன்னு-குரவ்வை -
அராய்யயர்-குரல்லகன் - திரன்னகன் - வரஃஃகு எனக்குறிவிணை
கீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. இவ்விரு
பத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தல்லது † பாவை
வழக்கினுள்வாராவெனக் கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

மாத்திநாவகையாற் றனைதமகெடாநிலை
யாப்பழிபாமையென் றளபெடைவேண்டும்.

† பாவைவழக்கென்பது - உலகவழக்கு.

மாத்திரை

புறிஞ்ஞாத்த வளபுமென்றுசிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோஒன்று ஒருமாத்திரை, செட்டெழுத்திர
ண்டு மாத்திரை, உயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரை, ஆய்தமும் மெய்
யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவெஃன்றமைமாத்திரை,
ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒரோஒன் றென்றமைமாத்
திரை, மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தக்குறுக்கமுமொரோவொன்று கான்
மாத்திரை.

சூத்திரம்.

ஒன்றிரண்டொரு மூன்றென்றநாயனாகா
லென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடியளவே
கண்ணிமைகைந் நொடியளவேவமாத்திரை
றுண்ணிதினுணர்ந்தோர் கண்டவாரே.
ஒற்றுக்குமாத்திரை யொன்றேயளபெழுந்தாற
றெறறக் குறிலதுவேயாம்.
உன்னல்காலே பூன்றலனாயே
முறுக்கன்முக்கால் விடுத்தலொ

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

(ச)

* அசை.

குறிலே நெடிலே குறிவினை யேனைக குறினெடிலே
நெறியே வரினு நிறைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரையென்

* மேற்சொல்லிய வெழுத்துக்களால் அசைத்து இசைகொள்
ளப்பவெது.